

|| diplomová práce: Guggenheimovo muzeum umění a designu v Helsinkách, Finsko ||

| vypracovala: Bc. Kateřina Fryzelková | vedoucí práce: Ing. arch. akad. arch. Jan Hendrych | Technická univerzita v Liberci | Fakulta umění a architektury | ZS 2014/2015 |

ABSTRAKT

Práce se zabývá návrhem multifunkčního muzea umění a designu do finské metropole Helsinky na prominentní parcele situované v přístavu v centru města. Návrh se snaží maximálně využít potenciál místa, zapojuje muzeum do areálu přístavu, využívá těsné blízkosti moře a parku. Koncept hmot vytváří veřejný výstavní prostor podél břehu moře, na který se otevírají hlavní funkce muzea. Vzniká tak přístupná a otevřená muzejní instituce, která svou variabilitou umožňuje různorodou prezentaci umění a designu.

A | SEZNAM PŘÍLOH

B | ROZBOR MÍSTA A ÚKOLU

- B.1 | zadání
B.2 | analýza místa
B.3 | analýza úkolu
B.4 | koncept

C | NÁVRH

- C.1 | situace širších vztahů | 1:5000 |
C.2 | situace řešeného území | 1:1500 |
C.3 | urbanistické řezy územím | 1:1000 |
C.4 | půdorysy | 1:600 |
C.5 | řezy | 1:600 |
C.6 | pohledy | 1:600 |
C.7 | vizualizace exteriéru
C.8 | vizualizace interiéru
C.9 | detail - varianty expozice
C.10 | doplňující schémata

D | PRŮVODNÍ ZPRÁVA,
TECHNICKÁ ZPRÁVA S BILANCÍ PLOCH
A DOSAŽENÝCH PARAMETRŮ BUDOVY

- D.1 | průvodní zpráva, technická zpráva, bilance ploch
D.2 | doplňující schémata a detaily

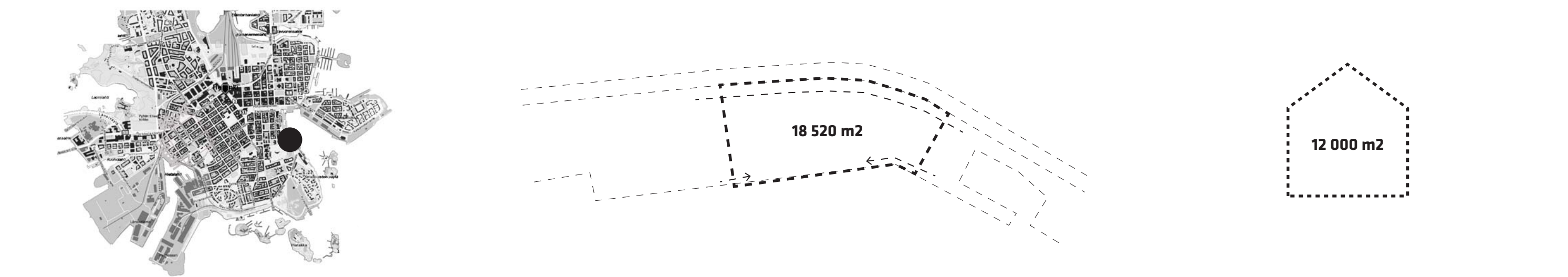
Guggenheimovo muzeum umění a designu v Helsinkách, Finsko

Záměrem Guggenheimovy nadace je vybudovat v následujících letech novou pobočku Guggenheimova muzea v Helsinkách, tedy ve strategicky velmi významné severské metropoli. Toto město bylo nadací zvoleno především z toho důvodu, že severská umělecká a kulturní scéna je velmi bohatá, je součástí širšího evropského kulturního prostředí a Helsinky jsou svou pozicí velmi dobře dostupné jak z Evropy, tak z Asie. Záměrem nadace je vybudovat moderní otevřenou instituci zaměřující se na prezentaci soudobého umění různých podob s důrazem na zapojení severské scény. Cílem je tedy nejenom prezentovat sbírky nadace, ale také dávat prostor místním umělcům a instituci samotné, vytvářet své vlastní sbírky, další výstavy a akce, které budou obohacovat helsinskou kulturní scénu. Nemalé úsilí věnovala nadace také výběru parcely, která se nachází v centru města, v prominentní poloze v přístavu v těsné blízkosti historických ikon města. Ne všichni obyvatelé Helsinek však přijali záměr s nadšením, objevily se také názory, že právě tato parcela nacházející se v centru města, by měla nabídnout více prostoru pro místní, a že stavba takovéto instituce, která je dle obav některých místních určena pouze elitním skupinám turistů, by místním tak důležitou parcelu „zabrala“.

Jak tedy přistoupit k tomuto zadání a navrhnout instituci, která bude skutečnou platformou, kde se bude přirozeně střetávat umění z různých koutů světa, turisté, ale také ve velké míře místní? Jak využít potenciálu okolí, blízkosti moře, historického parku a těsného sousedství přístavu?

...

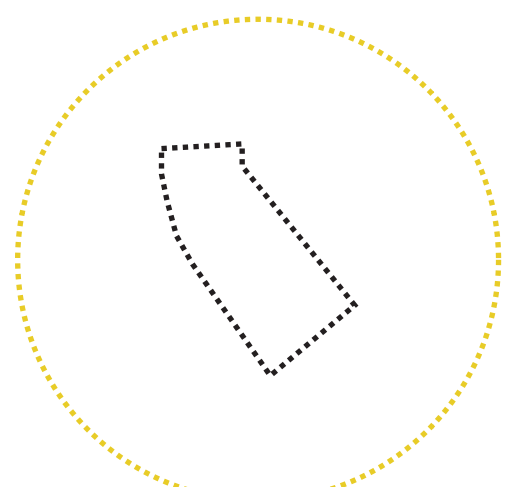
Základní informace o parcele | zjednodušený stavební program

stavební program
výstavní prostory 3 920 m2 (univerzální galerijní prostory) | programy a akce (přednáškový/konferenční sál, učebny) 565 m2 | multifunkční zóna 300 m2 | návštěvnický servis 190 m2 | obchod 300 m2 | restaurace / kavárna / kuchyně 700 m2 | kanceláře 500 m2 | správa sbírek 350 m2 |další provozní zázemí budovy a sklady 230 m2 | komunikace, toalety, TZB, atd. 5 045 m2

celkem 12 100 m2 (+ malý lodní terminál pro výletní lodě 1000 m2 jako nepovinná součást zadání)

omezení parcely
nutnost návrhu komunikace o šířce 10 m v západní části parcely (zajištění zásobování přístavu, obsluhy muzea) | rozšíření pěší komunikace podél západní o hranice 5 m (zásah do parcely) | umožnění průjezdu obsluhy přístavu ve východní části parcely (pouze příležitostný průjezd, stále součást veřejného prostoru) | dům by neměl mít suterén, z důvodu pozice v blízkosti moře

Město

Helsinky jsou hlavním městem Finska, země plné jezer, ostrovů a severských lesů pokrývajících přibližně 76 % její plochy. Život je zde do velké míry ovlivněn charakterem počasí, země se v severní části nachází za polárním kruhem, v jižní části, ve které se nachází také Helsinky, je podnebí mírné. Počasí je charakteristické tuhými dlouhými zimami a krátkými teplými léty. Dalo by se tedy říct, že Finové žijí dvojitým životem. Společenským a otevřeným životem v létě, kdy hojně využívají veřejné prostory a tráví venku většinu svého času, a naopak uzavřenějším životem v zimě. Finové mají proto rádi své pohodlí, teplo a možná i z toho důvodu se věnují designu a detailu.

Historicky můžeme tuto zemi charakterizovat jako místo, které bylo dlouhá staletí pod nadvládou dvou sousedních velmocí a to Švédska a Ruska, což se výrazně promítlo i do jejího charakteru. Švédská nadvláda začala v roce 1155, kolem toho roku začal podnikat švédský král Erik křesťanské křížové výpravy do Finska. Tato nadvláda trvala až co počátku 19. století, kdy v roce 1809 tuto zemi dobyl ruský car Alexandr I. a učinil Finsko velkoknížectvím v personální unii s carským Ruskem. Postupně následovaly snahy o nahrazení švédštiny ruštinou, v reakci na to prosazování finštiny a s tím spojené silné obrozenecké hnutí, které se snažilo definovat tradiční prvky finské kultury. Zásadním milníkem v tomto směru bylo vydání eposu Kalevala v roce 1833. Tento epos ovlivnil mnoho umělců a stal se předobrazem také mnoha výtvarných děl. V roce 1917 vyhlásilo Finsko samostatnost. Rusko ji uznalo, situaci však zkomplikovaly občanské války v obou zemích. Na přelomu století také došlo k industrializaci země a celkovému posílení její samostatné pozice.

Helsinky a jejich centrum jsou městem s jasně danou strukturou, urbánními vazbami a historickými dominantami. Mají přibližně 600 000 obyvatel. Se sousedními městy Vantaa, Espoo a Kauniainen tvoří souměstí Velké Helsinky o celkovém počtu 1,3 mil. obyvatel.

Původně byly Helsinky malým přístavem založeným v roce 1550 nedaleko dnešní lokality města. Bylo to v době, kdy bylo Finsko součástí Švédského království. Král Gustav I. Vasa založil Helsinky, aby konkurovaly hansovnímu městu Reval (dnešní Tallinn) na jižní straně Finského zálivu. V roce 1640 bylo rozhodnuto o přesunutí města na jeho nynější polohu, protože původní místo neumožňovalo dobrý rozvoj. V následujících letech rostl vliv Ruska a v reakci na to byla v blízkosti města postavena námořní pevnost Suomenlinna (Viapori), sloužící k obraně proti ruskému loďstvu. Ani její stavba však nepomohla Finsku odolat, pevnost byla dobyta a země se dostala pod nadvládu Ruska. Vzhledem k dobré poloze a blízkosti Petrohradu se Helsinky staly v roce 1812 hlavním městem Finska. Původní malé dřevěné město se 4000 obyvateli začalo být přestavováno na velkolepou metropoli po Petrohradském vzoru. Do Helsinek byl pozván architekt Carl Ludvig Engel, který měl za úkol navrhnout významné městské stavby. Celý koncept města měl být ztvárněn v neoklasicistním stylu. V následující periodě tedy město získalo svůj charakter, byly vybudovány jeho hlavní prvky jako Senátní náměstí, Uspenski Cathedral, hlavní třída Esplanadi. Město postupně rostlo, až počet jeho obyvatel dosáhl 100 000 a bylo také spojeno železnicí s okolními městy. Z období po druhé světové válce bylo pro město důležité například pořádání olympijských her v roce 1952.

Ve městě se nachází metro, jezdí tu tramvaje, autobusy, příměstské vlaky. Jsou zde 2 letiště a to Vantaa a starší Malmi. Významná je také loďná doprava, několik terminálů v centru města odbavuje cestující do Stockholmu a Tallinu. Port of Helsinki (situovaný mimo centrum města) je nyní hlavní přístav ve Finsku, specializující se na unifikované nákladní služby, kontejnery, nákladní auta a přívěsy i osobní dopravu (jedná se o největší přístav ve Finsku a druhý největší přístav v severských zemích).

K neatraktivnějším turistickým cílům města patří kromě historického jádra také zmíněná námořní pevnost Suomenlinna (roku 1991 zapsaná na Seznam kulturního dědictví UNESCO).

Centrum města má i přes velké měřítko své urbanistické koncepce zajímavý „drobný“ život odehrávající se právě v blízkosti parcely určené pro stavbu muzea. Stále zde fungují veřejné trhy, které jsou zde tradičním prvkem a oživují hlavní městský veřejný prostor. Zajímavostí jsou také příjemné městské parky a ulice tradičně zakončené výhledem na moře.

Parcela

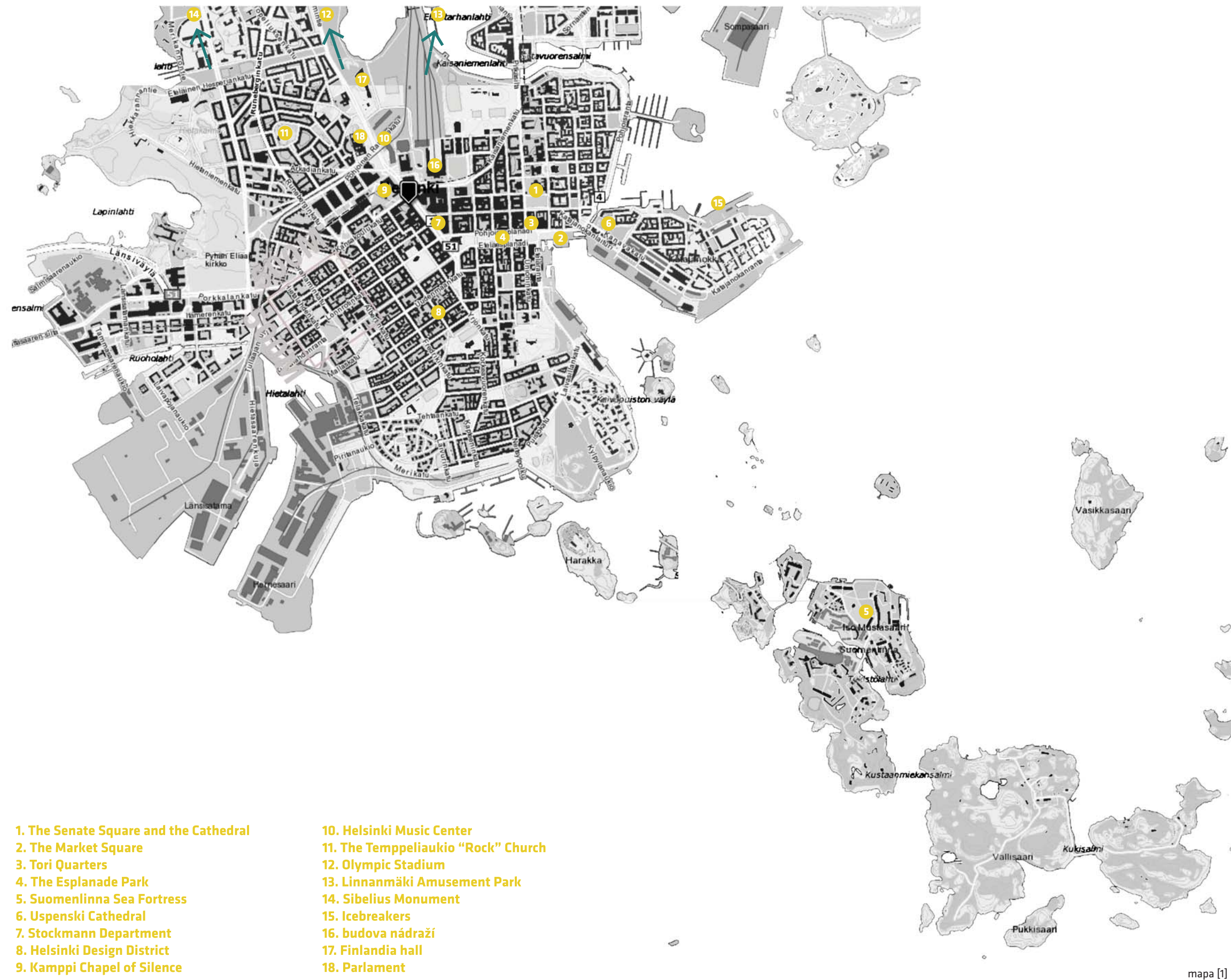
Město v současné době prochází obnovou především v místech, kde bývalé rozsáhlé nákladní přístavní areály, které kdysi městu daly jeho charakter, omezují provoz a jejich funkce se přesouvají na okraj města. Tato území jsou revitalizována a transformována na nové obchodní a obytné plochy. Parcela určená pro stavbu muzea se však nachází v centru města, v přístavu South Harbor, který podobnou proměnou prošel již v minulých letech. Helsinky mají také zpracovanou vizi města pro rok 2050, kde se zaměřují na zkvalitnění veřejných prostor, cyklostezek, udržitelného systému dopravy atd. s motivem „město lidských měřítek“.

Území South Harboru je pro město velmi důležité, tento přístav je specifický právě svou těsnou návazností na centrum města a v současné době z velké části funguje jako městský veřejný prostor. Ve velké části přístavu je však stále zachována osobní loďná doprava, přístav funguje především jako základní startovací a cílové místo pro turistické lodě, a to jak pro malé výletní lodě vyrážející do okolí města, tak pro trajekty mířící do některé z blízkých evropských destinací.

Na území South Harboru, byla uspořádána také architektonická soutěž, která měla najít budoucí vizi jeho fungování. Výsledky soutěže v podstatě odhalily parcely vhodné k zastavění solitérními objekty, zaměřily se na zkvalitnění stávajících veřejných prostor a přístav výrazněji proměnily v jeho východní části, na protějším břehu než je břeh určený pro stavbu muzea.

Pozemek určený pro stavbu muzea se tedy nachází v prominentní poloze přístavu v centru města Helsinky, na hranici zdejšího historického jádra (je součástí typického panoramatu města – dvě hlavní katedrály a přístav). Stávající veřejný prostor v okolí parcely je součástí hlavního veřejného prostoru městského centra. Místo je skvěle obslouženo městskou hromadnou dopravou, v těsné blízkosti prochází významné pěší komunikace a cyklostezky, je velmi dobře viditelné při příjezdu lodí do města. Dnes je na pozemku umístěn dopravní terminál, který bude zbourán a nahrazen stavbou muzea.

V těsné blízkosti parcely se nachází historický park s observatoří a tradiční vyhlídkou, který je součástí velmi jasné kompozice městské struktury. Dále také terminál loďné dopravy Olympia terminal, který byl postaven během konání olympijských her (z tohoto terminálu odjíždí trajekty do Evropy). Budovy lemující západní hranu přístavu a navazující na parcelu vedle parku jsou architektonicky různorodé, drží však jasnou linii a dotváří výběžek historického jádra. Na ně postupně navazuje veřejný prostor s budovou staré tržnice, Tržní náměstí a dále významné historické městské stavby.

1. The Senate Square and the Cathedral	10. Helsinki Music Center
2. The Market Square	11. The Temppeliaukio "Rock" Church
3. Tori Quarters	12. Olympic Stadium
4. The Esplanade Park	13. Linnanmäki Amusement Park
5. Suomenlinna Sea Fortress	14. Sibelius Monument
6. Uspenski Cathedral	15. Icebreakers
7. Stockmann Department	16. budova nádraží
8. Helsinki Design District	17. Finlandia hall
9. Kamppi Chapel of Silence	18. Parlament

Architektura města

Panoráma města obsahuje řadu architektonických stylů, od neoklasicismu do secese, až po Alvara Aalta a současné architektky. Architektonické vlivy Helsinkách jsou směsí Švédska, Ruska, a Finska.

Neoklasicismus:

Centrum města Helsinky je považováno historiky architektury jako jedinečný příklad neoklasicistní architektury, jádrem této oblasti je Senátní náměstí, představuje čtyři budovy navržené německým architektem Carlem Ludvigem Engelem (helsinská katedrála, palác vlády, hlavní budova univerzity Helsinky a národní knihovna v Helsinkách).

Byzantsko-ruské architektonické tradice:

Reprezentuje je katedrála Aleksey Gornostayev v Uspenski (postavená v roce 1860).

Novorenesance, Art nouveau, funkcionalismus:

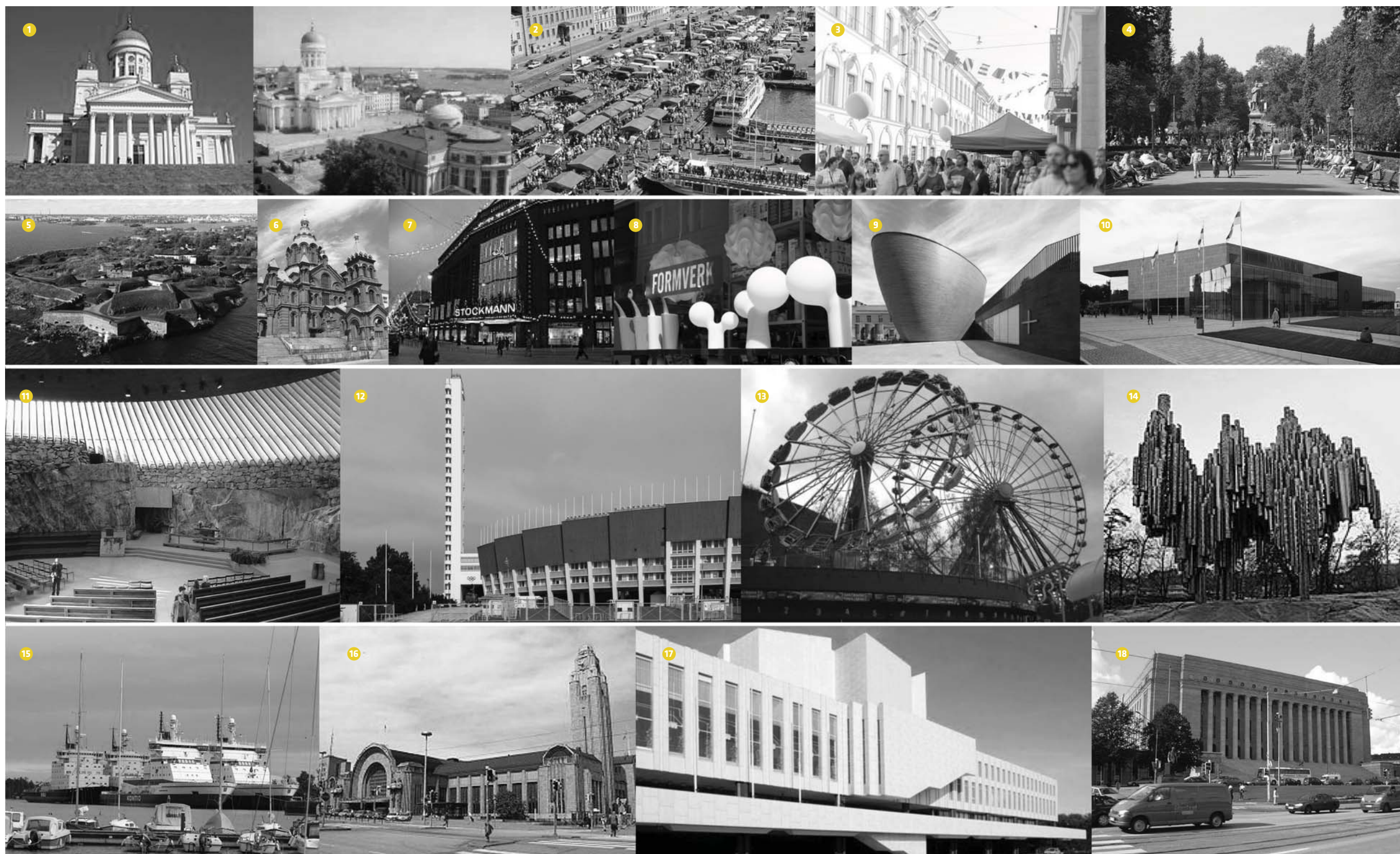
Hlavní vlakové nádraží podle návrhu Eliela Saarinen je jedním z nejznámějších finských památek. Olympijský stadion navržený v roce 1938 Lindgren & Jäntti (1952 olympijské hry) tvoří elegantní konstrukce s vysokou věží, dnešním orientačním bodem.

Alvar Aalto a modernismus:

Práce Alvara Aalta jsou nejvýznamnější příklady severského modernismu. Aalto je právem považován za jednoho z moderních mistrů (jeho humánní a duchovní využití prostoru ukazují důmyslný architektonický názor). Dalším příkladem modernismu je kostel Rock, navržený Timo a Tuomo Suomalainen, kteří zvítězili v architektonické soutěži (1961).

Současná architektura:

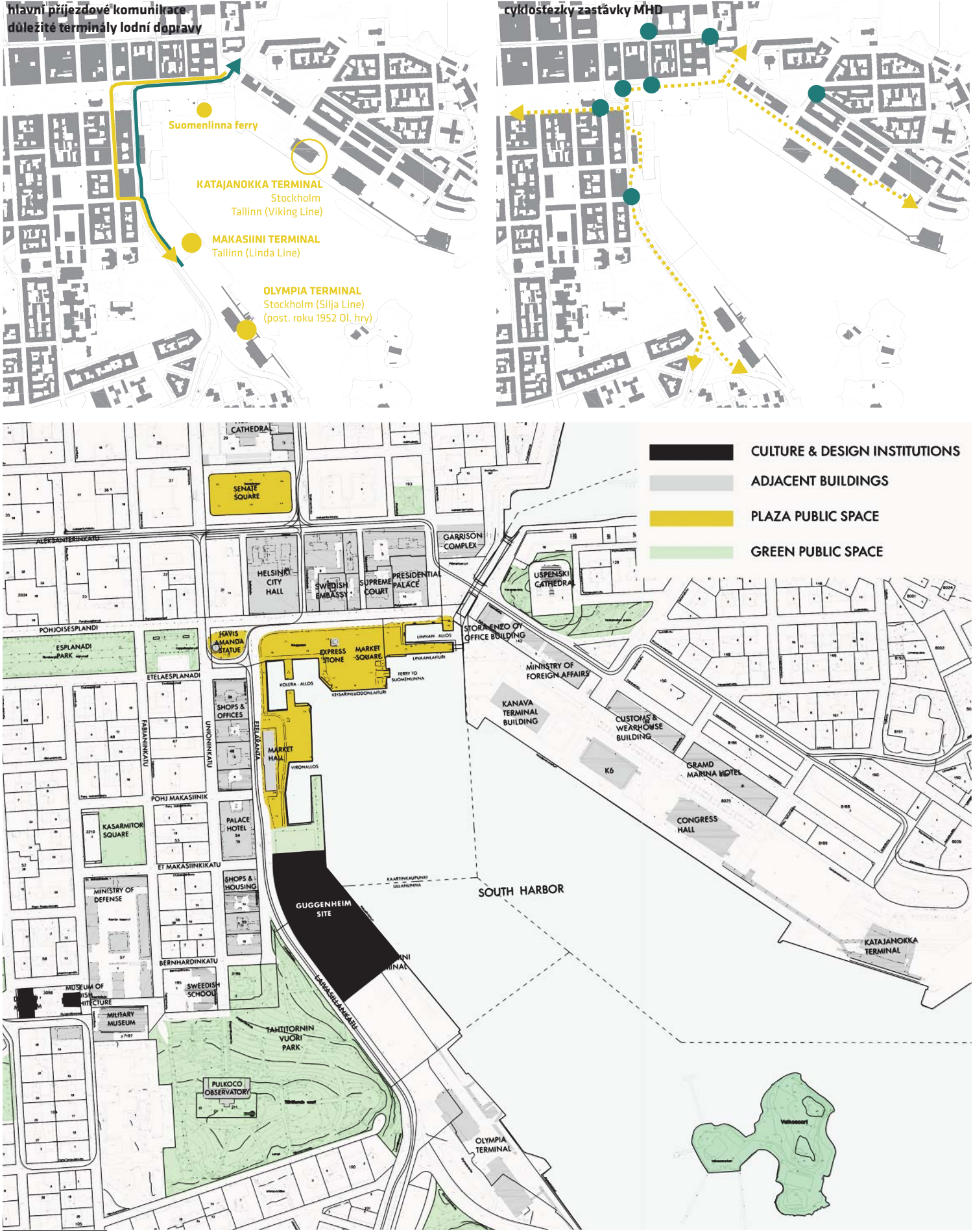
Příkladem může být Kiasma - Museum současného umění, navržené americkým architektem Stevenem Hollem a dokončené v roce 1998. Dále například Helsinki Music Center (2011), navržené LPR architektky a hlavní knihovna University of Helsinki navržená Anttinen Oiva architektky a dokončena v roce 2012. Nedávno byla také pořádána soutěž na ústřední knihovnu v těsné blízkosti muzea Kiasma.

hlavní panorama města - SOUTH HARBOR

fotografie [2], [3], [4]

hlavní městský zelený bulvár

přístav v zimě

katedrála se starým přístavem

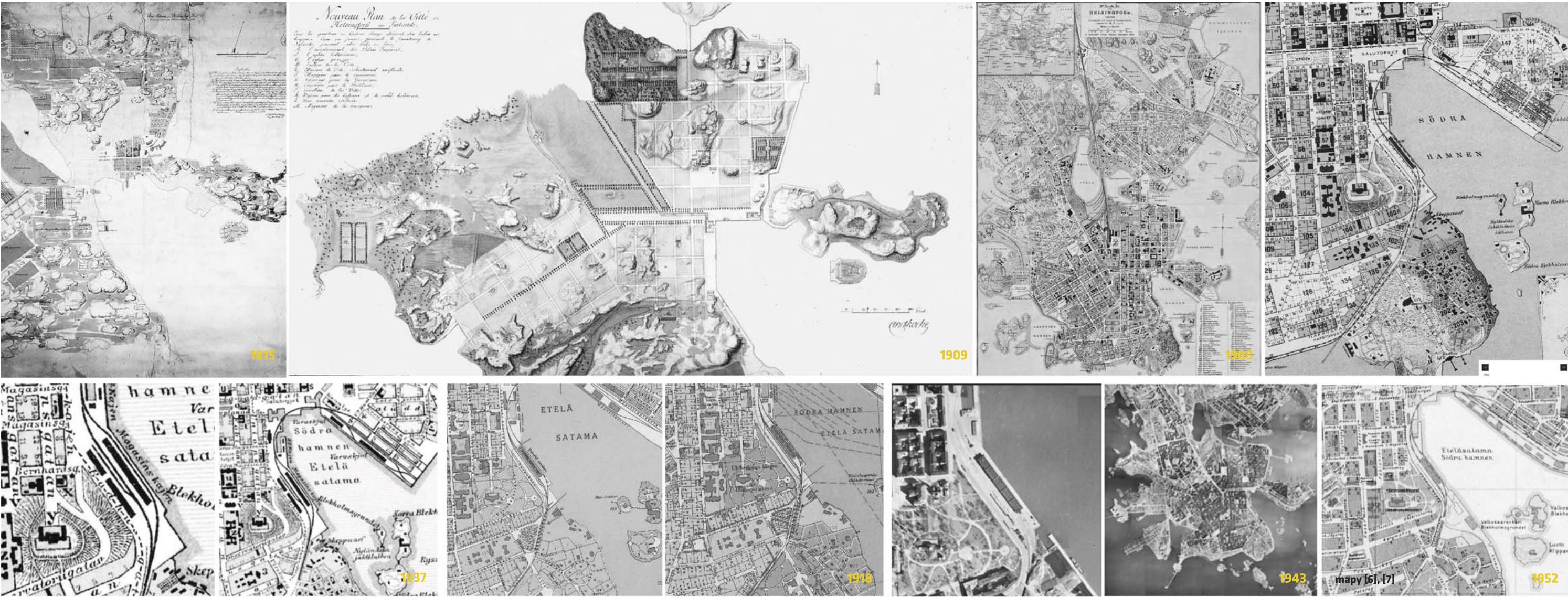
trh

hlavní náměstí s katedrálou

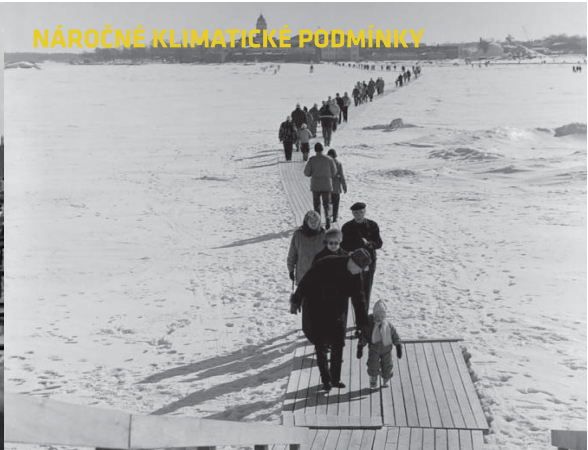
cesta podél břehu

fotografie [5]

| historický vývoj místa |

Následující fotografie zobrazují historický vývoj města a území South Harboru. Toto místo bylo původně protnuto železnici obsluhující celý areál přístavu, Na místě se dříve nacházely především provozní objekty přístavu. Linie této železnice dnes může být čitelná z linie některých dopravních komunikací.

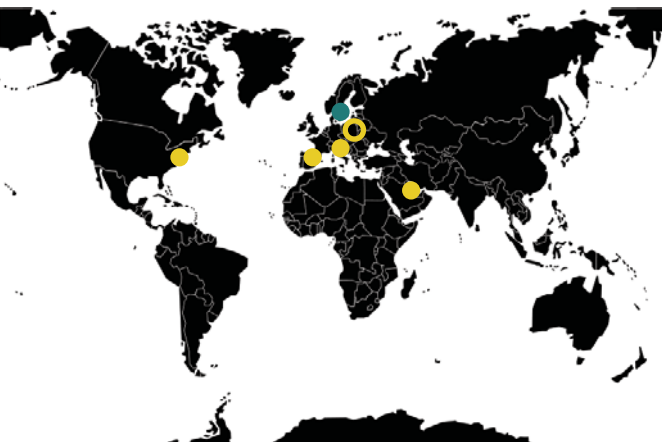
| Guggenheimova nadace |

Solomon Robert Guggenheim se narodil v rodině bohatého podnikatele a majitele dolů, který přišel do USA ze Švýcarska. Později velmi zbohatl a začal sbírat moderní umění. V roce 1939 otevřel v New Yorku Museum of Non-Objective Art, kde zpřístupnil své sbírky veřejnosti. V roce 1943 byl architekt F. L. Wright pověřen stavbou nového muzea (1956 – 1959), které se stalo ikonou muze-jní architektury.

Dnes má nadace několik poboček, z nichž každá funguje trochu odlišným způsobem. Nejznámější z nich je pobočka muzea v Bilbao od architekta Gehryho, která se díky svému expresivnímu pojetí stala světoznámou. Další pobočka muzea se nachází v Benátkách a plánuje se pobočka v Abu Dhabi. Pobočka muzea v Berlíně byla v minulých letech také důležitou součástí nadace, dnes však již funguje pod správou jiné instituce.

Zajímavostí z aktivit nadace je také BMW Guggenheim LAB. Tato mobilní laboratoř zabývající se tématem městského života vznikla na základě spolupráce nadace Solomona R. Guggenheima a společnosti BMW. Mezi lety 2011 – 2014 procestovala města jako New York, Berlin a Bombaj. Jednalo se o otevřený pavilon, fungující jako místo pro setkání obyvatel, a tím tedy i místo pro inspirativní diskuzi. Laboratoř cestovala z New Yorku do Berlína, poté na další místa v Bombaji. Závěr projektu byl prezentován v Guggenheimově muzeu. Autoři designu laboratoře (New York, Berlin) byli architekti z atelieru Bow-Wow, kteří jej navrhli jako otevřenou konstrukci s možností variabilního využití (např. zastínění, možnost využití jako prostor pro přednášky apod.).

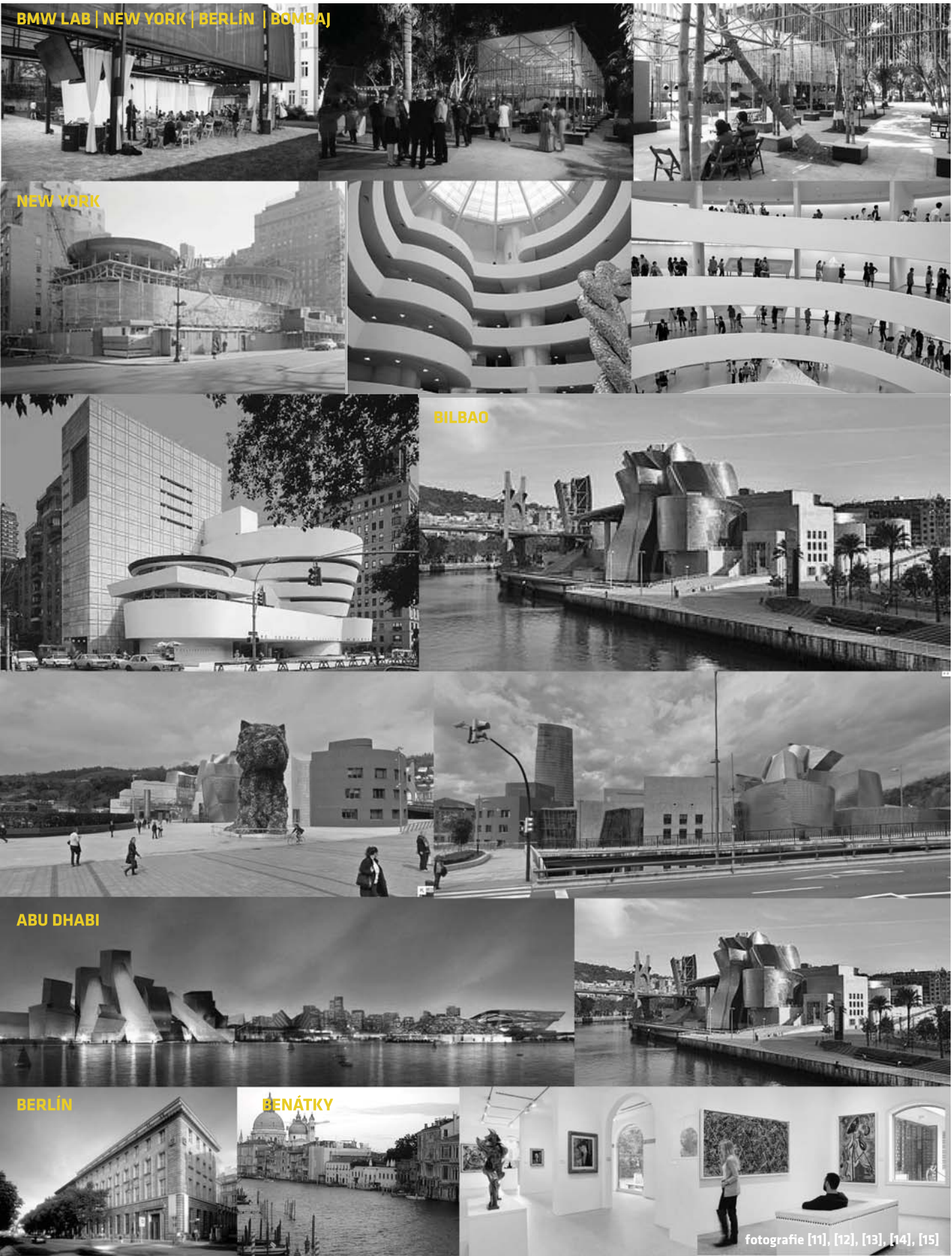
Každá z poboček muzea má do jisté míry své specifické zaměření. Pobočka v Helsinkách má tuto strukturu doplnit a zaměřit se na prezentaci umění ze severských zemí. Výběr Helsinek byl ze strany muzea čistě strategický, jedná se o destinaci dobře dostupnou z Evropy, také z Asie. Místo bylo zvoleno kvůli silné severské tradici designu, dobré architektury a fungujícímu kulturnímu prostředí. Výstavní program muzea by se měl skládat jednak z prezentování výstav sestavených v jiných pobočkách muzea, které po celé této síti kolují, dále také z organizace vlastních výstav zaměřených především na severskou scénu a jejich následné prezentace v dalších pobočkách muzea. Muzeum by si do budoucna mělo vybudovat vlastní sbírku, její cíl, rozsah a charakter však zatím nejsou specifikovány. Důraz byl v zadání kladen také na interaktivitu muzea, moderní technologie a inspirativní prostor zapojující do tvorby širokou veřejnost. Vzhledem k tomuto cíli by měly součástí muzea být také doplňkové funkce, zaměřující se například na vzdělávání a další aktivity.

Solomon R. Guggenheim Museum New York | 1956 - 9
Guggenheim Museum Bilbao | 1993 - 7
Deutsche Guggenheim Berlin | od 1997 do 2012
Peggy Guggenheim Collection Benátky | 1979

Guggenheim Abu Dhabi Museum (v přípravě)

Guggenheim museum Helsinki

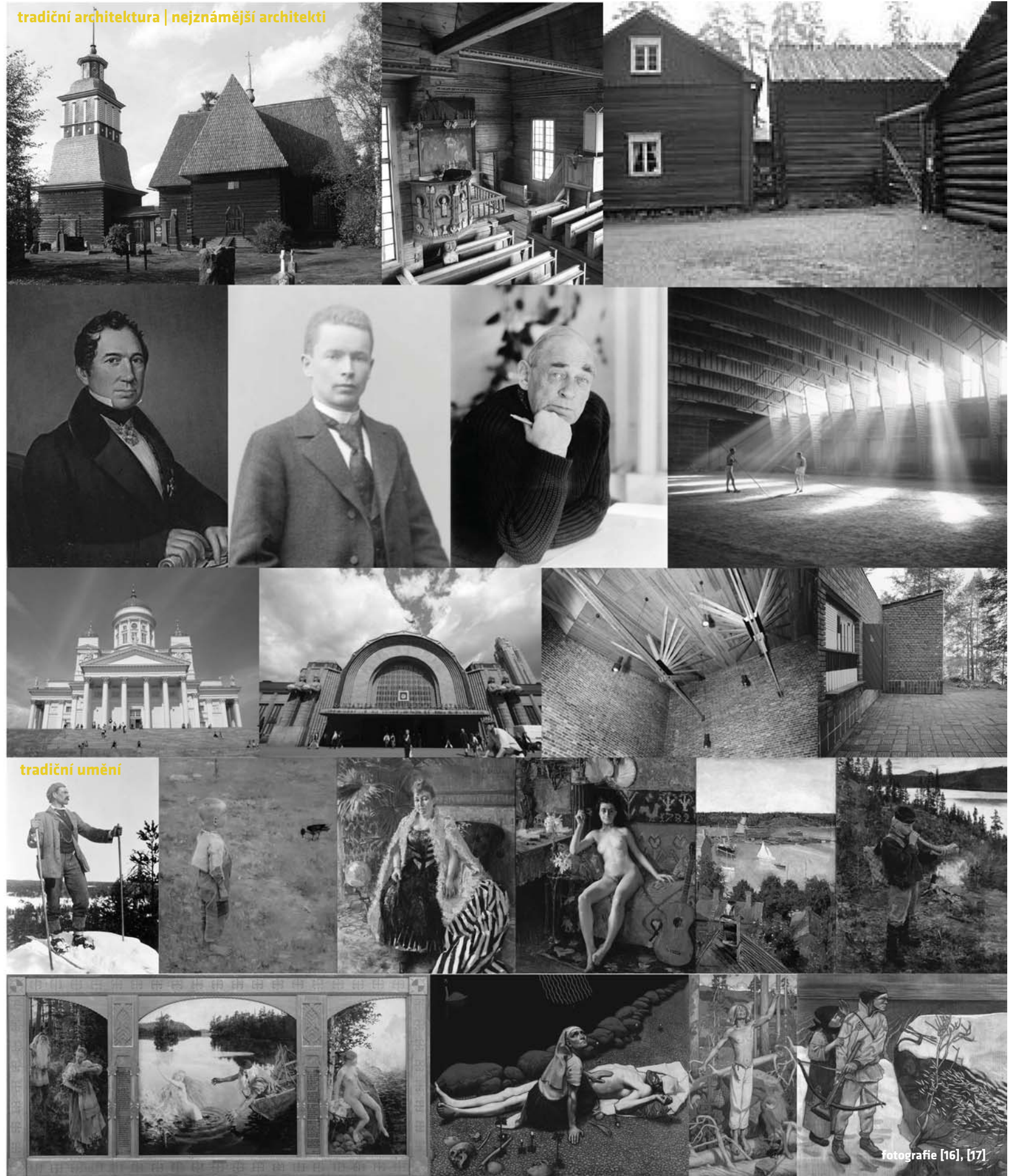
| kulturní prostředí Finska a Helsinek |

Helsinky a celé Finsko obecně mají velmi silný vztah k umění a designu. V Helsinkách se nachází mnoho kulturních institucí, několik úspěšně fungujících muzeí a galerií. Guggenheimova nadace také sestavila plán, jakým způsobem s každým z těchto institucí spolupracovat, a společně sestavit vzájemně si nekonkurující programy.

Mezi nejznámější jména finské výtvarné scény patří malíř Akseli Gallen-Kallela, z architektů můžeme jmenovat například Elieal Gottlieba Saarinen, či Alvaar Aalta.

V oblasti designu je zdě několik tradičních a stále úspěšně fungujících firem zaměřujících se na design nábytku, keramiky či bytových doplňků (Artek, Arábie, Marimekko, Litala ...).

tradiční architektura | nejznámější architekti

tradiční umění

ARTEK | ARÁBIE | MARIMEKKO | LITTALA

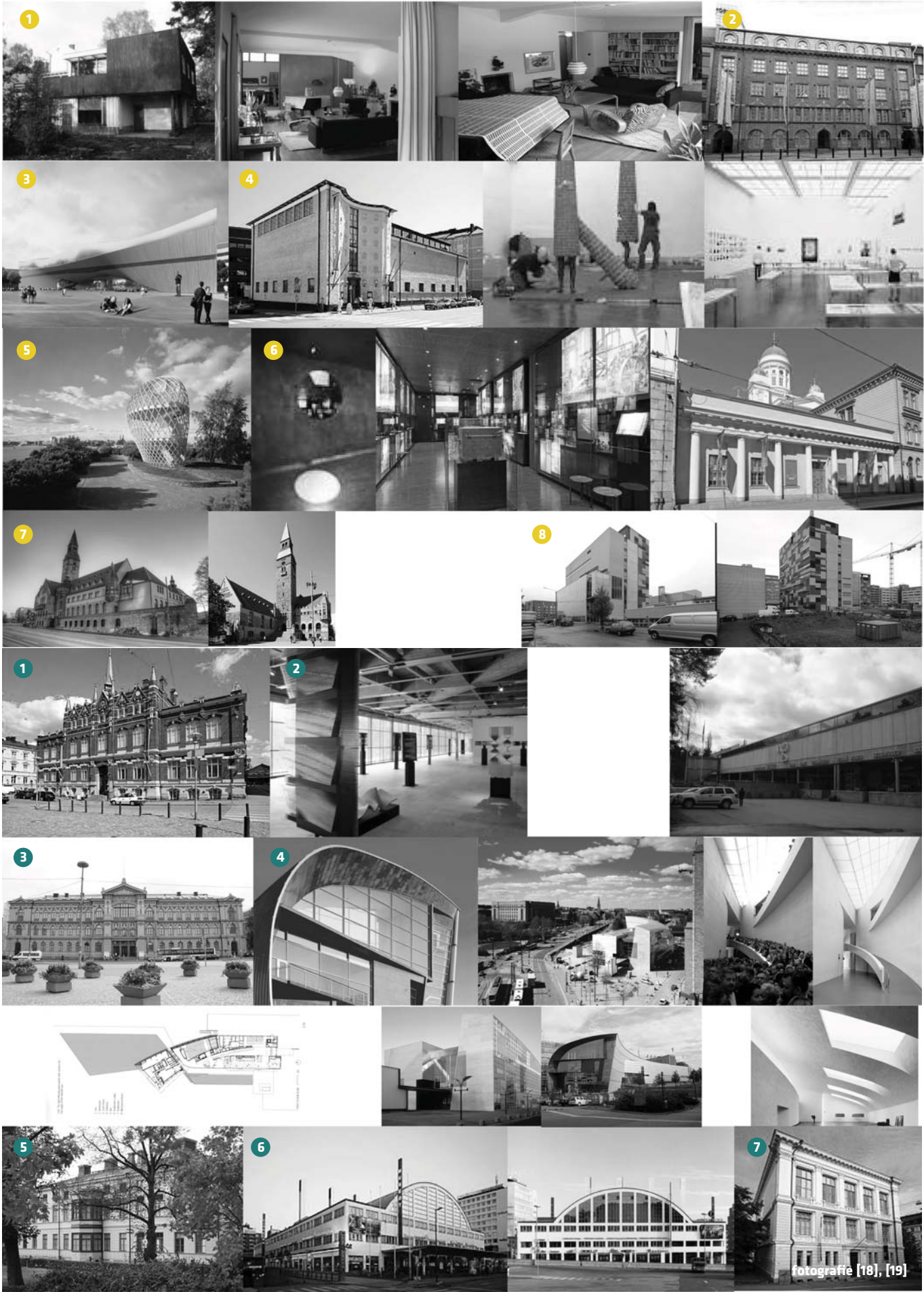
| kulturní prostředí Helsinek - významné instituce |

- **HLAVNÍ MUZEA | INSTITUTE**
- 1. Design Museum - Helsinky
 - 2. EMMA
Finnish National Gallery:
 - 3. Ateneum
 - 4. Kiasma Art Museum
 - 5. Sinebrychoff Art Museum
 - 6. Helsinki Art Museum
 - 7. Museum of Finnish Architecture

- **DALŠÍ MUZEA | INSTITUTE**
- 1. Alvar Aalto House
 - 2. Amos Anderson Art Museum
 - 3. Helsinki City Library
 - 4. Kunsthalle Helsinki
 - 5. Zoo | Vyhliďková věž Kupla-Korkeasaari
 - 6. Finské muzeum bankovníctví
 - 7. Národní muzeum v Helsinkách
 - 8. Škola audiovizuálních umění

mapa [1]

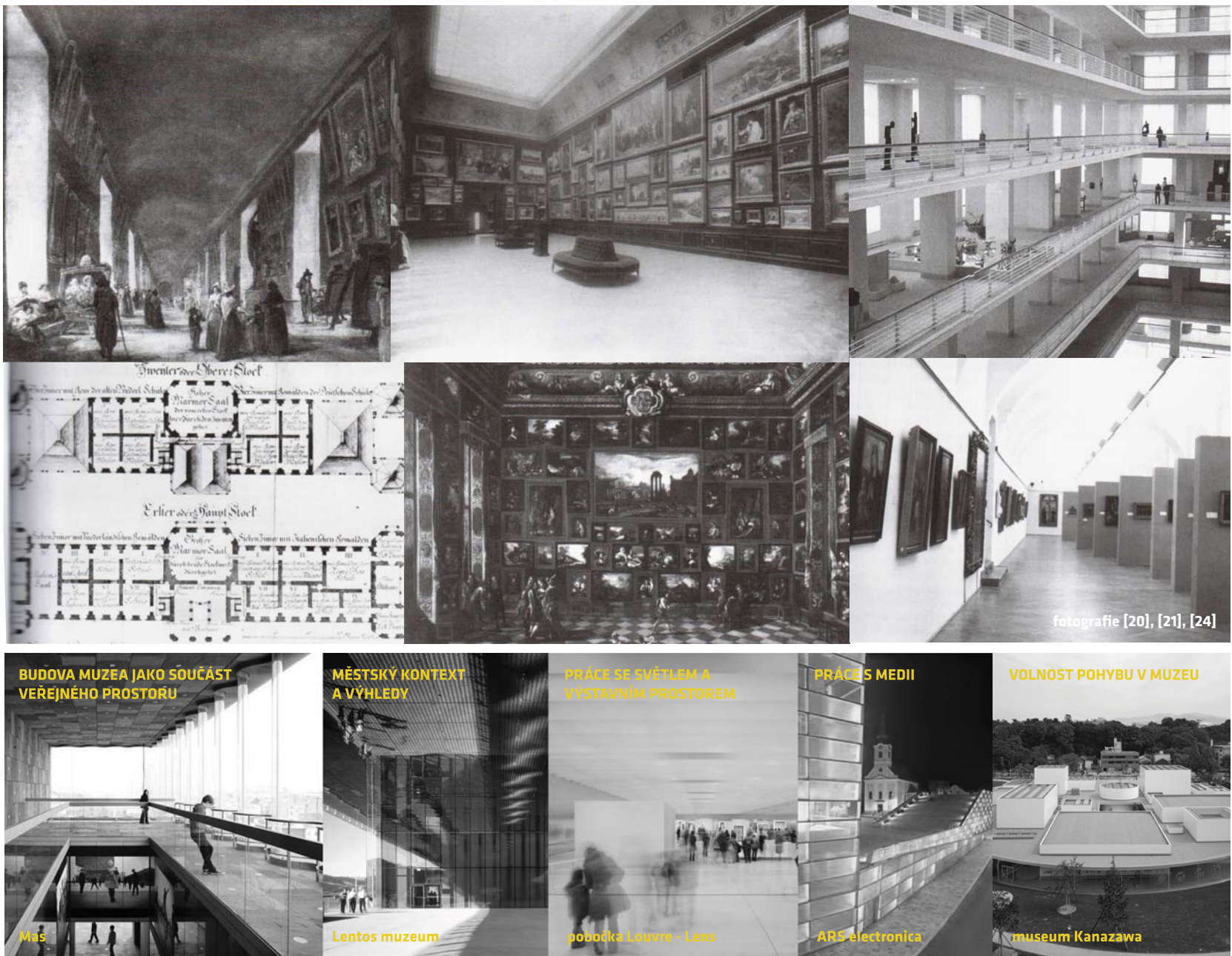
fotografie [18], [19]

Z historického hlediska bylo sbírání umění vždy předmětem zájmu elit, panovníků a šlechty. Postupně docházelo ke zpřístupňování sbírek soukromých sběratelů široké veřejnosti a také stavbě institucí, které se takovými účelům věnovaly. K těmto změnám začalo docházet především v době osvícenství, kdy byl všeobecný zájem o rozvoj vědy, techniky a vzdělávání. Návštěva takovýchto institucí však byla vždy určitým společenským zážitkem, možná také zážitkem, potvrzujícím společenský status především u bohatších vrstev. Z historických ikonických staveb můžeme jmenovat například pařížský Louvre, či londýnskou National Gallery.

Jako základní typologické prvky můžeme uvést řešení: enfiláda, hvězda, velká výstavní hala, hřeben, věž, prsten či spirála. V určité době bylo populární také používání tematizovaných pokojů, stylizovaných dle vystavovaného exponátu. Každé z těchto řazení má své přirozené klady a zápory a hodí se pro jiný typ vystavovaných exponátů.

Specifikem vystavování v muzeu je fakt, že určitý umělecký předmět je vyňat ze svého kontextu a prezentován v jiném prostředí kde je srovnáván s předměty podobného charakteru, či data vzniku. Postupně ve vývoji těchto institucí docházelo k tomu, že se objekty muzeí či galerií staly iniciátory tvorby umění, dnes tedy umění často vzniká na míru těmto prostorům, dalo by se říci čistě pro účel svého vystavení. V tomto směru poskytuje zajímavé zamyšlení také úvaha nad prezentací umění. Klasická díla byla dříve prezentována v obrazárnách, na stěnách zahuštěných také jinými obrazy, v místnostech, které byly zařízeny nábytkem, barvami doplňky. V muzeu jsou předměty vyňaty ze svého kontextu, umístěny do neutrálního prostředí a jsou podrobeny „výzkumu“.

Specifikem výstavnictví dvacátého století byla expanze muzeí do masové kultury a celková proměna charakteru těchto institucí. Některé instituce fungující po „americkém“ vzoru vypadají téměř jako zábavní parky, poskytující mnoho rozličných aktivit, tak aby své návštěvníky maximálně zaujaly. Důležité ale je, zamyslet se nad samotným dopadem a významem těchto institucí pro současnou společnost, a také způsobem, jakým mohou své návštěvníky stále oslovovat. Galerie či muzeum může fungovat jako instituce, poskytující kromě prezentace umění také osvětu v této oblasti, záštitu pro jeho tvorbu a mnoho rozličných vzdělávacích programů pro širokou veřejnost. Muzea a galerie by měla o svých exponátech umět „mluvit“, prezentovat k nim další zajímavé informace a umět návštěvníka vzdělat v oblasti umění „pozorování“ a estetiky, tyto vlastnosti nejsou samozřejmé. Pro návrh muzea to prakticky znamená snažit se o to, poskytnou návštěvníkovi prostor ke vnímání uměleckých děl, ale také k jejich vstřebávání a vzájemné komunikaci.¹

| studijní cesta - analýza vybraných současných galerijních staveb |

MAS - Městské muzeum v Antverpách

Autor: Neutelings Riedijk Architects

Adresa: Hanzestedenplaats 1, Antverpy, Belgie

Realizace: 10.2006 – 02.2010

Vlastní návštěva: říjen 2013

Městské muzeum v Antverpách je díky svému fungování a zapojení do okolního veřejného prostoru výjimečnou stavbou. Dům ve svém konceptu funguje jako vertikální veřejný prostor, zakončený velkorysou vyhlídkou na celé město. Veřejná platforma je vytvořena sestavením jednotlivých galerijních kostek muzea do vertikální pochozí struktury, která při svém procházení umožňuje zážitek z výhledů a také exponátů, objevujících se na veřejných mezipatrech. Průchod muzeem funguje paralelně s průchodem jeho veřejnou částí. Zapojení do městského kontextu podporuje použitím materiálů, a to červených pískovcových desek, které mohou svým charakterem připomínat klasické belgické cihly. Při vstupu do muzea nemá člověk žádné zábrany vejít dovnitř a přirozeně prochází až k nejvyššímu bodu domu a na této cestě se setkává „s uměním“.

Louvre-Lens

Autor: SANAA + IMREY CULBERT

Adresa: Lens, Pas-de-Calais, Northern France

Realizace: 2012

Vlastní návštěva: prosinec 2013

Pobočka Louvre v Lensu, menším francouzském městě poblíž Lille navržená kanceláří Sanaa těží především ze své téměř izolované pozice v přírodě. Rozložitá hmota domu velkoryse ovládá celé okolí, fasády v sobě odráží okolní terén, nebo se dům svým prosklením plně otvírá do okolí. Hlavním symbolem domu je však jeho výstavní prostor. Obrovskou výhodou pro architekta byl v tomto případě jasně stanovený obsah sbírky, což umožnilo navrhnout prostor na míru expozici. Výsledek prostorového uspořádání je skvělý. Hliníkové panely použité na stěny odráží světlo, ty vytváří dojem odlehčeného prostředí, ve kterém se v prostoru téměř vznáší samotná expozice.

Lentos Museum

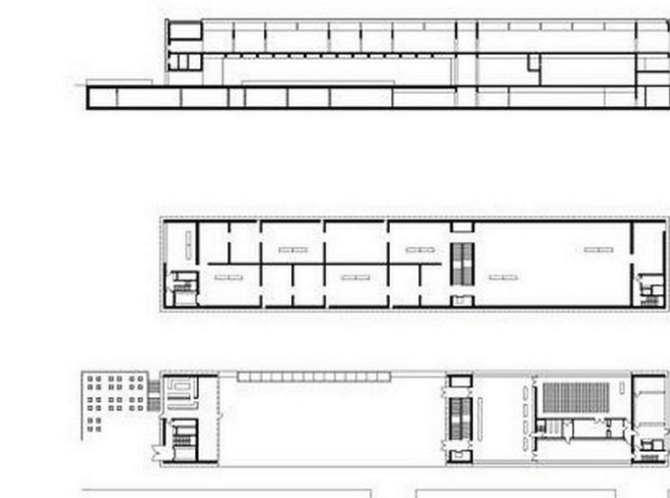
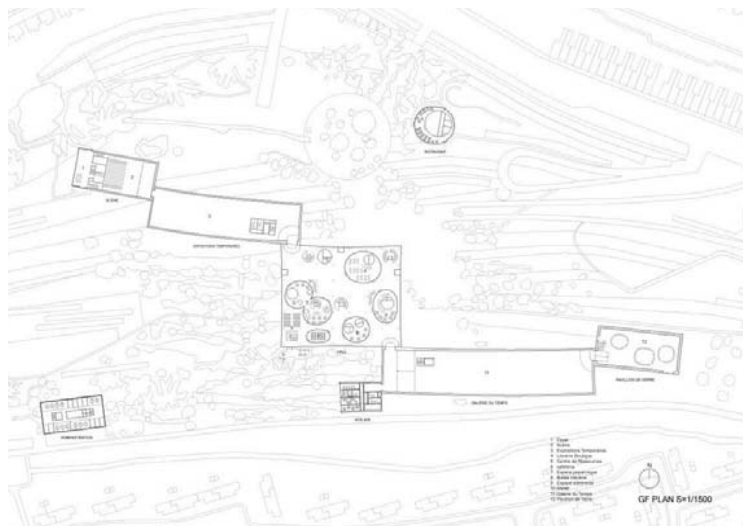
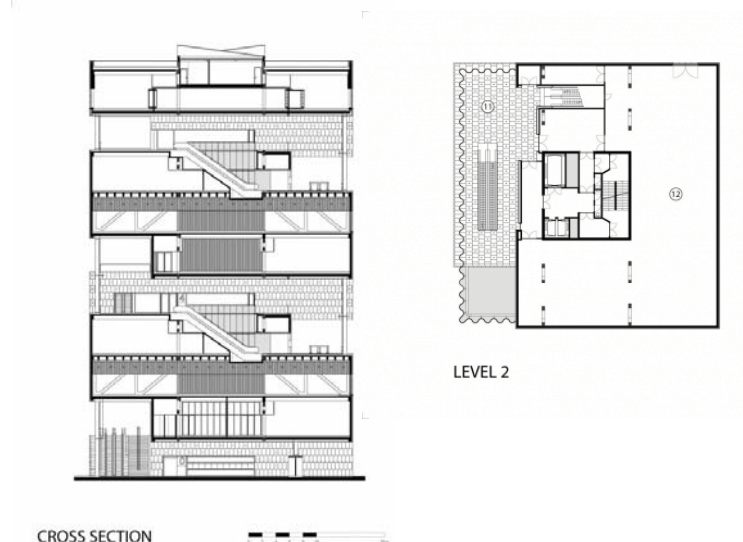
Autor: Weber + Hofer

Adresa: Ernst-Koref-Promenade 1, Linz, Rakousko

Realizace: 2000-18.05.2003

Vlastní návštěva: říjen 2014

Jasný sebevědomý dům zasazený do historického prostředí rakouského Linzu. Jeho vnitřní řešení je velmi racionální, provozně je dům velmi jednoduchý a chytrý. Jeho jednoduché tvary, přesně orientované výhledy a jasně odtažený koncept do posledního detailu vytváří z muzea jakýsi rámec pro vystavování moderního umění, který těží ze svého okolí zapojením výhledů a kontextu. Fasáda domu se ztrácí v odrážejícím se slunci, vevnitř je dům pojat neutrálně, dává tak prostor pro vyznění uměleckých děl různého charakteru.

fotografie [21], [22], [23]

| koncept |

Cílem projektu bylo vytvořit muzeum jako platformu, která funguje jako inspirativní veřejný prostor a pracuje se specifickými prvky místa (využívá blízkosti moře, přístavu a parku). Koncept vychází ze snahy o zvýraznění těchto prvků a jejich zapojení do atmosféry muzea, namísto tvorby další formální ikony a dominanty města. Charakter místa je jasně daný a město má definované své specifické panorama.

Kulturní život ve městě je velmi bohatý, takže funkce muzea jako taková by jej neměla přebít, ale naopak doplnit, zvýraznit, a také motivovat k návštěvě dalších institucí ve městě. Celkový koncept muzea jako otevřené instituce byl do velké míry inspirován myšlenkami architektonické kanceláře Neutelings Riedijk Architects, které nejlépe ukazuje jejich stavba nového městského muzea v Antverpách. Proč si nezajít do muzea jet tak na kafe, do obchodu, na přednášku nebo na procházku s přáteli?

Parcela určená pro stavbu muzea měla několik omezení doporučených zadáním, které vycházely z těsné návaznosti pozemku na provozní areál lodního terminálu Olympia terminal. Základní otázkou návrhu tedy bylo, jakým způsobem se má muzeum chovat ke svému okolí a jakým způsobem vyřešit vazbu na stávající pěší komunikace a veřejné prostory. Dalším faktorem ovlivňujícím návrh byl zadaný charakter výstavních prostor o celkovém rozměru 4 000 m², který měl být pojat maximálně univerzálně, tak aby umožnil libovolné využití, rozdělení a variabilní prezentaci uměleckých děl.

Základním motivem konceptu domu, který odpověděl na otázku zapojení muzea do okolního veřejného prostoru, a zároveň umožnil reagovat na sousední přístavní areál a překonat jeho výškovou úroveň, se stalo molo.

Motiv mola je chápán jednak ve vztahu muzea a jeho návaznosti na přístav, tedy jako prvek fyzického přístavního mola (hráze, hmoty), tak ve vztahu umění a veřejného prostoru (molo jako podium). V těsné návaznosti na mořský břeh vznikla vyvýšená platforma, která z urbánního hlediska vytváří paralelu ke stávající významné pěší komunikaci situované na opačné straně pozemku. Tato platforma spojuje hlavní městský veřejný prostor v severní části parcely a nový lodní terminál, navržený v jižní části v návaznosti na přístav. Vzniká tak vyvýšená městská promenáda na břehu moře, z jejíž úrovně je dobrý výhled na město a také na přilehlý park.

K molu jsou symbolicky zakotvené galerijní lodě, hlavní objekty muzea rytmizované do pěti hmot, které na tuto promenádu expandují svými funkcemi a tím se z něj stává forma pódia, tedy veřejného výstavního prostoru. Pět galerijních hmot symbolicky doplňuje jejich šestá část - lávka, spojující úroveň mola, pěší komunikaci na východní straně pozemku a přilehlý park.

Myšlenka mola podporuje motiv otevřenosti muzea, jeho dobré přístupnosti místním i turistům a zapojení genia loci místa do chodu muzea. Hlavní muzejní objekty jsou díky svému rozdělení do několika hmot (které vzniklo z inspirace zakotvených lodí) měřítkově bližší svému okolí a toto rozdělení jim také poskytuje mnohé provozní výhody. Hlavní přístup do nich je ze stejného důvodu situován z úrovně mola, fungují tedy ve vzájemné vazbě.

Z urbanistického hlediska funguje středová muzejní hmota ve své zadní části jako předěl mezi veřejným a soukromým prostorem a do severní části veřejného prostoru proniká charakter parku, vytvářející předprostor muzea.

Pozici, charakter a rozdělení hlavních galerijních hmot ovlivnilo několik faktorů. Tyto hmoty jsou rytmicky a pravidelně „zakotveny“ a jsou propojeny lávkami tak, aby průchod hmotami fungoval jako paralela k průchodu po mole.

Hmoty mají celkově tři podlaží, v nejvyšším z nich jsou v každé hmotě situovány výstavní prostory, ve střední úrovni otevřené na molo jsou navrženy doplňkové funkce muzea a nejnižší úrovní spojení s molem je provozní zázemí muzea.

Rozdělení hmot umožňuje dobrou rytmizaci výstavních prostor, kde vznikají mezipauzy s výhledy na panorama města. Výstavní patro je přístupné dvěma rovnocennými hlavními schodišti, umístěnými na opačných stranách domu. Toto řešení společně s dělením hmot umožňuje maximální variabilitu provozu muzea a instalaci výstav v něm. Poskytuje také návštěvníkům větší volnost v pohybu muzeem.

Dvě hlavní komunikační jádra mají svůj význam také v prvním nadzemním podlaží - středovém podlaží, které je maximálně otevřeno na molo. Jejich pozice zde rozptyluje pohyb lidí po celém domě, a oživuje tak v principu i venkovní prostor. Celé první podlaží funguje jako veřejné, kontrola návštěvníků je posunuta až přímo ke dvěma hlavním schodištím. Každá hmota je v tomto patře díky umístění doplňkové funkce tematizována (promítá se i do nejnižšího podlaží, kde se nachází provozní zázemí funkcí).

Objemy pěti hmot jsou si vzájemně podobné z důvodu stejné hlavní funkce, tedy výstavního prostoru. Protažená proporce symbolicky připomíná proporci lodě. Velikost každé hmoty a její pozice na mole je ovlivněna příslušnou doplňkovou funkcí. Nejbližše městu se nachází edukativní loď s přednáškovým sálem, ve středu mola je navržena loď s hlavním zázemím návštěvníckého vstupu a obchodem, nejbližše přístavu (na křižovatce tří vstupů: lávka, molo, terminál) je navržena restaurační loď s kavárnou a restaurací. Hlavní vertikální komunikace jsou umístěny v restaurační a edukativní lodi (fyzické spojení s galerií), ve středové lodi je navrženo atrium, fungující jako vizuální propojení s galerií.

Dvě z hmot tvoří konzoly, díky nim se maximálně otevírá a propojuje výhled na město a sousední park. Pod nimi vzniká rozptylový prostor pro návštěvníky, s přímou vazbou na molo, kde vytváří zastřešený prostor, který může sloužit různorodým účelům (vystavování, dále konání malých akcí jako přednášky či diskuze). Konzoly byly navrženy také z důvodu snahy o zastřešení veřejného prostoru tak, aby fungoval i během zimních měsíců, kdy počasí venku není ideální. Tím, že první podlaží muzea je zcela veřejné, může se veřejný život v zimě přesunout také sem a fungovat více v interiéru budovy a na prohloubených hranách venkovního a vnitřního prostoru.

Rozmístění hmoty i následné pojetí fasád se drží principu linie průchodu po mole, na kterou se kolmo otevírají průhledy do okolí, které do sebe zapojují vystavené exponáty a vnitřní život budovy.

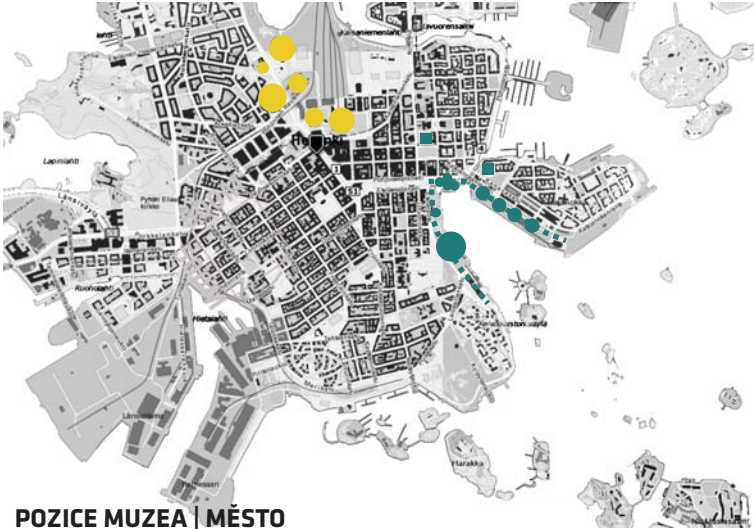
Podobnost hmot a jejich rozložení vnáší do půdorysu domu dojem tradiční muzejní symetrie, tento motiv dodává hmotě logiku uspořádání a jasnou orientaci v prostoru, jeho „klasické“ použití je však narušeno znásobením vstupů a principem dvou schodišť a dům je tak obohacen o novou rovinu pohybu v něm.

Základní koncept hmoty, tedy hrubé molo, kus země, hmoty v kontrastu s odlehčenými zakotvenými hmotami galerie, se promítá také do řešení materiálů a fasád. Molo funguje jako hrubý prvek plný detailů a nepřesností, oproti tomu galerijní objemy působí na první pohled sterilně, drobné detaily a rozdíly se odhalují až při bližším poznání. Hmota mola je navržena z pohledového betonu s okny připomínající spíše drobné škvíry. Hmoty lodí mají fasádu navrženou z mléčného skla tak, aby působily maximálně odlehčeně a kompaktně (detail fasády spočívá v modulaci nosné konstrukce a fasádních panelů, každá loď má tedy mírně odlišný rastr).

Galerijní podlaží je navrženo jako plně uzavřené, bez otvorů. První podlaží si může dovolit být maximálně otevřeno a díky fasádě z mléčného skla dochází k průsvitnění fasády a promítání vnitřního života domu do fasády. Průhledy domem ve směru park – moře jsou však navrženy jako prosklené z klasického skla, tak, aby byl venkovní prostor maximálně v kontaktu s interiérem domu, a byl dodržen princip průhledů. V nejnižším podlaží má již fasáda cílené otvory v místech, kde jsou kvůli provozům potřeba.

Materiálový koncept se promítá i do interiéru, vnitřní prostor galerijních lodí je řešený velmi jednoduše (viz technická zpráva) umožňuje vyniknout exponátům, případně zařizovacím předmětům muzea a solitérním doplňkům. Šestá loď, tedy lávka je pojata v jiném duchu, příhradová konstrukce více navazuje na charakter přístavu, který se nachází v její těsné blízkosti.

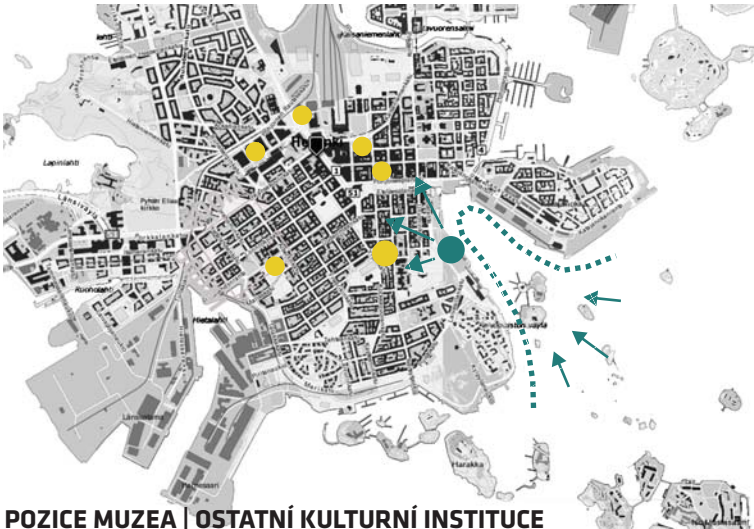
Koncept mola, otevřené výstavní platformy přístupné široké veřejnosti, který je v těsné vazbě na interiéru prvního podlaží, vytváří prostředí, které iniciuje různé aktivity (uměleckými aktivitami počínaje a přednáškami či happeninyg konče) a umožňuje jejich konání za různého počasí. Hlavní vnitřní výstavní prostor si však stále zachovává tajemnější charakter a odhaluje se pouze návštěvníkům muzea.

POZICE MUZEA | MĚSTO

● Muzeum má v zasazení do městské struktury výsadní postavení, je umístěno v silném historickém kontextu, v přístavu, který je sám o sobě symbolem (i symbolickým vstupem) do Helsinek. Většina moderních kulturních institucí se nachází v severní části centra, kde vytváří specifický okrese solitérních staveb zasazených ve většině do parku a zeleně.

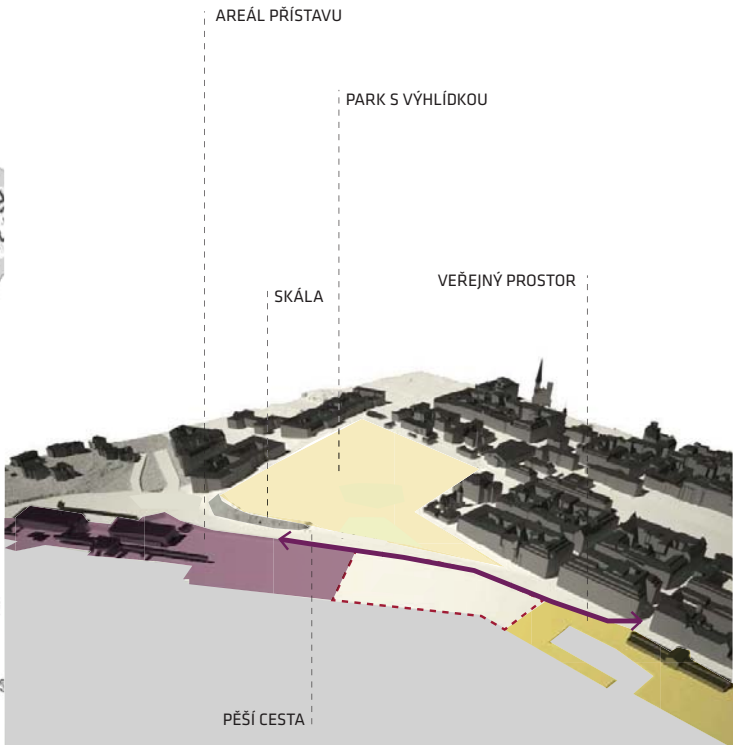

POZICE MUZEA | OSTATNÍ KULTURNÍ INSTITUCE

● Vůči ostatním muzeím, galeriím a podobným kulturním institucím má muzeum fungovat jako startpoint, tedy instituce, která kromě toho že sama nabídne zajímavý zážitek, také inspiruje k návštěvě ostatních galerií ve městě. Jednotlivé výstavy v ostatních institucích se budou doplňovat a vzájemně si nekonkurovat.

POZICE MUZEA | MÍSTO A JEHO VAZBY

motto: "... zdá se, že více než na hledání okázalých artistních gest záleží na nabídce intenzivních prožitku, na kvalitě všedního, na zvyšování standardu toho, co je "obvyklé", protože to, co je "obvyklé" je zdrojem naší identity."

Masák, Miroslav. Stavební úkol: Galerie. 1999. Brno

„Muzeum: Chrám nebo fórum?“

MOLO

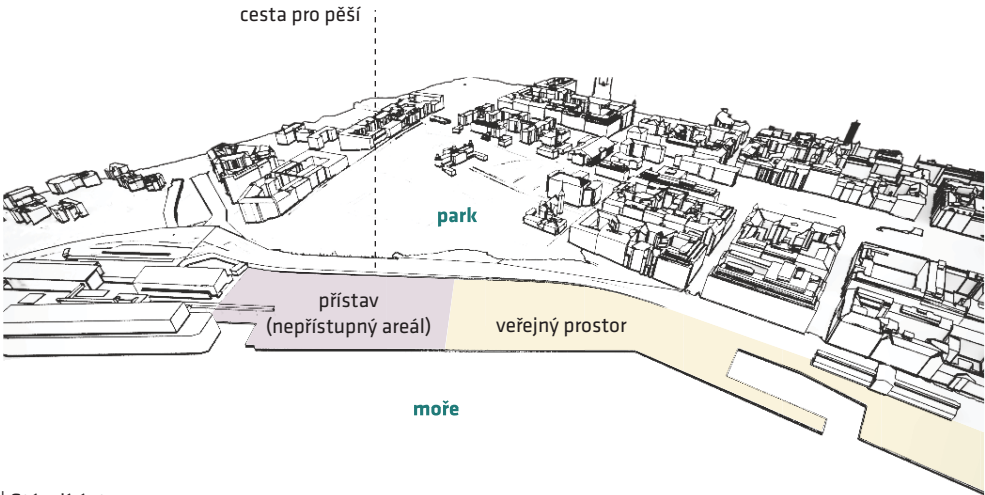
PŘÍSTAVNÍ MOLO
= FYZICKÉ MOLO
= PRONIKTUNÍ ŽIVOTA MĚSTA, FUNKCE MUZEA,
VEŘEJNÉHO PROSTORU DO PŘÍSTAVU

význam slova MOLO
- molo 'přístavní hráz'. z lat. mōlēs 'hmota, hráz'. (shluk hmoty)⁹

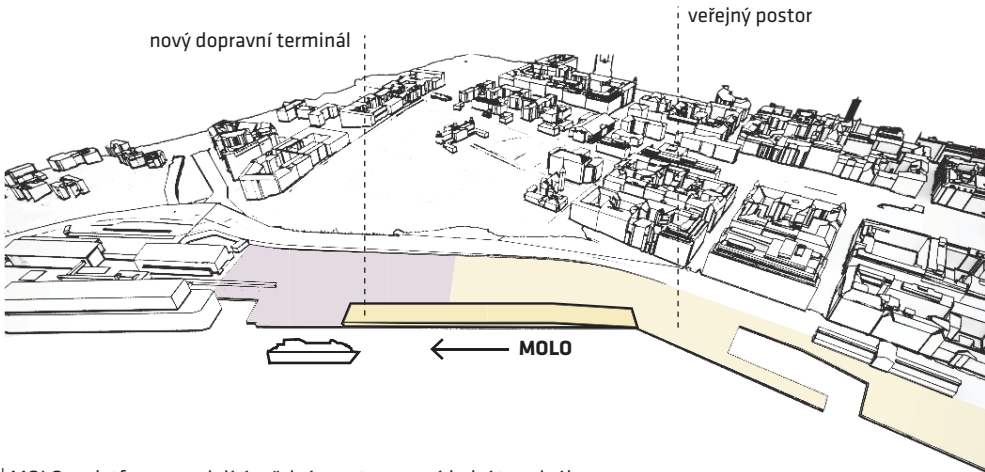
PÓDIUM
= MÍSTO PRO VYSTUPOVÁNÍ A PREZENTOVÁNÍ UMĚNÍ
= SPECIFICKÝ TYP VEŘEJNÉHO PROSTORU

význam slova PÓDIUM:
- 'vyvýšené místo pro veřejné vystoupení', pódiový.⁹

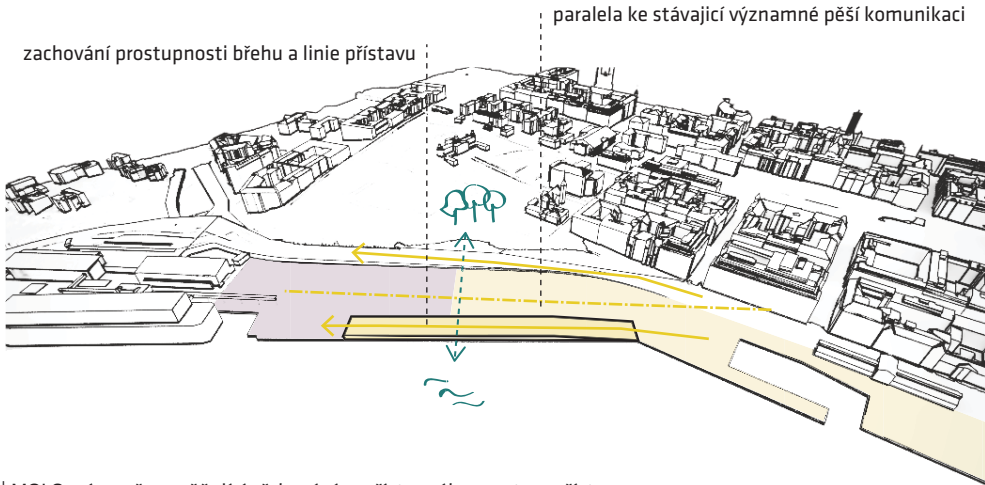
PLATFORMA PRO KOMUNIKACI RŮZNORODÝCH SVĚTŮ

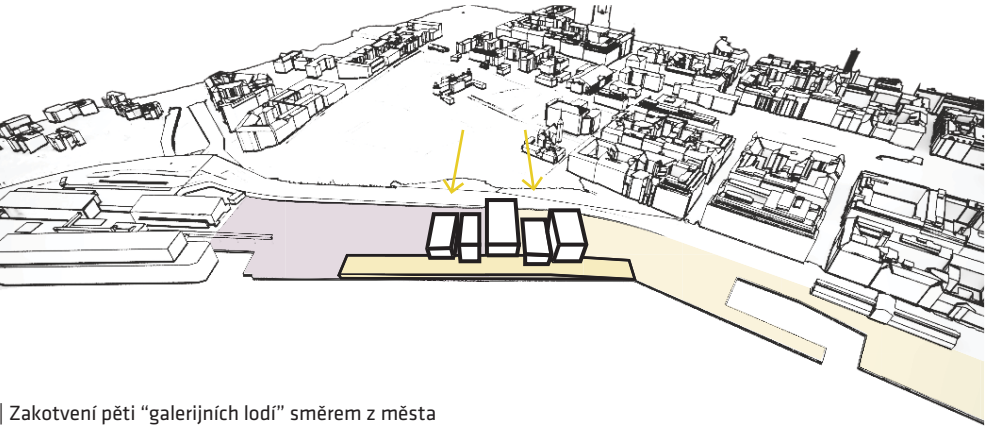
| Stávající stav

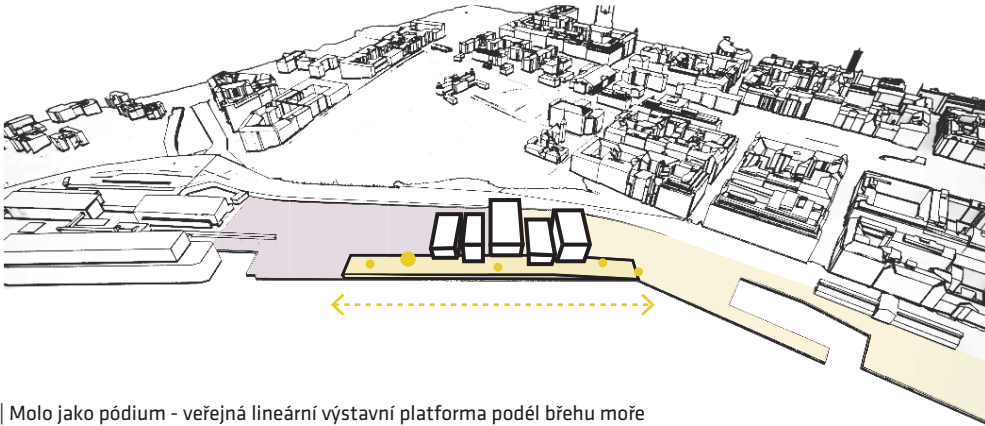
| MOLO = platforma spojující veřejný prostor a nový lodní terminál

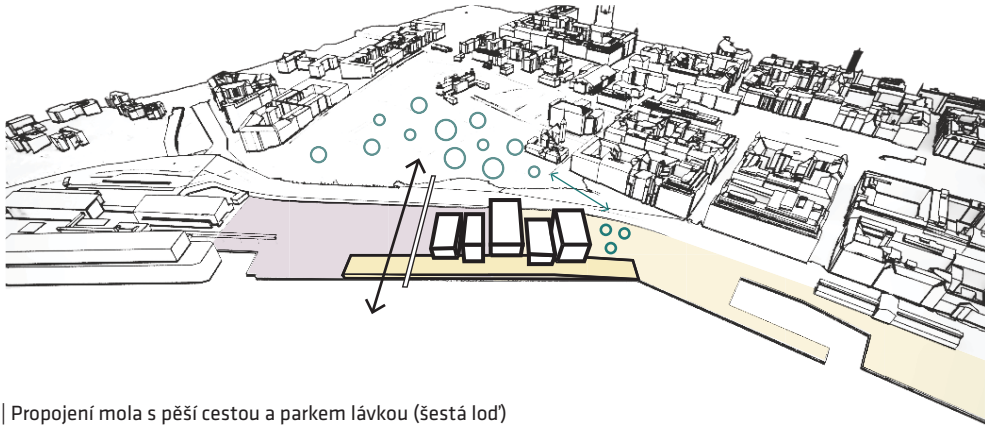
| MOLO = úroveň umožňující překonání nepřístupného prostoru přístavu (možnost napojení na stoupající peší cestu)
= úroveň umožňující výhledy na moře a park

| Zakotvení pěti "galerijních lodí" směrem z města
(středová hmota vytváří předěl mezi veřejným prostorem a nepřístupným prostorem přístavu)

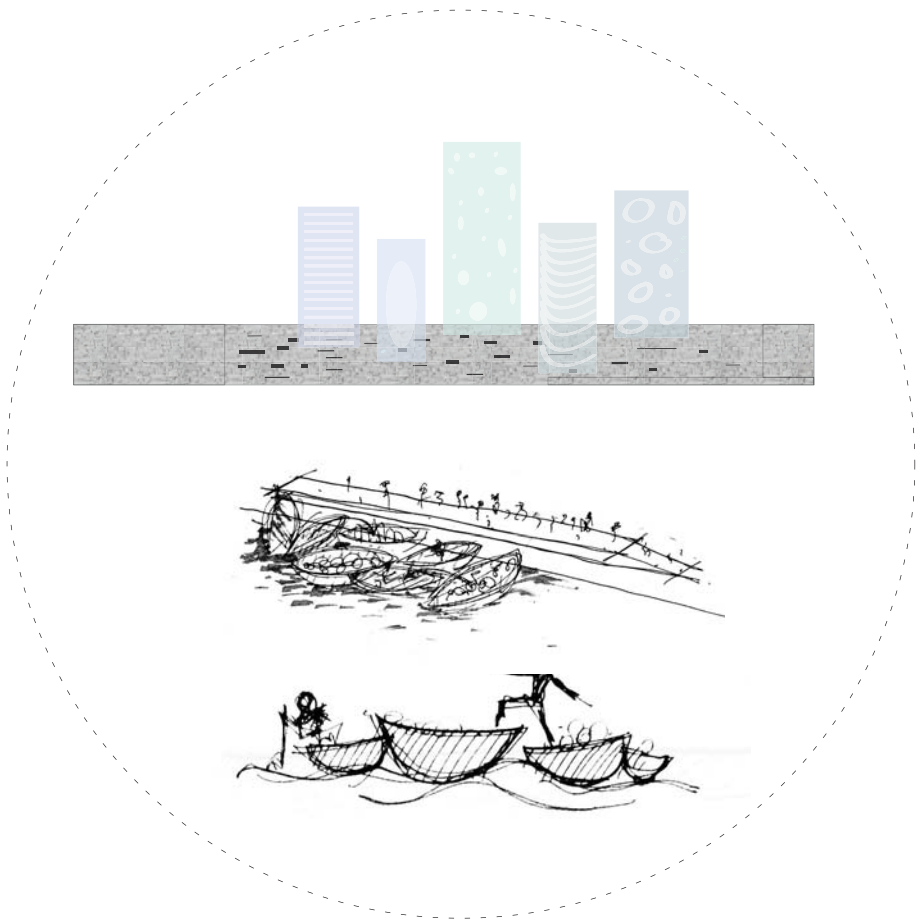
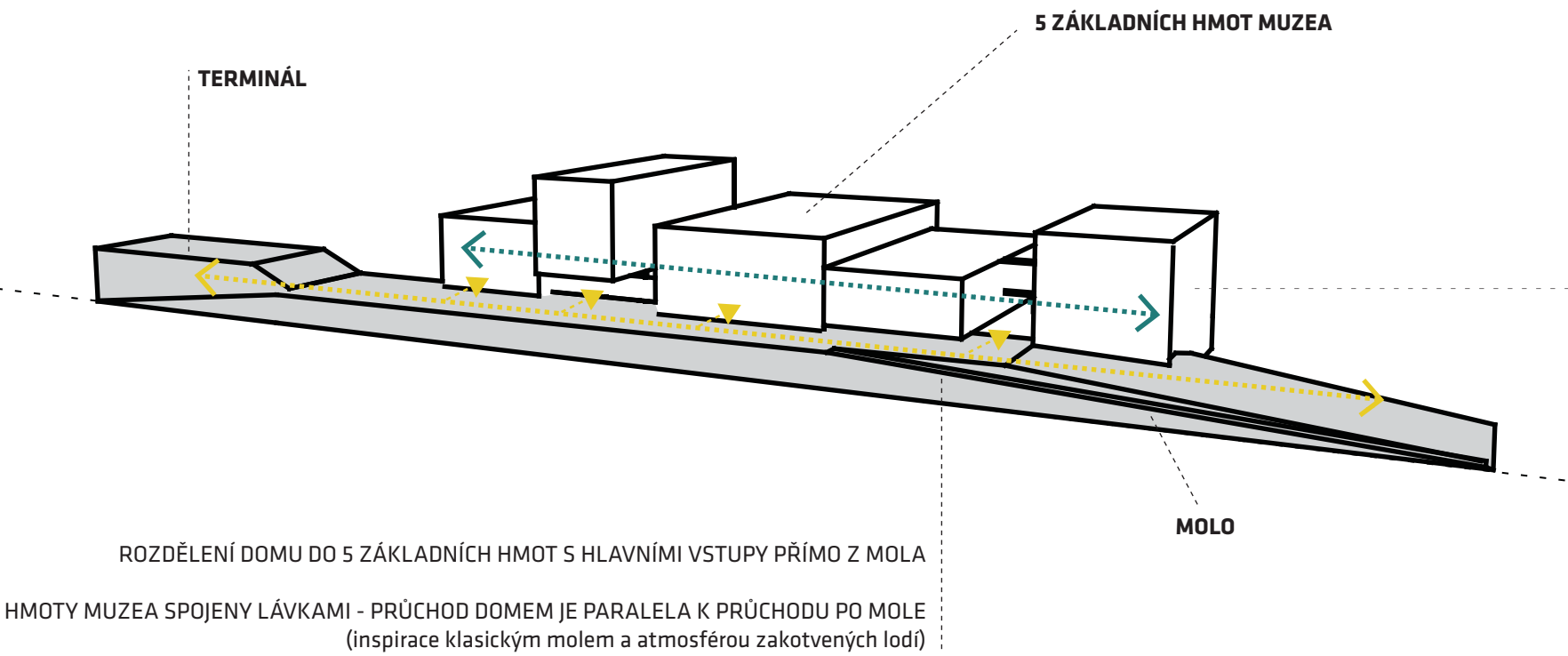

| Molo jako pódium - veřejná lineární výstavní platforma podél břehu moře

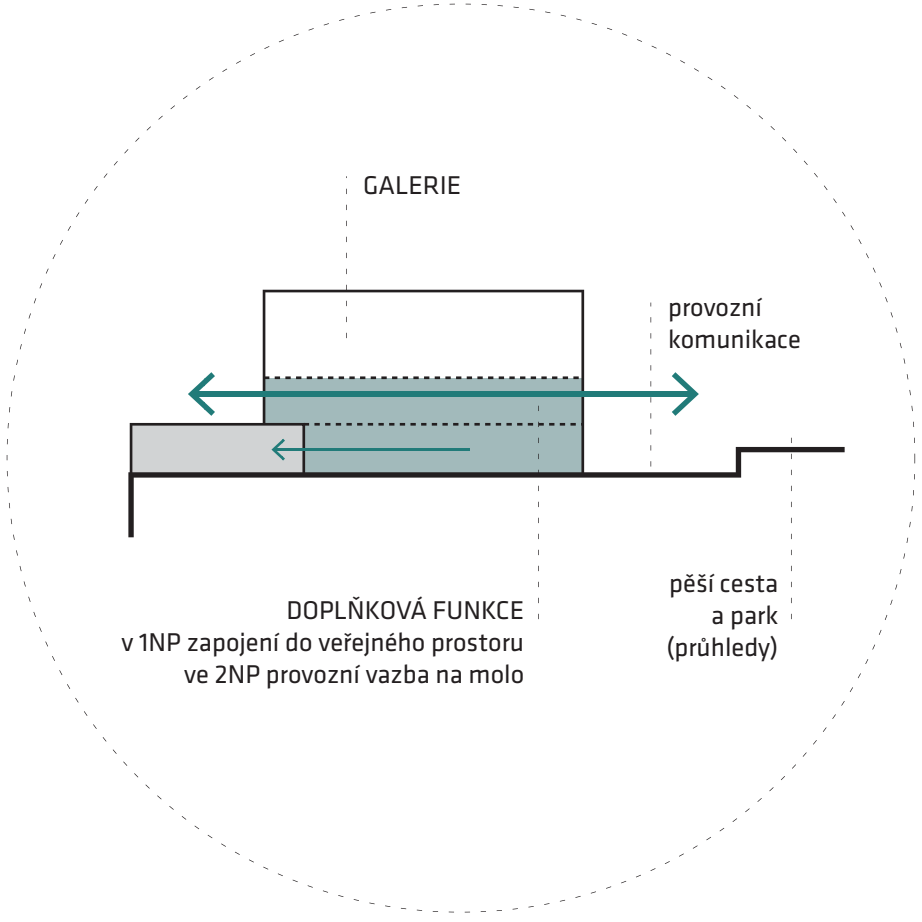
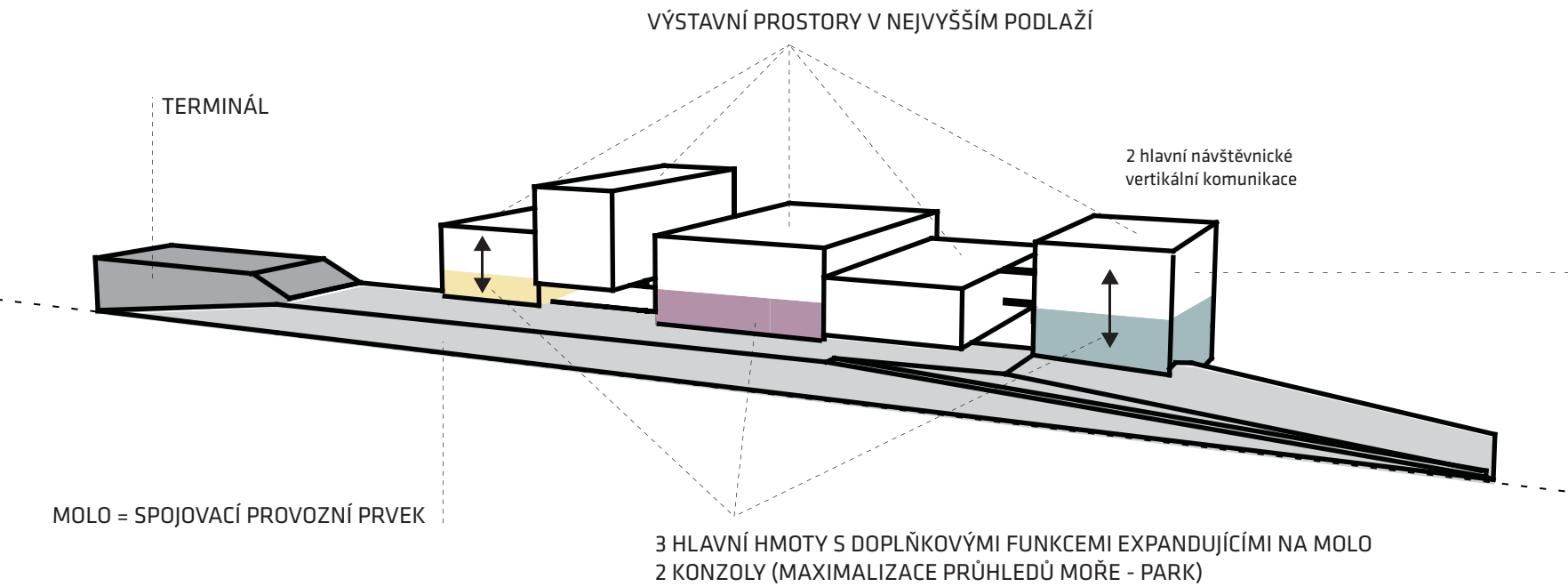

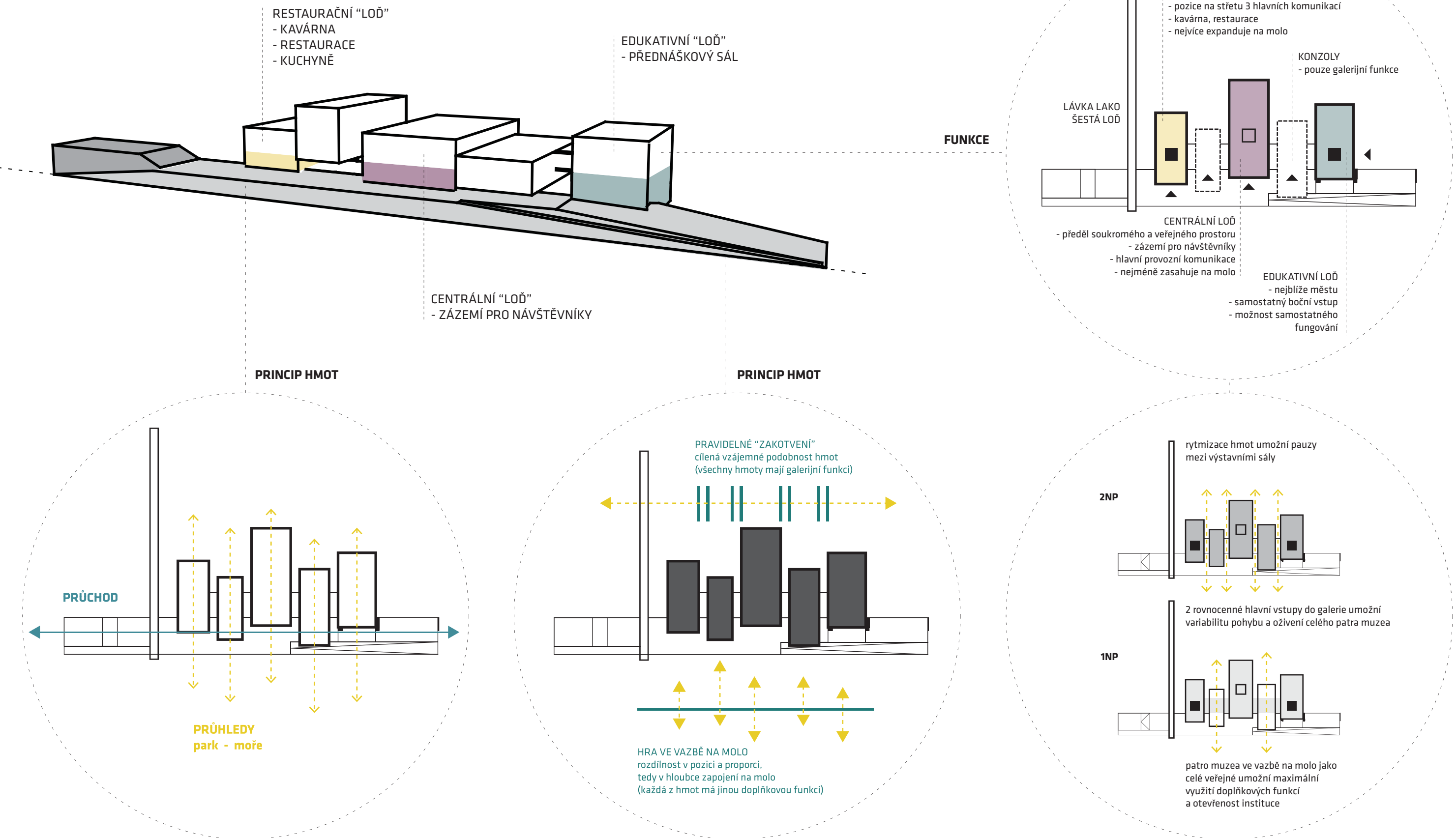
| Propojení mola s pěší cestou a parkem lávkou (šestá loď)
Zapojení parku do veřejného předprostoru muzea

01

02

LEGENDA

ZÁKLADNÍ OBJEKTY:

- 01 navrhovaný objekt muzea
- 02 veřejný prostor - hlavní nástup z města
- 03 nepřístupný areál terminálu
- 04 Olympia terminal
- 05 historický park s vyhlídkou a observatoří
- 06 historická budova tržnice
- 07 náměstí s trhy
- 08 hlavní městský bulvár
- 09 Uspenski Cathedral
- 10 Senátní náměstí

NÁVRH:

- A obslužná komunikace přístavu, vjezd zásobování
- B předprostor muzea s parkovištěm pro návštěvníky
- C provozní část muzea, vjezd zásobování
- D lávka ústící do parku

LEGENDA

ČÁSTI NÁVRHU:

01 MOLO (VEŘEJNÝ VÝSTAVNÍ PROSTOR)	07 PARKOVÁNÍ PRO ZAMĚSTNANCE
02 OBJEKTY GALERIE	08 VSTUPNÍ PROSTOR PRO ZAMĚSTNANCE SE STOJANY NA KOLA A LAVIČKAMI
03 TERMINÁL LODNÍ DOPRAVY	09 VJEZD ZÁSOBOVÁNÍ / MANIPULAČNÍ PROSTOR (PROSTOR VYUŽITELNÝ JAK PRO MUZEUM, TAK PRO ÚČELY PŘÍSTAVU)
04 LÁVKA PRO PĚŠÍ A CYKLISTY	10 VÝSTUPNÍ PROSTOR PRO VÝLETNÍ LODĚ
05 PARKOVIŠTĚ PRO VIP HOSTY A HANDICAPOVANÉ NÁVŠTĚVNÍKY, DROP OFF ZÓNA, STOJANY NA KOLA, LAVIČKY	11 MOŽNOST DALŠÍHO PARKOVÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ
06 VÝSTAVNÍ PLATFORMA (V NÁVAZNOSTI NA MOLO)	12 ZVÝŠENÝ PŘECHOD PRO CHODCE / CYKLOPRUH

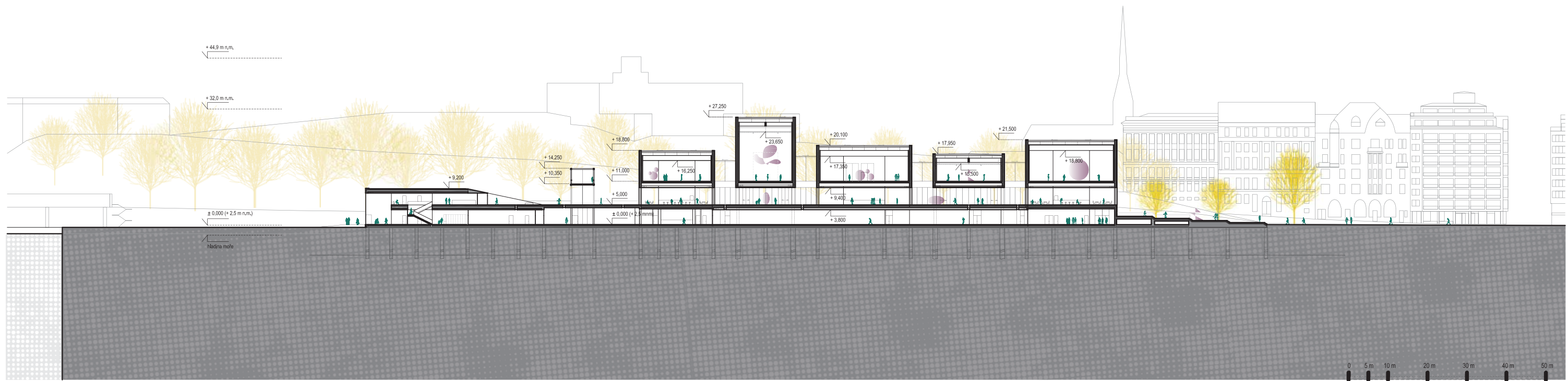
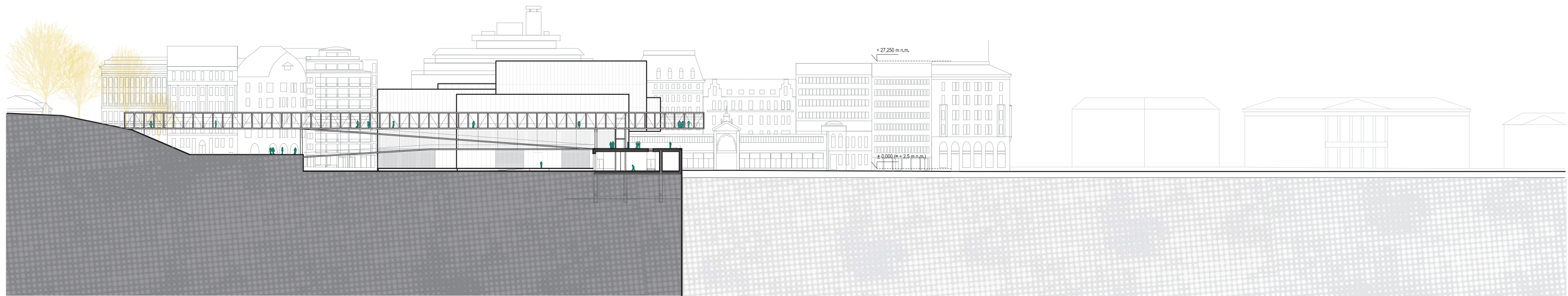
POVRCHY:

P1 DLAŽBA Z ŽULOVÝCH KOSTEK (NÁVAZNOST NA STÁVAJÍCÍ DLAŽBU V OKOLÍ)
P2, P3 DLAŽBA Z ŽULOVÝCH KOSTEK ODLIŠENÁ FORMÁTEM
P4 POHLEDOVÝ BETON
P5 BETONOVÁ DLAŽBA

ZELEN:

Z1 listnatý strom středního vzrůstu vhodný pro městské aleje (např. javor)
Z2 listnatý strom menšího vzrůstu se zabarveným listím (např. některý z druhů rodu javor)
Z3 dominantní listnatý strom uzavírající tuto část veřejného prostoru (např. lipa)
- doplňující reference k veřejnému prostoru (řešení laviček, osvětlení mola)

LEGENDA 1PP - TERMINÁL

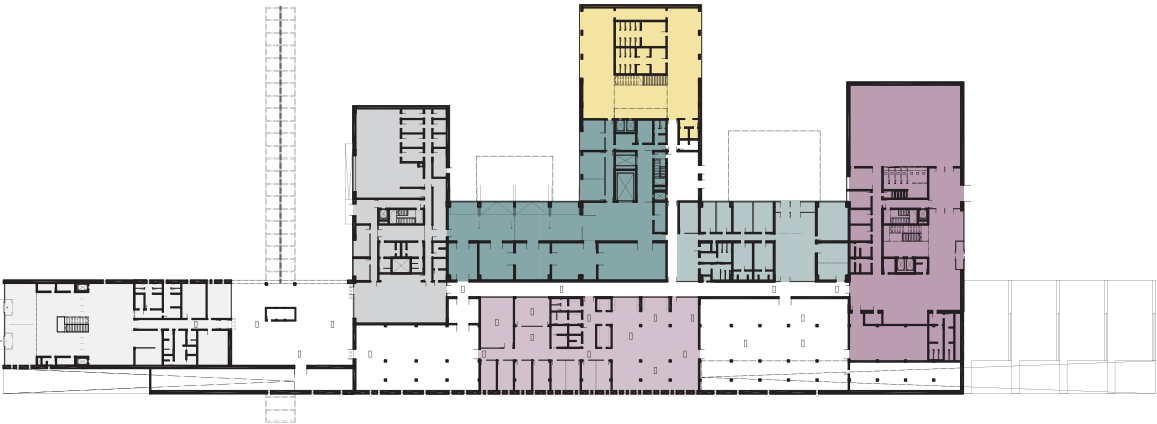
T 0.01	hala - rozptylová část	... 148,2 m2
T 0.02	hala - odbavovací část (příjezd a odjezd)	... 210 m2
T 0.03	úschovna zavazadel	... 38 m2
T 0.04	wc vozičkářů	... 5,5 m2
T 0.05	wc ženy	... 21 m2
T 0.06	wc muži	... 23 m2
T 0.07	wc zaměstnanci ženy	... 6 m2
T 0.08	šatny	... 28 m2
T 0.09	wc zaměstnanci muži	... 9 m2
T 0.10	kancelář	... 33 m2
T 0.11	technická místnost	... 45 m2
T 0.12	sklad	... 32 m2
T 0.13	strojovna výtahu	... 5,5 m2
T 0.14	sklad	... 4 m2
T 0.15	strojovna výtahu	... 5,5 m2
T 0.16	úklidová místnost	... 4 m2
celkem:		... 617,7 m2

BILANCE TERMINÁL:

PLOCHA KOMUNIKACÍ 1PP	... 39 m2
ČISTÁ PODLAHOVÁ PLOCHAMÍSTNOSTÍ	... 617,7 m2
celkem:	... 656,7 m2

PROVOZNÍ SCHÉMA:

vstup, zázemí zaměstnanců	
správa expozic, dokovací prostor	
kanceláře, vedení	
kuchyně, jídelna	
edukativní část - přednáškový sál	
zázemí vstupu návštěvníků	
terminál	

LEGENDA 1PP

Hlavní vstup zaměstnanců / zázemí

0.01	vstupní hala pro zaměstnance	... 126 m2
0.02	hlavní provozní komunikace	... 239 m2
0.03	kancelář security / kontrola	... 44 m2
0.04	IT server / centrála TZB	... 43 m2
0.05	trestní kancelář	... 22,5 m2
0.06	kancelář správce serveru	... 22,5 m2
0.07	kancelář personalistů	... 18,5 m2
0.08	kancelář personalistů	... 18,5 m2
0.09	šatny ženy	... 21 m2
0.10	sprchy ženy	... 7 m2
0.11	šatny muži	... 21 m2
0.12	sprchy muži	... 7 m2
0.13	wc zaměstnanci ženy	... 17,5 m2
0.14	wc zaměstnanci muži	... 16,5 m2
0.15	úklidová místnost	... 1,8 m2
0.16	wc zam. vozičkáři	... 3,8 m2
0.17	úklidová místnost	... 1,8 m2
0.18	kuchyňka zaměstnanců	... 23 m2
celkem:		... 654,4 m2

Centrální dokování / správa sbírek / sklad

0.19	příjem a výdej (předělitelný - část exponáty, obchod)	... 87,2 m2
0.20	sklad přepravek	... 51,5 m2
0.21	vybalování	... 51,5 m2
0.22	konzervační studio	... 66,5 m2
	příprava děl	
0.23	krátkodobý sklad sbírek	... 101 m2
0.24	manipulační prostor	... 108 m2
0.25	sklad vybavení	... 14,5 m2
0.26	kanceláře (design výstav, konzervátor, registrace, technik)	... 42,5 m2
0.27	kancelář obchodu	... 26 m2
0.28	kuchyňka	... 13 m2
0.29	sklad vybavení	... 14,5 m2
0.30	wc	... 11 m2
celkem:		... 587,2 m2

Sklady / dokování

0.31	zásobování kuchyně (předělitelné - kuchyně, další dodávky)	... 88 m2
0.32	dodávky, vybavení, sklad nábytku	... 43,5 m2
0.33	zařízení pro údržbu krajiny	... 31 m2
celkem:		... 162,5 m2

Kuchyně / jídelna zaměstnanců

0.34	kuchyně (varna a příprava)	... 186 m2
0.35	kuchyně (skladovací část)	... 86 m2
0.36	sklad odpadu	... 15,7 m2
0.37	výdej jídla zaměstnancům	... 28,5 m2
0.38	jídelna zaměstnanců	... 129 m2
0.39	wc	... 12 m2
0.40	kancelář kuchyně	... 17,5 m2
0.41	kancelář kuchyně	... 12,5 m2
0.42	wc / šatny ženy	... 19 m2
0.43	wc / šatny muži	... 19 m2
0.44	úklidová místnost	... 8 m2
celkem:		... 533,2 m2

BILANCE 1PP:

PLOCHA KOMUNIKACÍ 1PP	... 668 m2
ČISTÁ PODLAHOVÁ PLOCHA MÍSTNOSTÍ	... 4476,4 m2
celkem:	... 5144,4 m2

Kanceláře

0.45	open space kancelář (administrativa, vzdělávací kancelář, publikace, kurátor ...)	... 190 m2
	doplňující zázemí	... 125 m2
0.46	recepce / sekretářka	... 29 m2
0.47	malá konferenční místnost	... 38 m2
0.48	velká konferenční místnost	... 65 m2
0.49	samostatná kancelář (vedení)	... 19 m2
0.50	samostatná kancelář (vedení)	... 19 m2
0.51	samostatná kancelář (vedení)	... 20 m2
0.52	samostatná kancelář (vedení)	... 20 m2
0.53	samostatná kancelář (vedení)	... 34 m2
0.54	samostatná kancelář (vedení)	... 34 m2
0.55	kuchyňka, sklad	... 14,5 m2
0.56	úklidová místnost	... 6,3 m2
0.57	wc vozičkářů	... 4,2 m2
0.58	wc muži	... 14,5 m2
0.59	wc ženy	... 14,5 m2
0.60	sklad dokumentů	... 7,1 m2
0.61	sklad dokumentů	... 11 m2
celkem:		... 665,1 m2

Multifunkční sál / zázemí

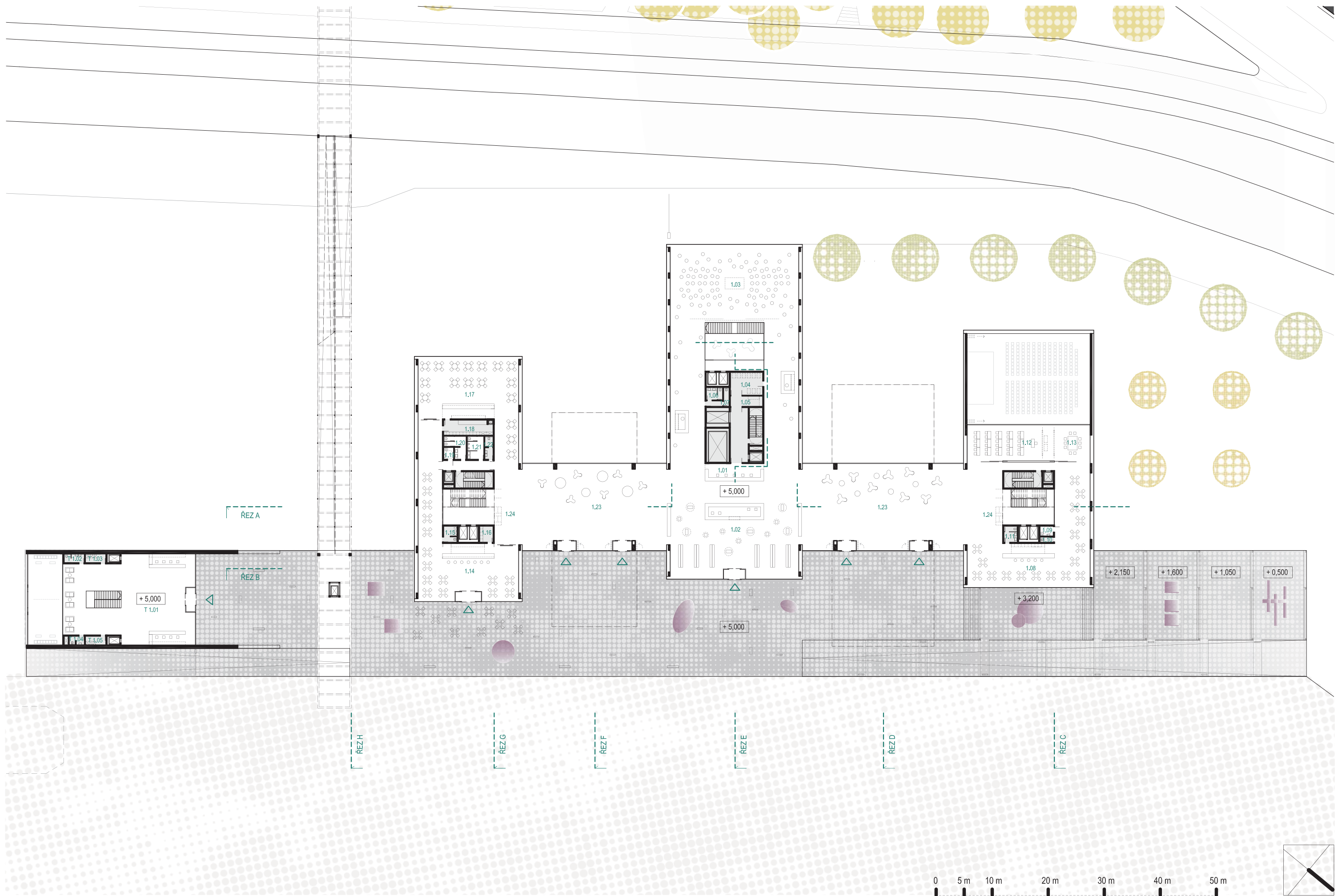
0.62	sál (275 míst)	... 356 m2
0.63	foyer	... 240 m2
0.64	šatny	... 25 m2
0.65	wc ženy	... 20 m2
0.66	wc muži	... 18 m2
0.67	wc vozičkářů	... 8 m2
0.68	sklad nábytku a vybavení sálu	... 115 m2
0.69	kuchyňka (pro občerstvení)	... 6,5 m2
0.70	úklidová místnost	... 6,5 m2
0.71	wc ženy (účinkující)	... 11,5 m2
0.72	wc muži (účinkující)	... 11,5 m2
0.73	šatny ženy (účinkující)	... 13,5 m2
0.74	šatny muži (účinkující)	... 13,5 m2
0.75	kancelář technika	... 14 m2
0.76	green room	... 27 m2
0.77	sklad mobilního pódia	... 39 m2
0.78	kabiny překladatelů	... 14 m2
0.79	projekční místnost	... 12 m2
celkem:		... 951 m2

Zázemí návštěvníků / šatny a toalety

0.80	šatny a skříňky pro návštěvníky	... 391 m2
0.81	wc muži	... 49 m2
0.82	wc ženy	... 47 m2
0.83	wc vozičkářů	... 14 m2
0.84	úklidová místnost	... 7,5 m2
celkem:		... 508,5 m2

Technické zázemí budovy / sklady

0.85	technická místnost (vzt kuchyně)	... 318 m2
0.86	technická místnost	... 533 m2
0.87	technická místnost	... 125 m2
0.88	zastřešený venkovní prostor (odpad, možnost využití skladovacích prostor pro funkce přístavu)	... 365 m2
0.89	sklad - využití pro funkce přístavu	... 176 m2
0.90	strojovna výtahu	... 11 m2
celkem:		... 1528 m2

PROVOZNÍ SCHÉMA:

vnitřní veřejný prostor

venkovní veřejný prostor

terminál

LEGENDA 1NP

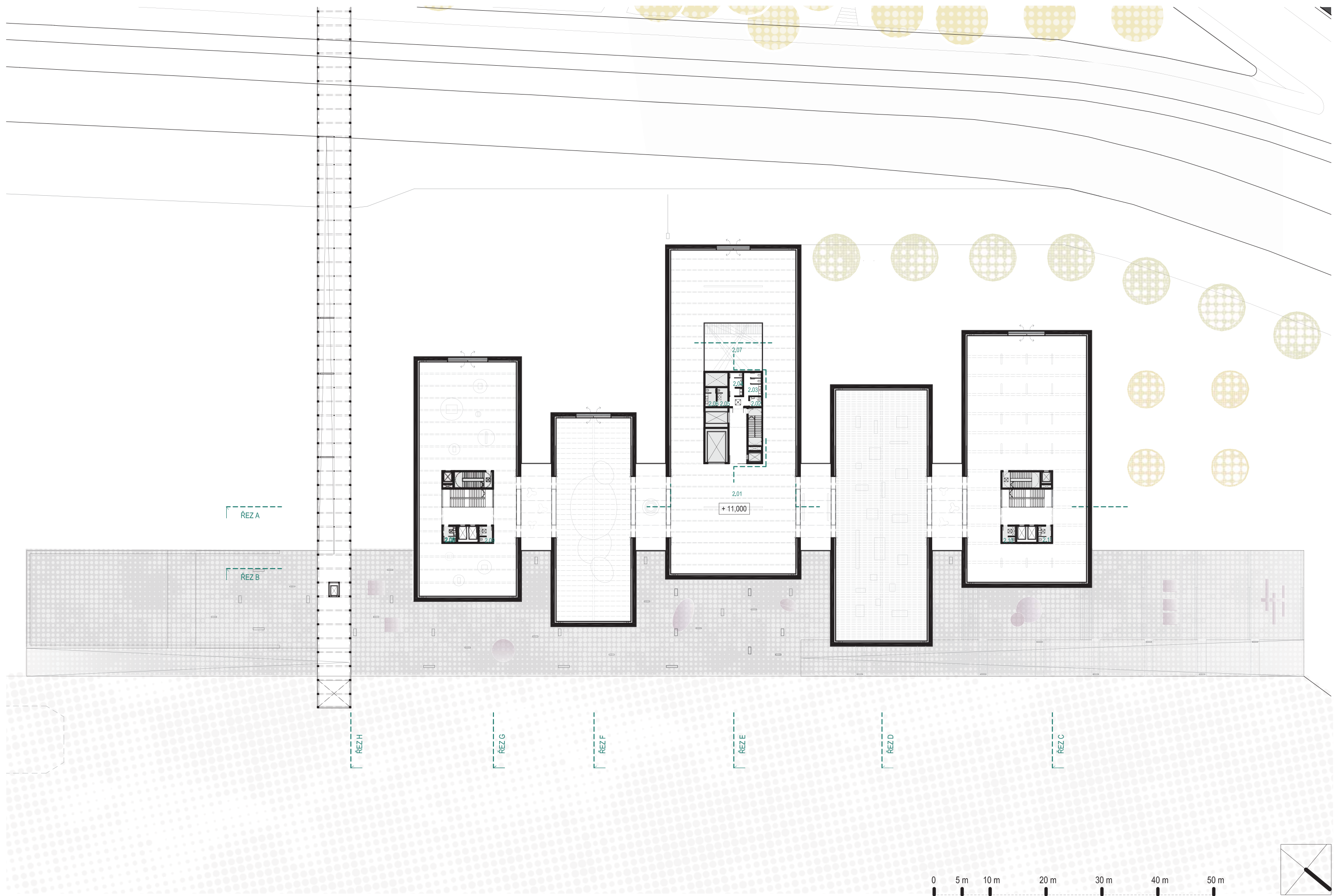
1.01	prodej lístků a info	... 32 m2
1.02	obchod	... 310 m2
1.03	multifunkční přednáškový prostor (uzavíratelný)	... 300 m2
1.04	sklad obchodu	... 23 m2
1.05	sklad zázemí vstupu	... 11 m2
1.06	wc zaměstnanci	... 6 m2
1.07	úklidová místnost	... 3 m2
1.08	kavárna / bar (68 míst)	... 250 m2
1.09	úklidová místnost	... 4,3 m2
1.10	wc vozíčkářů / návštěvníci	... 2 m2
1.11	wc zaměstnanci	... 6 m2
1.12	učebna	... 85 m2
1.13	malá učebna / sklad	... 53 m2
1.14	kavárna (60 míst)	... 235 m2
1.15	úklidová místnost	... 6 m2
1.16	sklad	... 7 m2
1.17	restaurace (56 - 68 míst)	... 231 m2
1.18	zázemí restaurace (kavárny)	... 23 m2
1.19	wc vozíčkářů / návštěvníci	... 3,5 m2
1.20	wc ženy / návštěvníci	... 11 m2
1.21	wc muži / návštěvníci	... 12 m2
1.22	wc zaměstnanci	... 3 m2
1.23	interaktivní informační prvky pro návštěvníky	... 540 m2
1.24	security kontrola / rozptylový prostor	... 421 m2
celkem:		... 2577,8 m2

BILANCE 1NP:

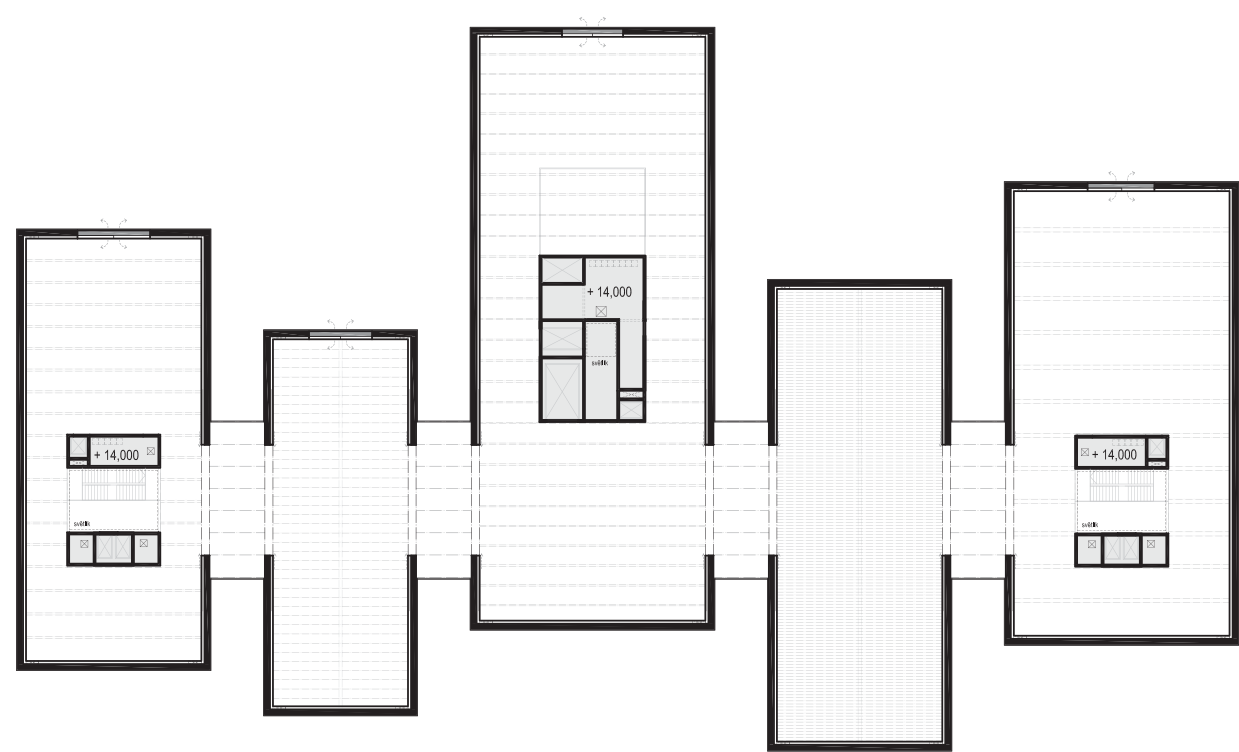
PLOCHA KOMUNIKACÍ 1NP	... 701,5 m2
ČISTÁ PODLAHOVÁ PLOCHAMÍSTNOSTI	... 2577,8 m2
celkem:	... 3279,3 m2

LEGENDA 1NP - TERMINÁL

T 1.01	vstupní hala / prodej lístků	... 339 m2
T 1.02	wc zaměstnanci	... 5,5 m2
T 1.03	sklad	... 4 m2
T 1.04	úklidová místnost	... 5,5 m2
T 1.05	sklad	... 4 m2
celkem:		... 358 m2

SCHEMATICKÝ PŮDORYS TECHNICKÉHO MEZIPATRA

LEGENDA 2NP

2.01	hlavní výstavní prostory	... 4002 m2
2.02	wc návštěvníci vozíčkáři	... 3,5 m2
2.03	wc návštěvníci ženy	... 13 m2
2.04	wc návštěvníci muži	... 9,5 m2
2.05	úklidová místnost / sklad	... 6,5 m2
2.06	wc zaměstnanci	... 6,5 m2
2.07	výstavní atrium	... 88 m2
2.08	wc zaměstnanci	... 7 m2
2.09	úklidová místnost	... 6,5 m2
2.10	úklidová místnost	... 6,5 m2
2.11	wc zaměstnanci	... 7 m2
celkem:		... 4068 m2

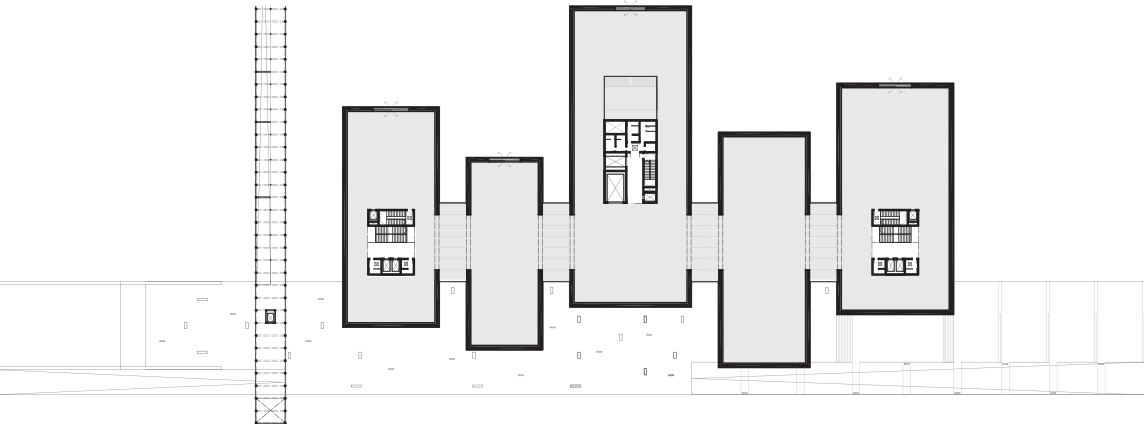
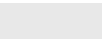
Instalační prostor v jádrech v úrovni +14,000 ... 184,4 m2
(IT server galerijních prostor, pomocná strojovna VZT, strojovny výtahů)

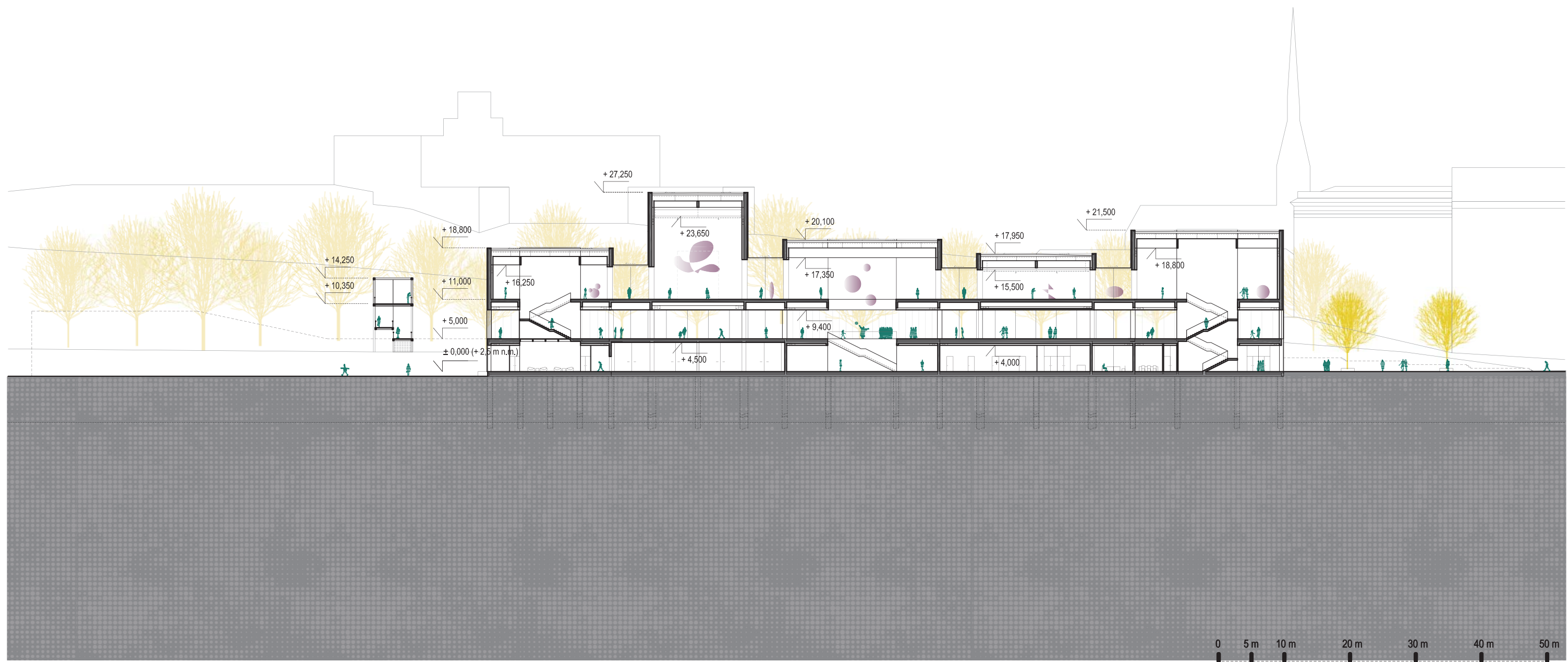
BILANCE 2NP:

PLOCHA KOMUNIKACÍ 2NP	... 191 m2
ČISTÁ PODLAHOVÁ PLOCHAMÍSTNOSTÍ	... 4252,4 m2
celkem:	... 4443,4 m2

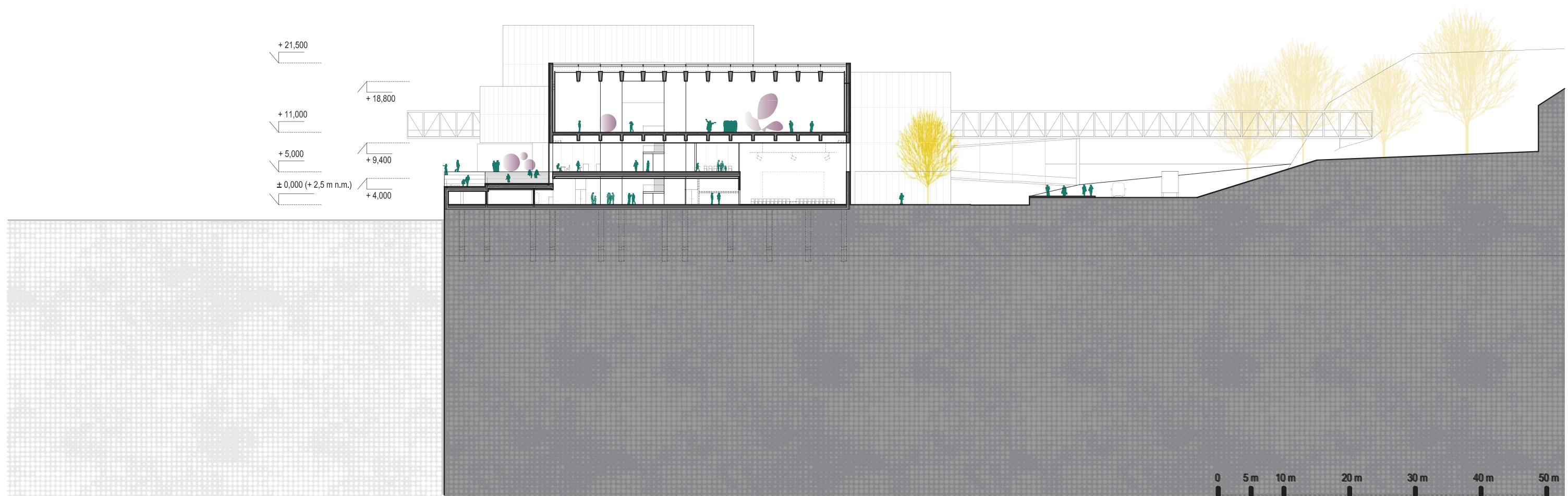
PROVOZNÍ SCHÉMA:

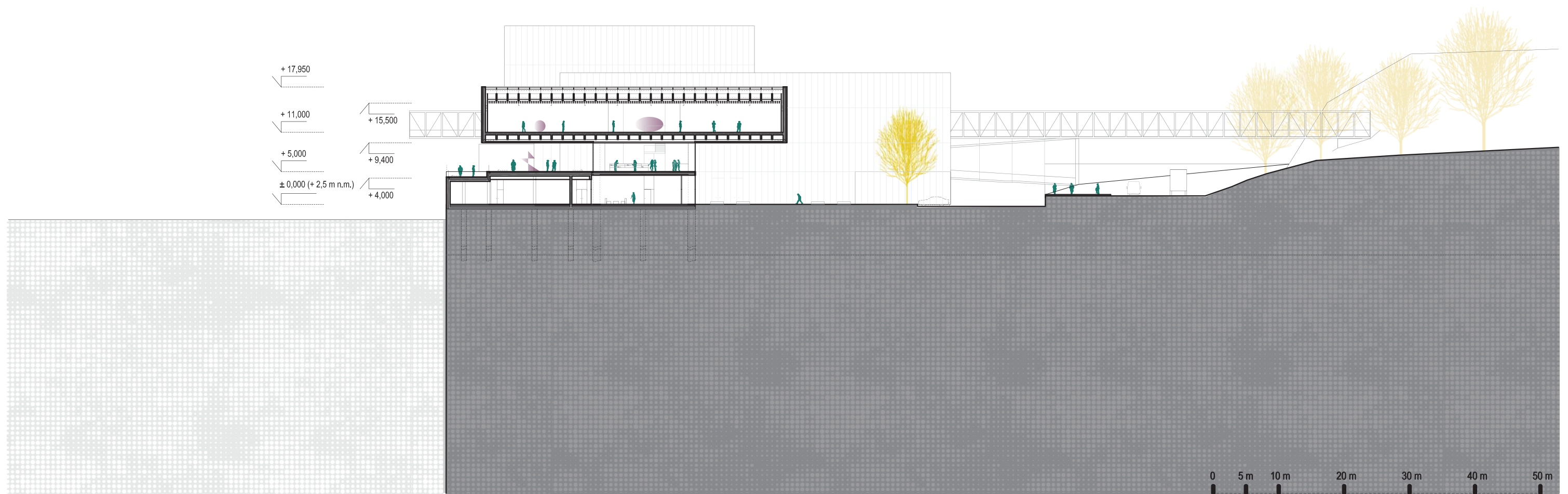
výstavní prostory

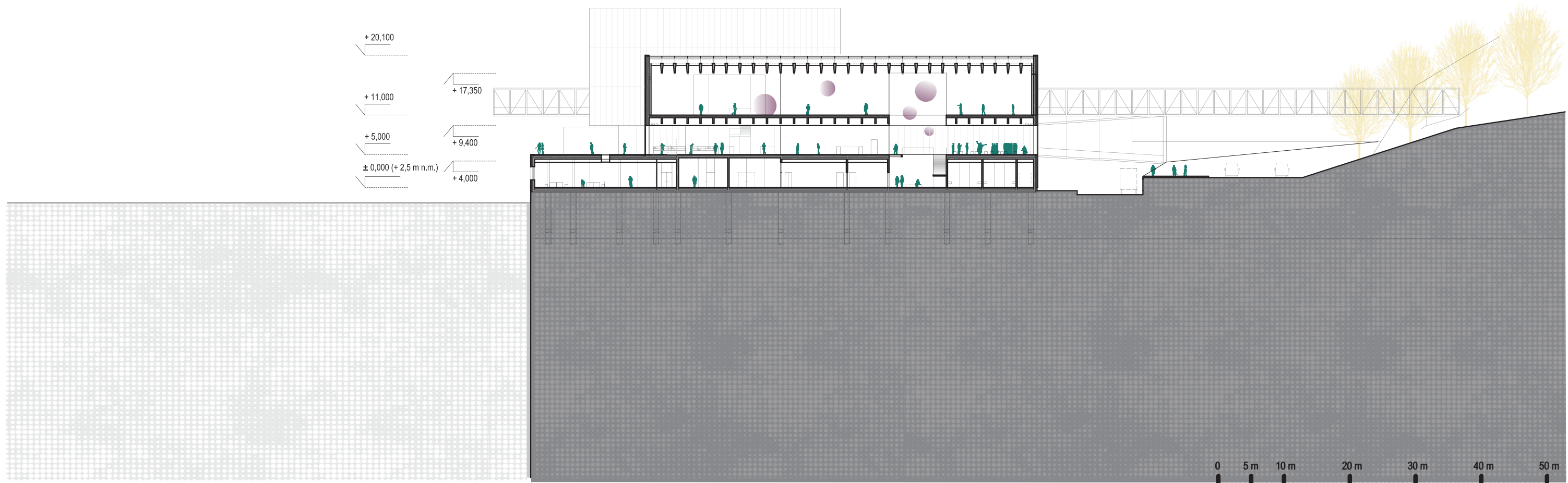

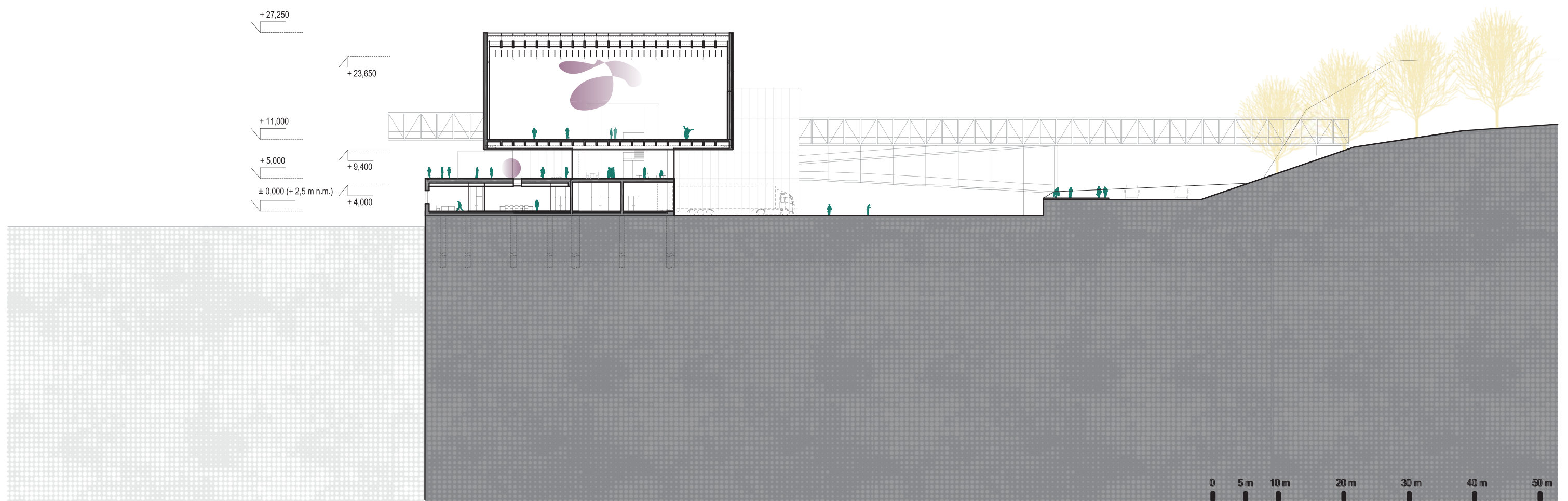

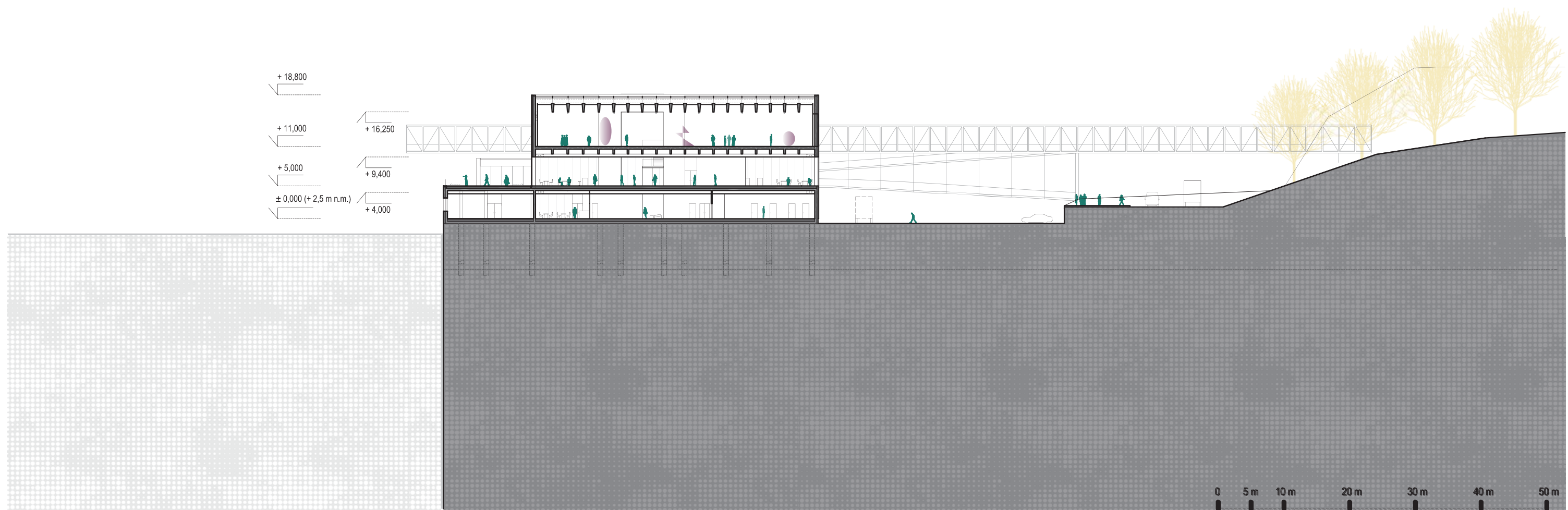

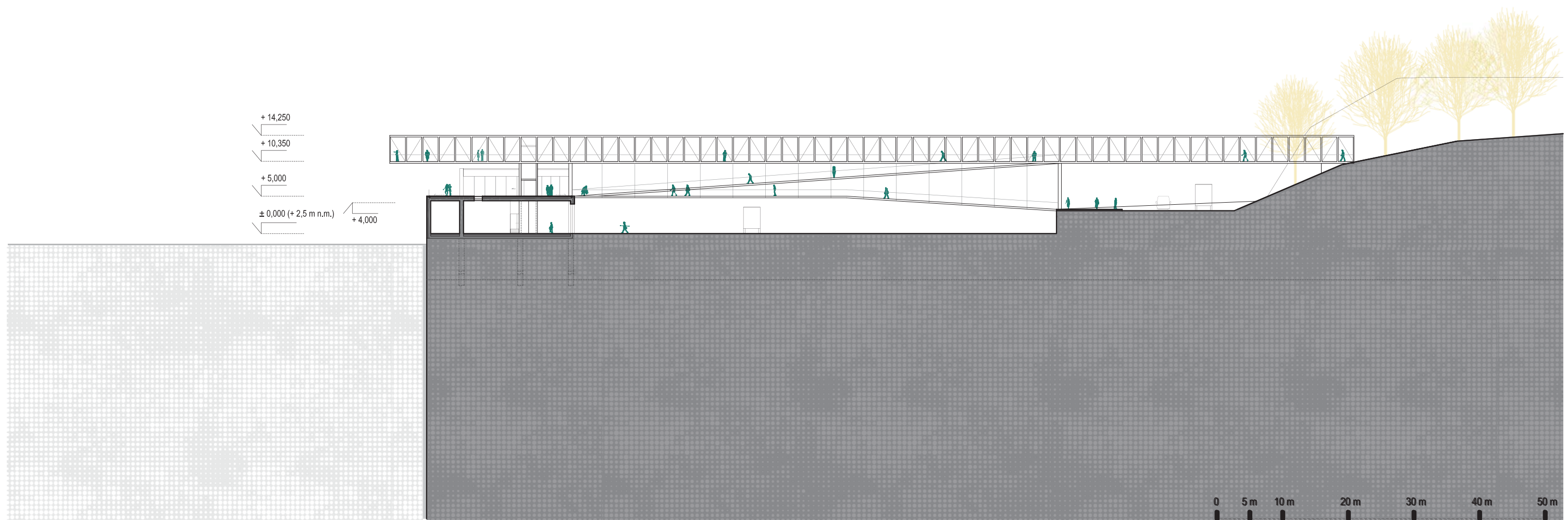

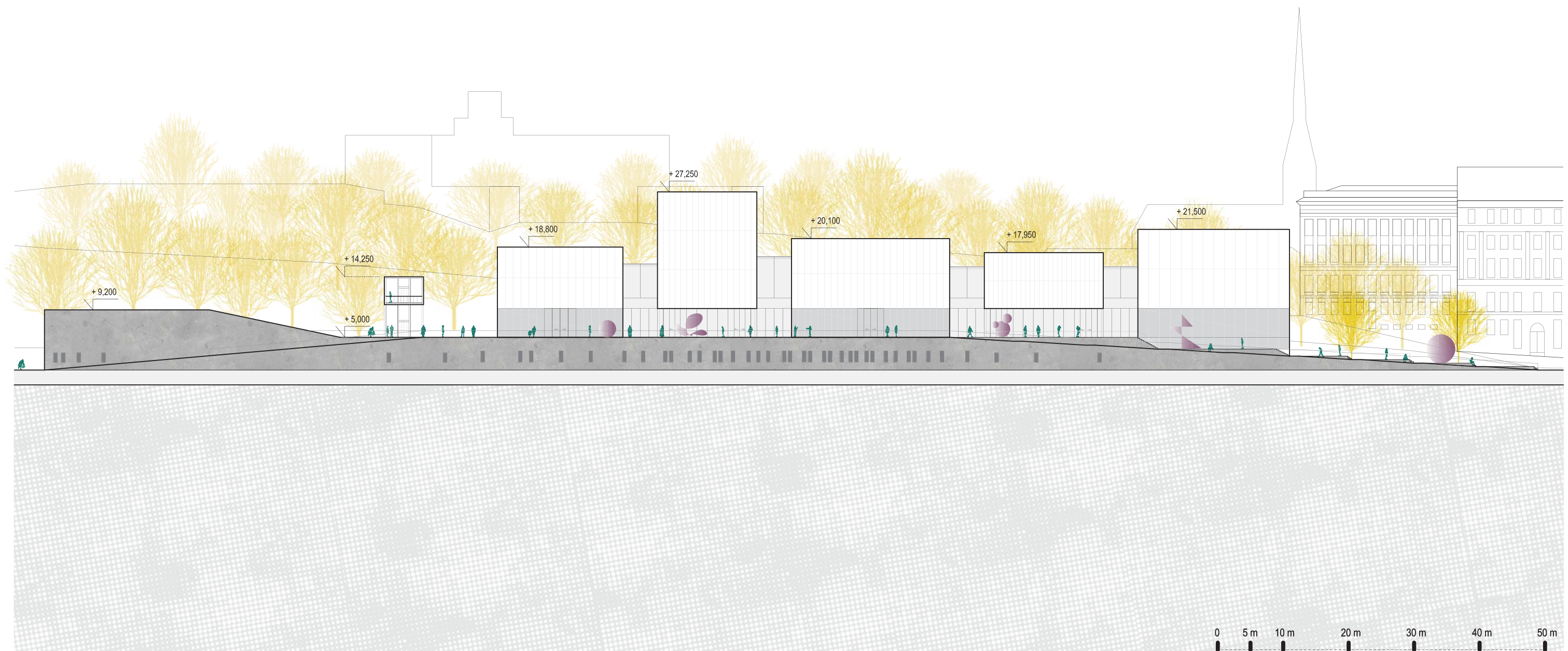

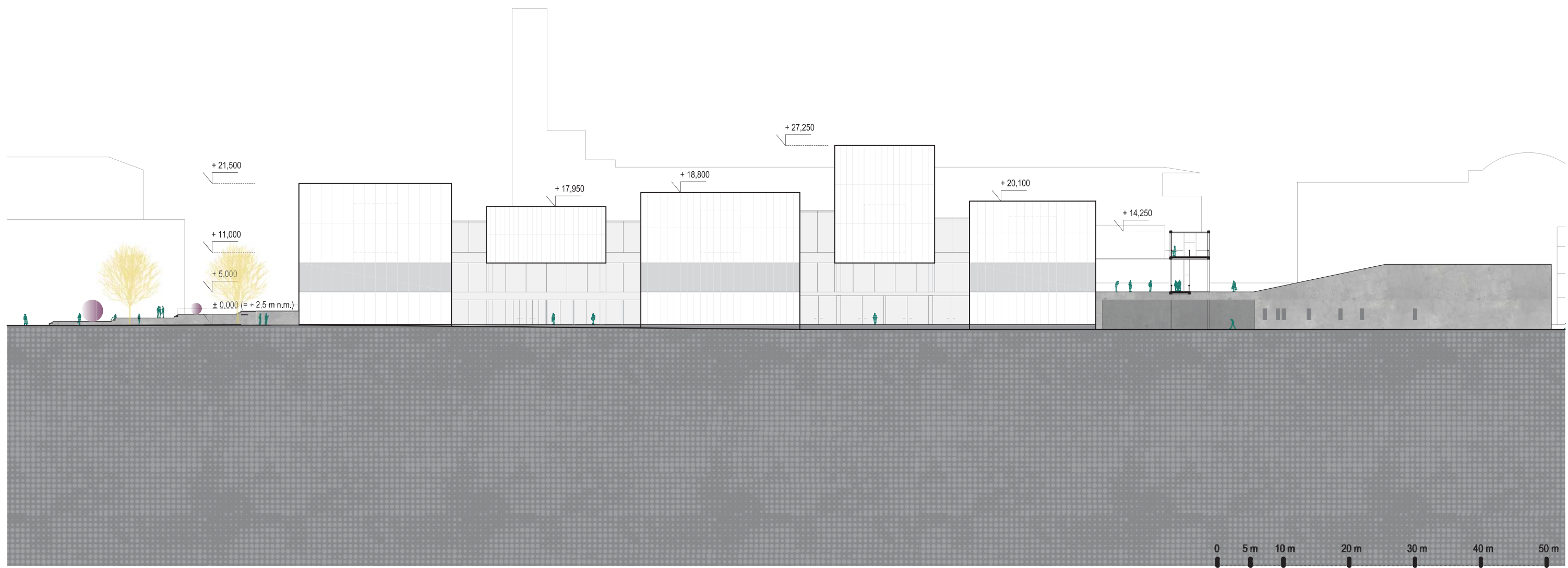

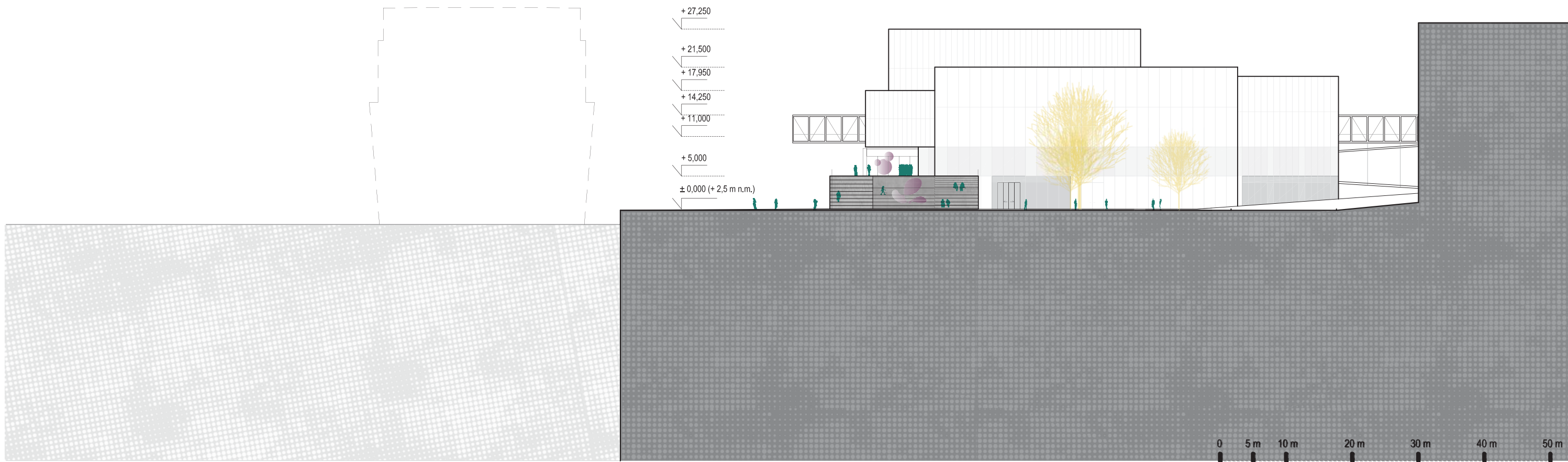

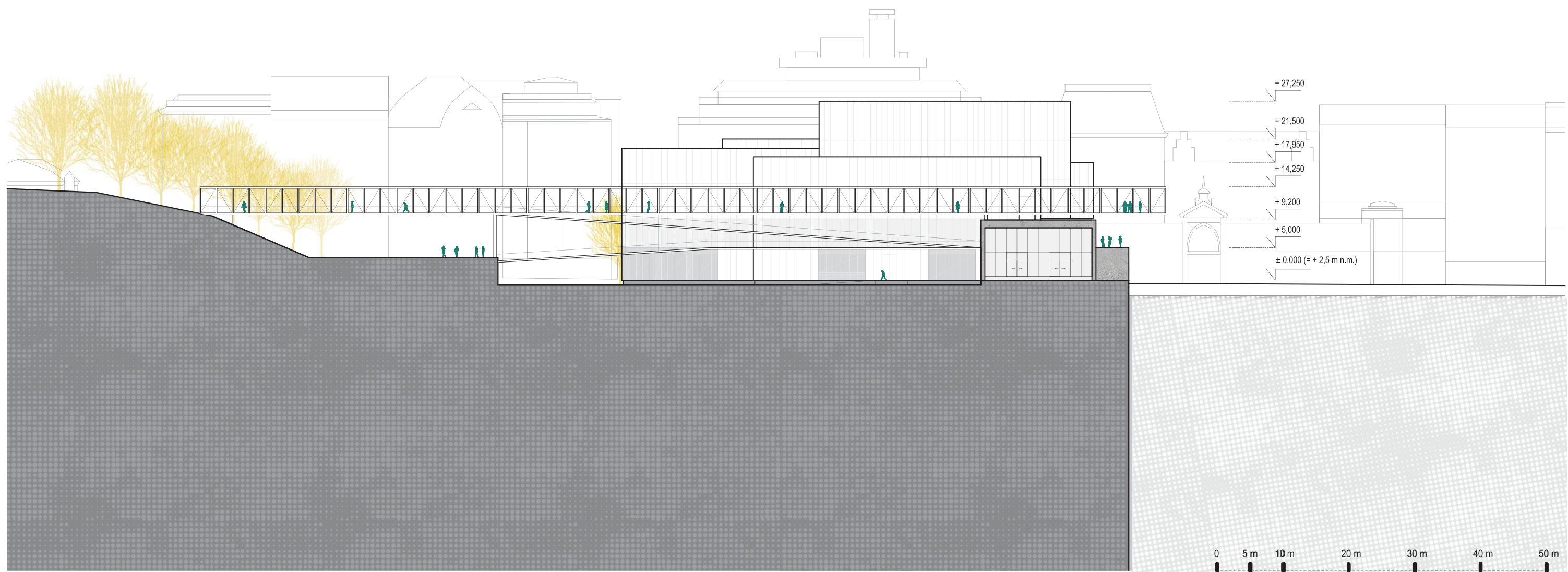

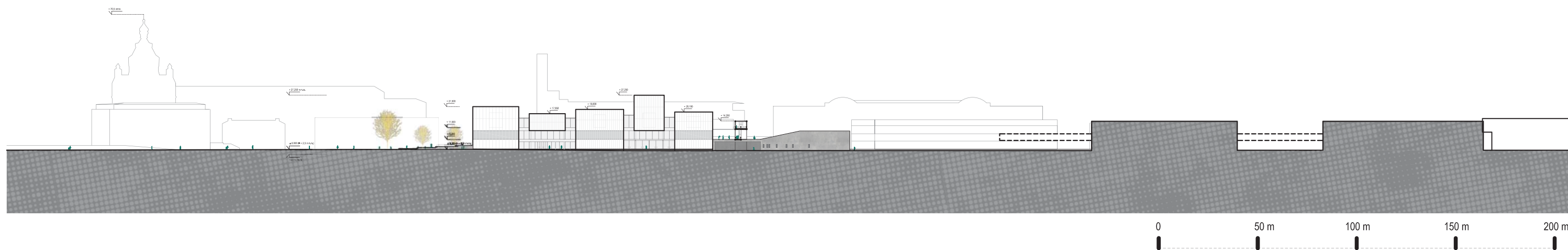
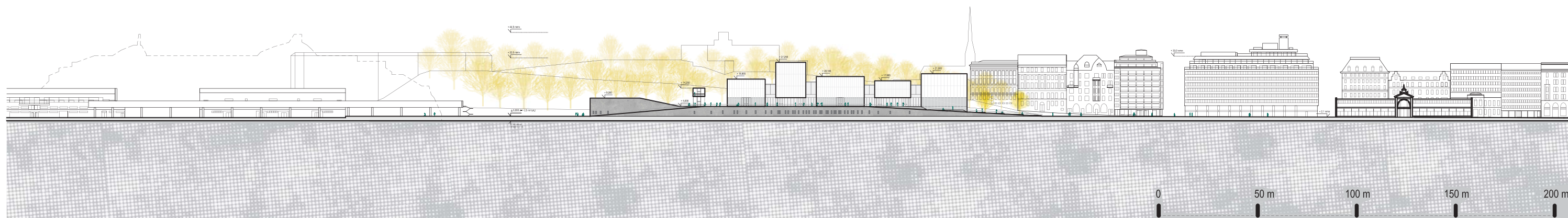

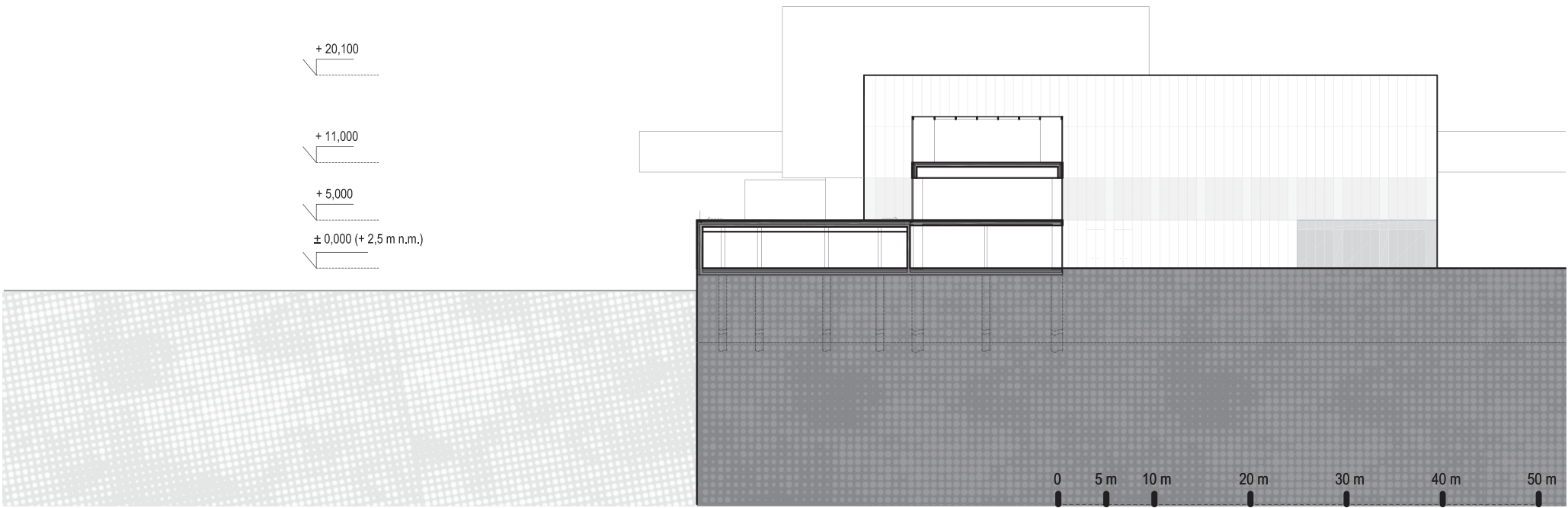
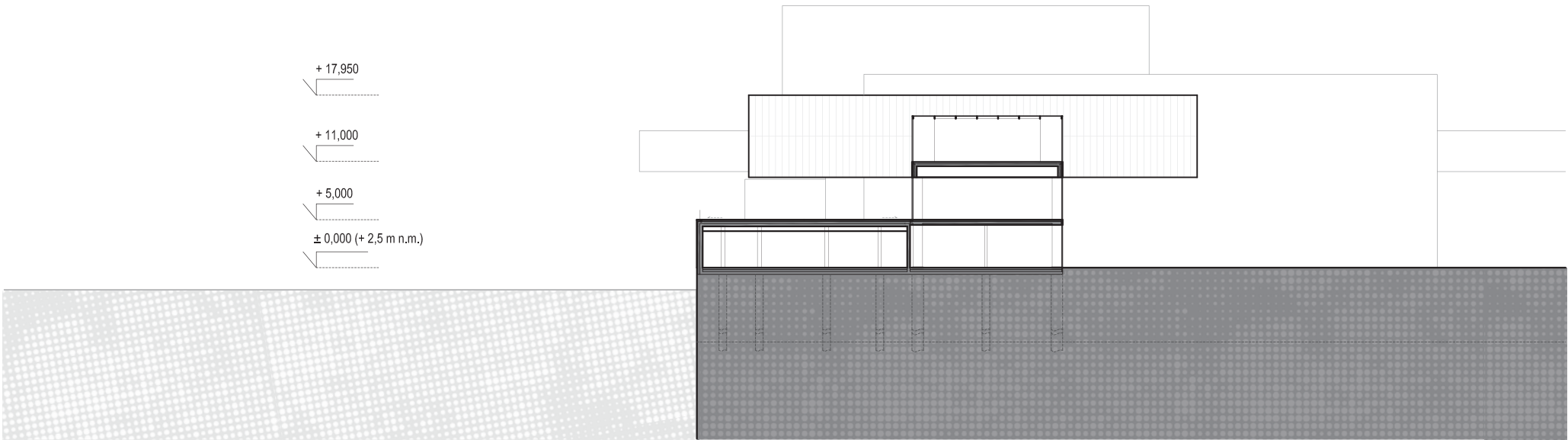

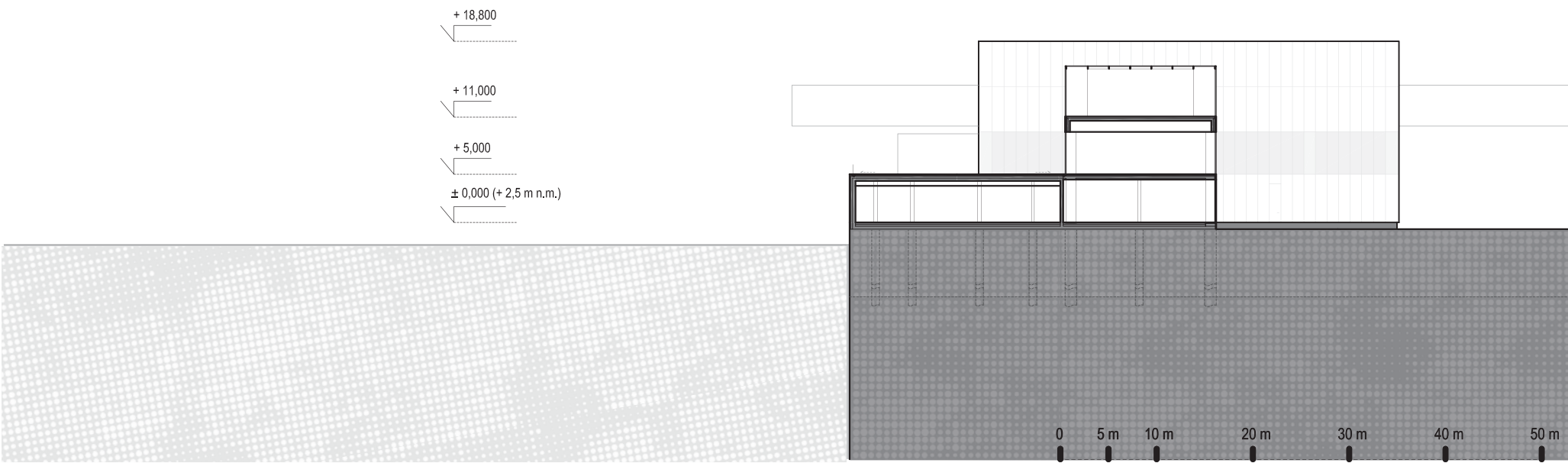
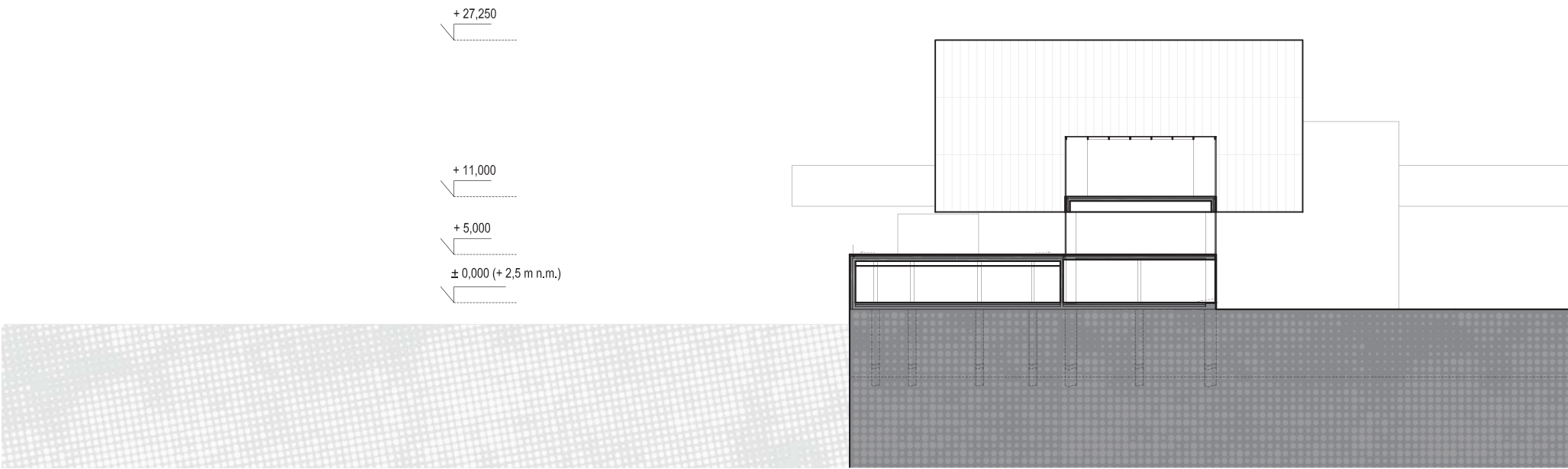

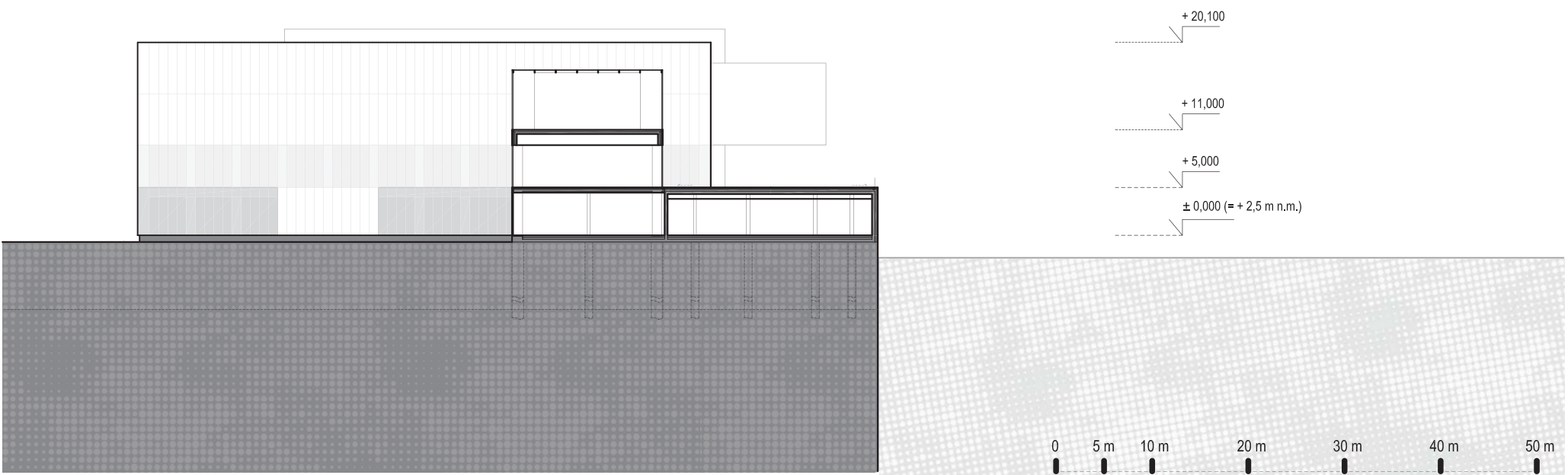
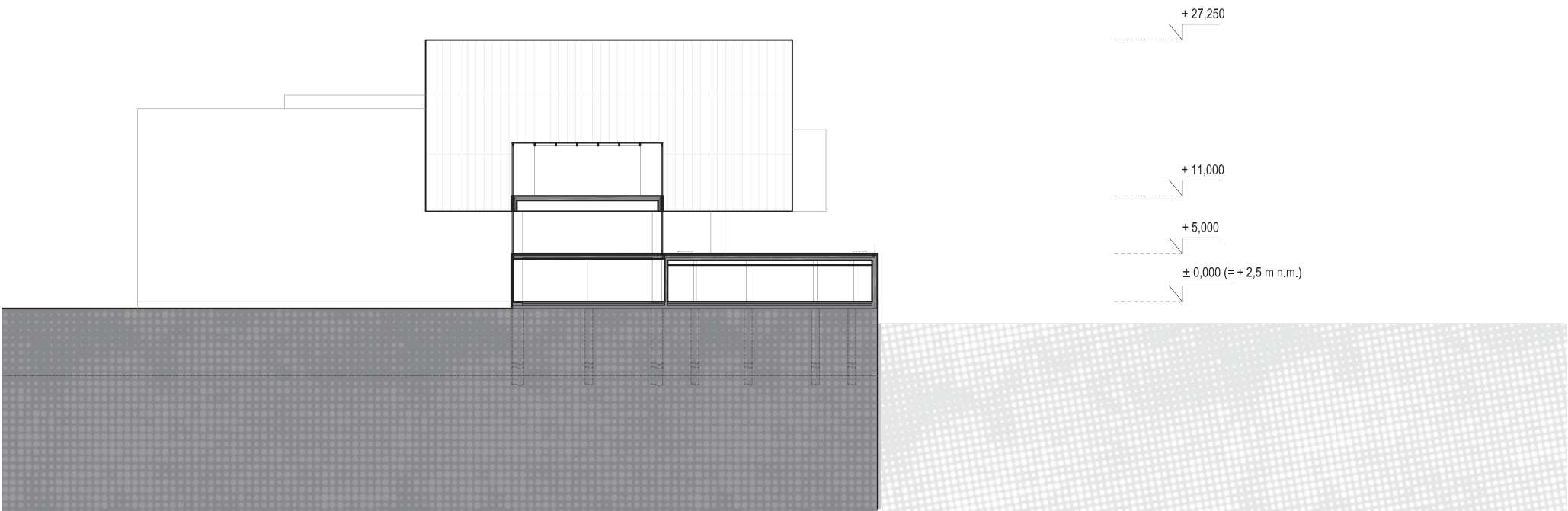

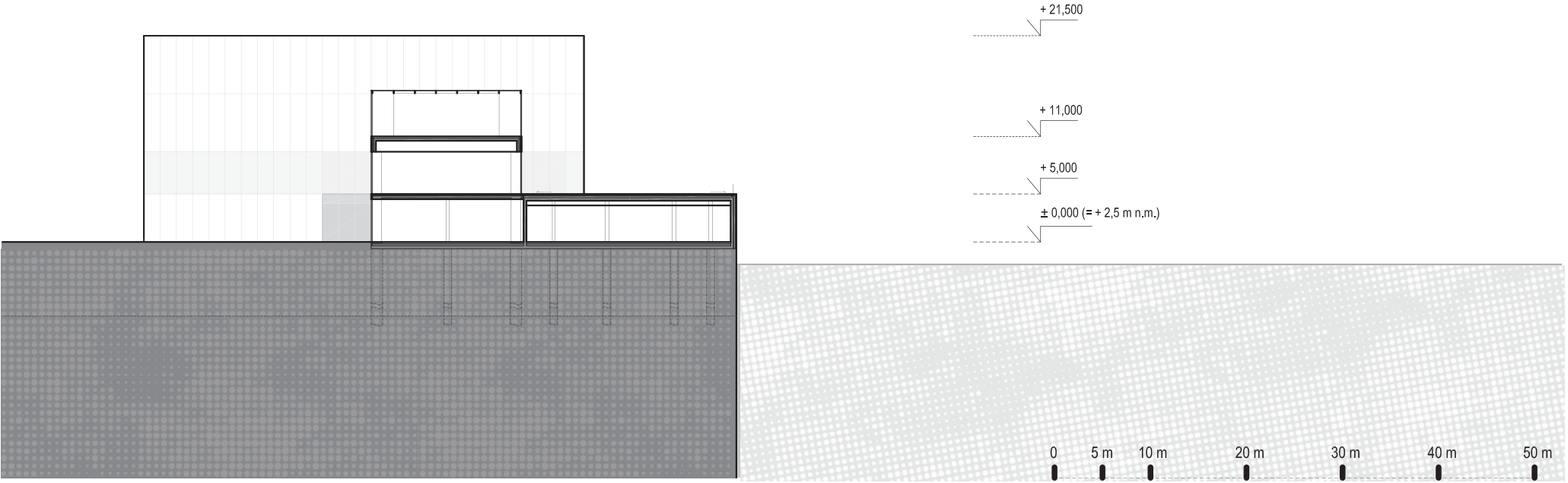
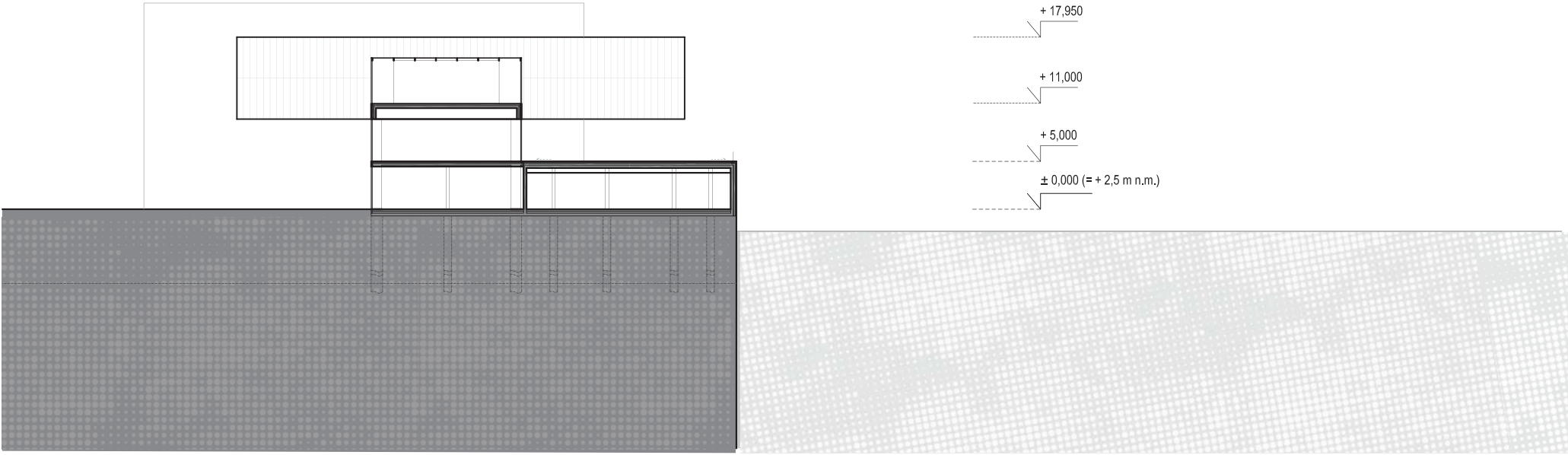

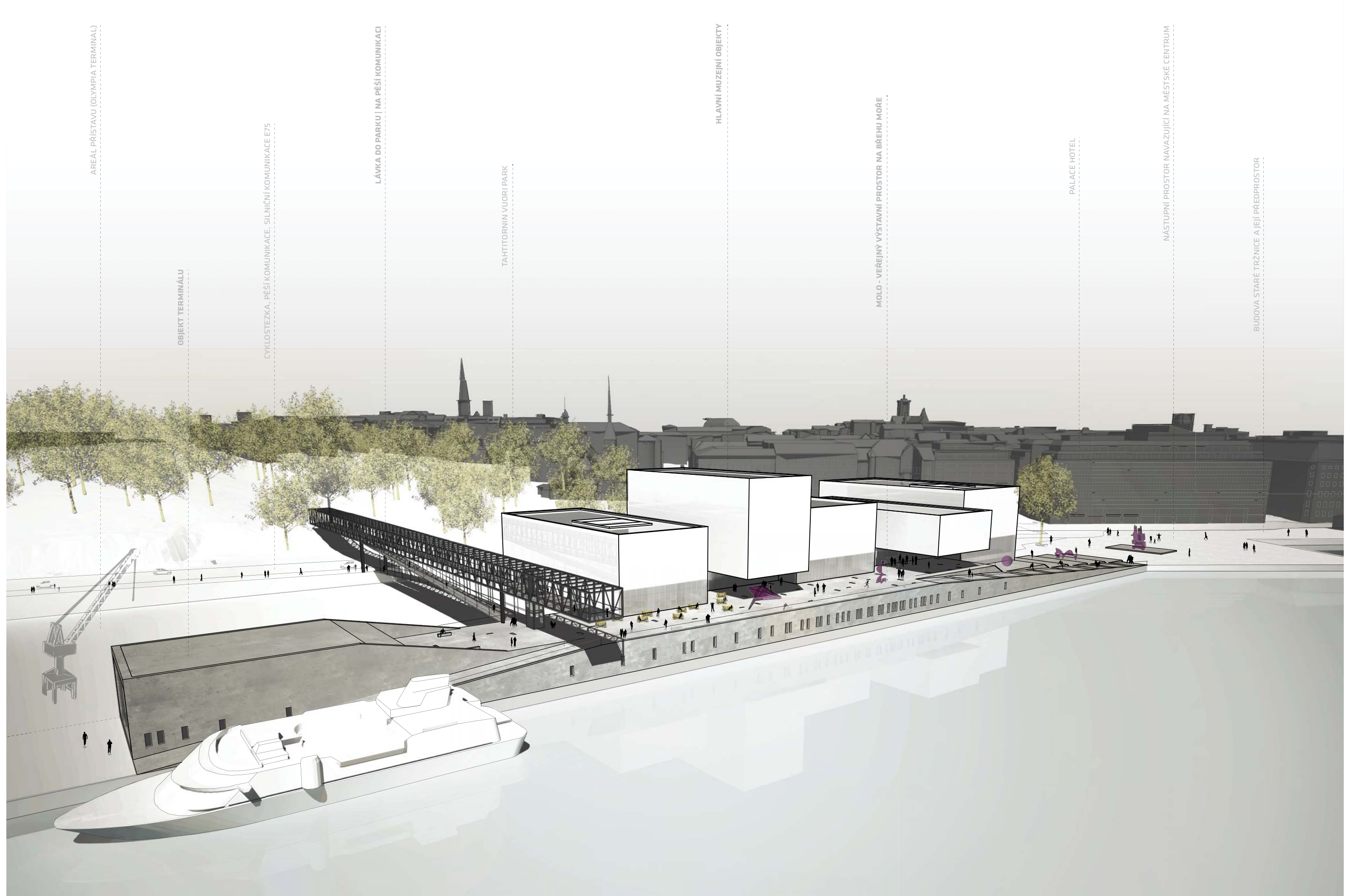

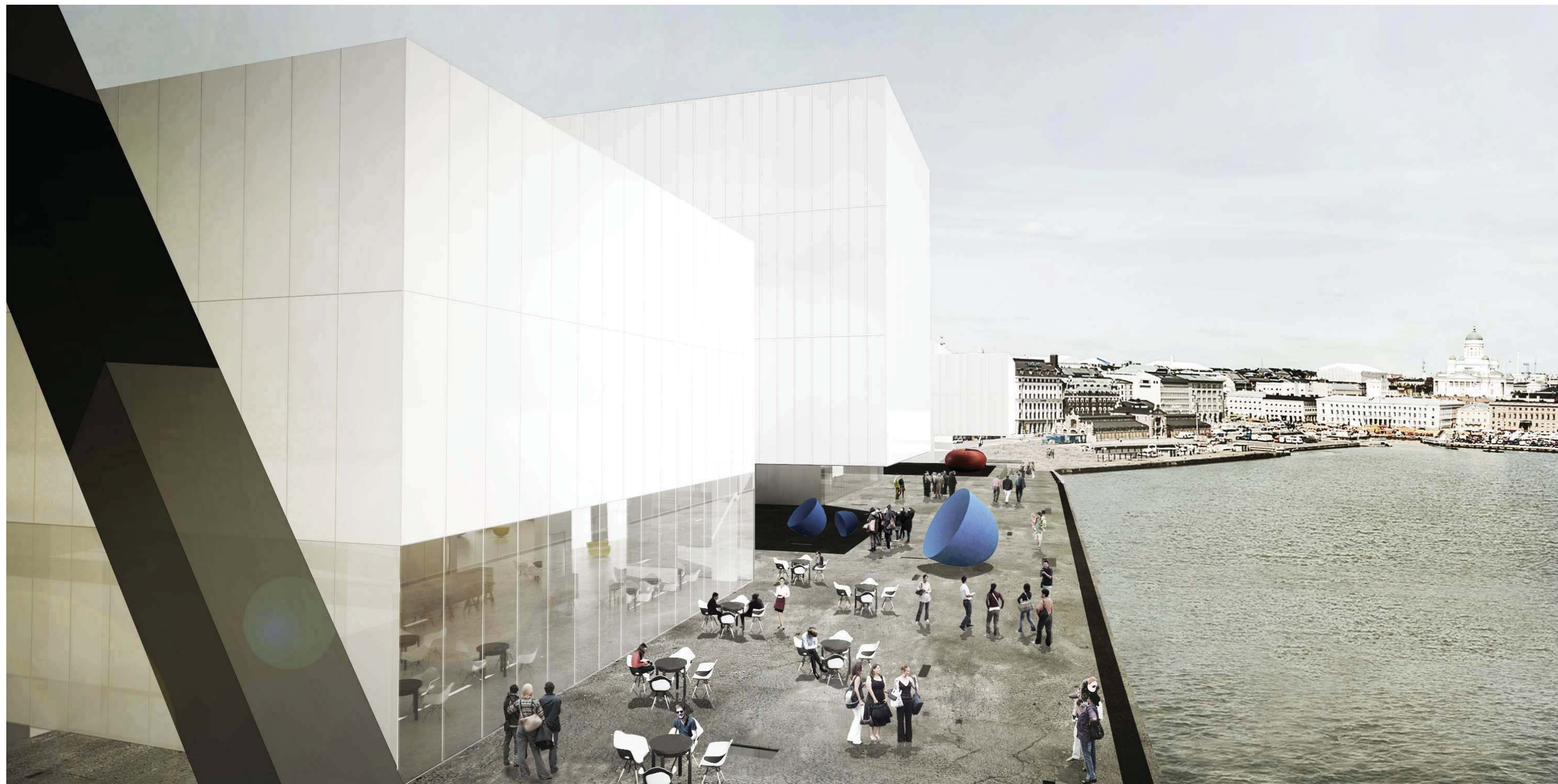

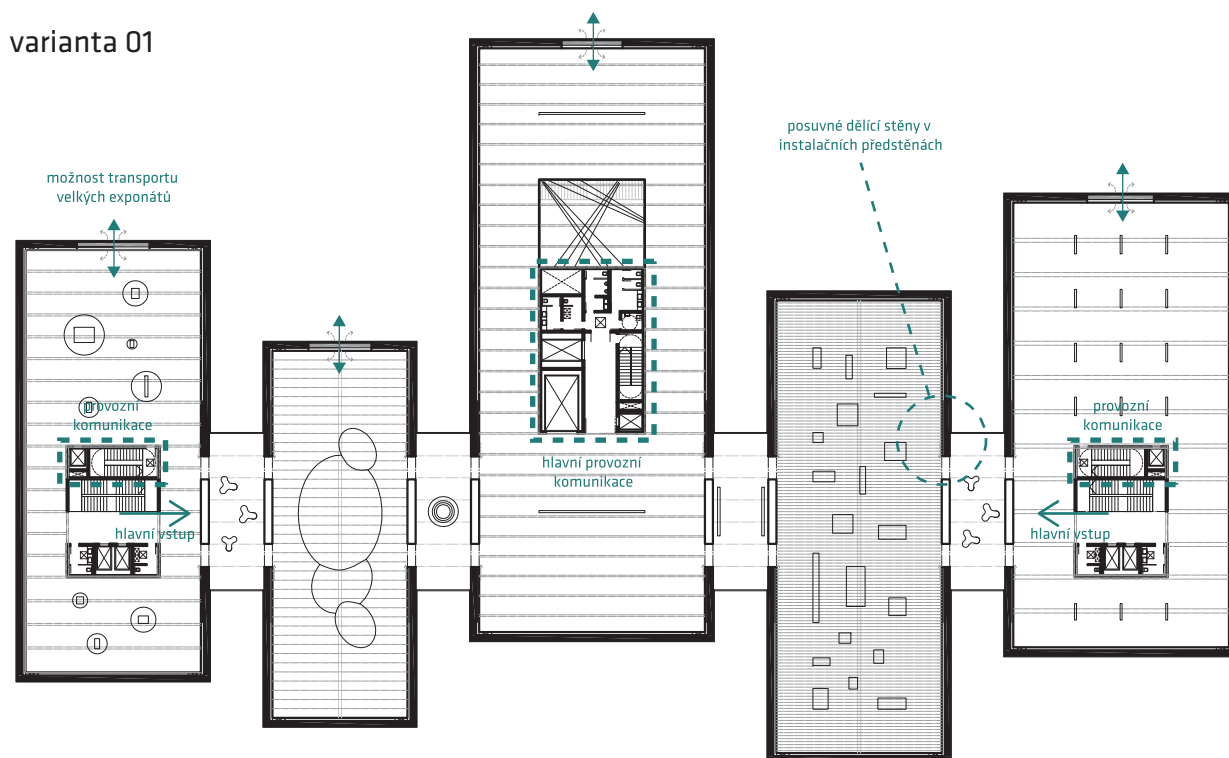

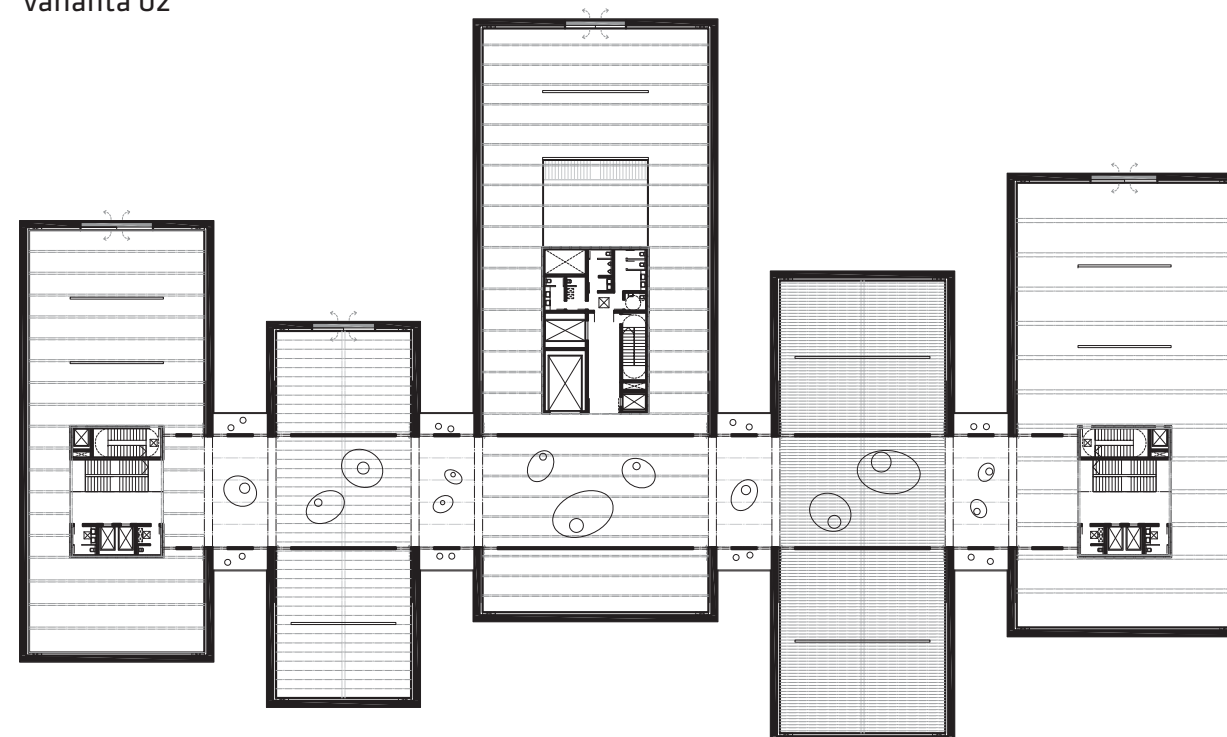

varianta 01

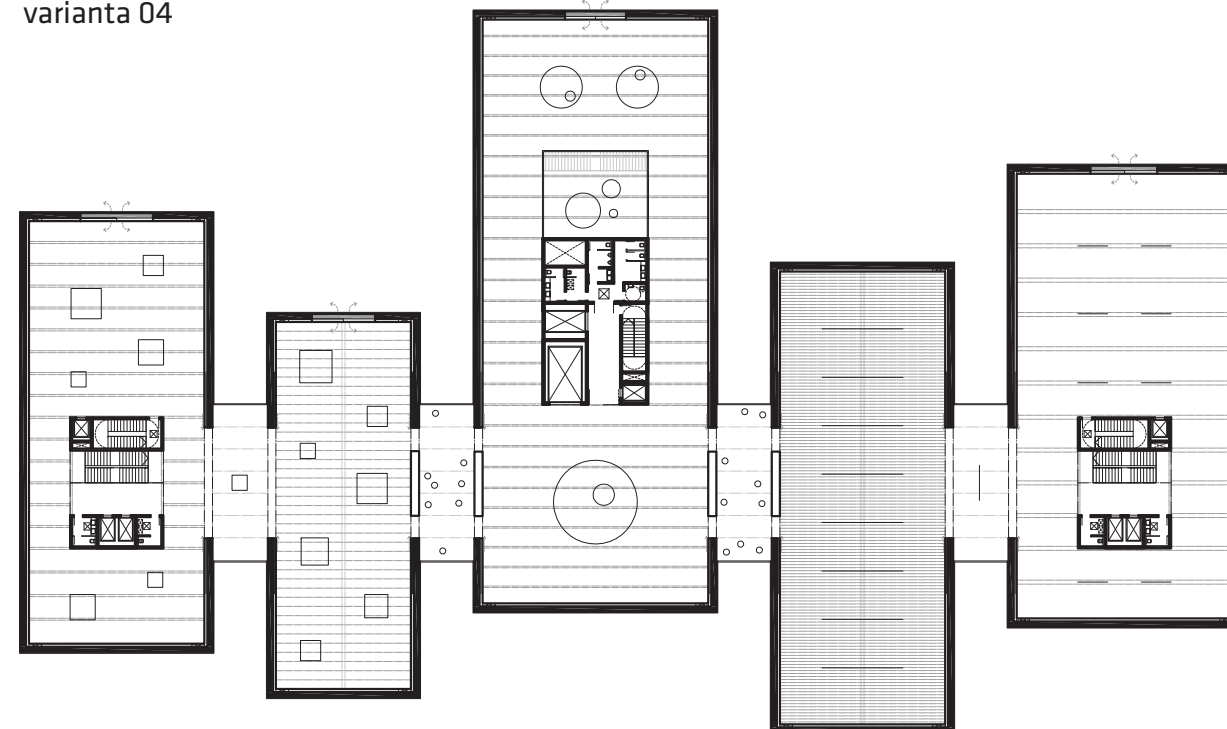
varianta 02

varianta 03

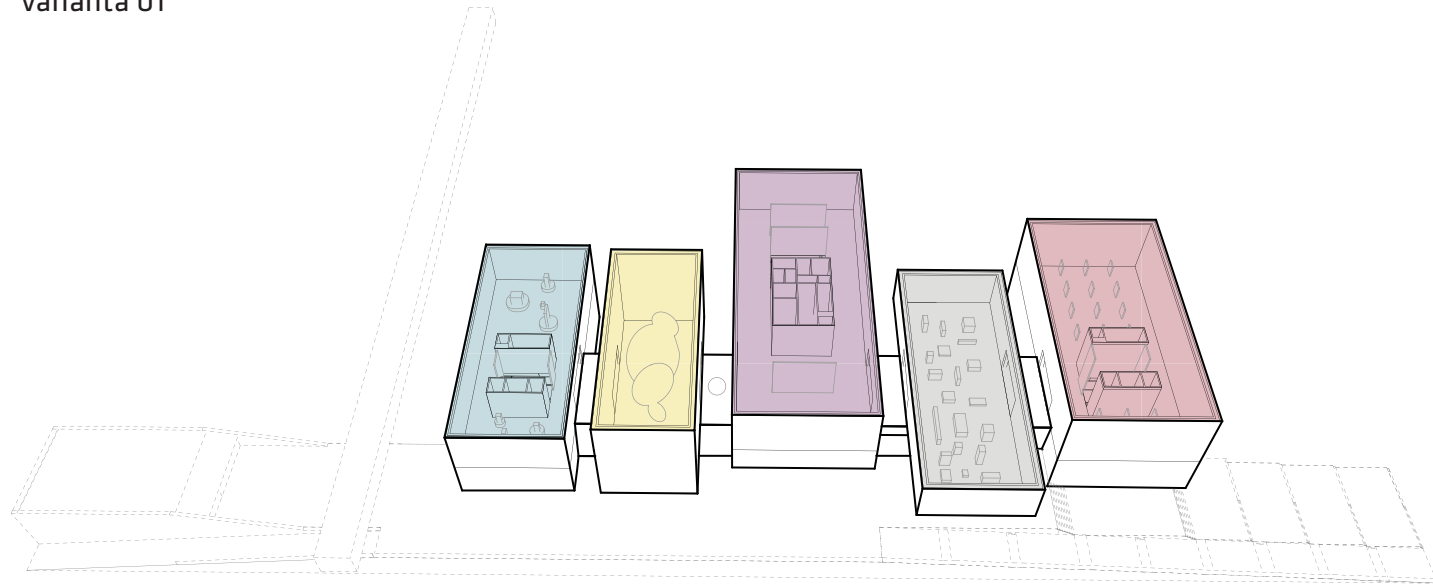
varianta 04

Řešení hmot umožňuje několik variant galerijního uspořádání. Rozmístění jader se dvěma hlavními vstupy a rytimizace hmot je výhodná v tom, že je možné libovolně uzavřít část galerie, aniž by došlo k omezení přístupu do její zbývající části. Je tedy možné libovolně instalovat výstavu, bez nutnosti uzavírání celého patra. Dva hlavní vstupy také poskytují svobodu návštěvníkovi, který si tak může zvolit, kde s prohlídkou začne (směr prohlídky může být ale také předem určen, pokud to bude záměr autora výstavy). Toto uspořádání může částečně připomínat tradiční enfiládu, která je dále rozvinuta umístěním dvou hlavních schodišť na začátku a konci hlavního prostoru.

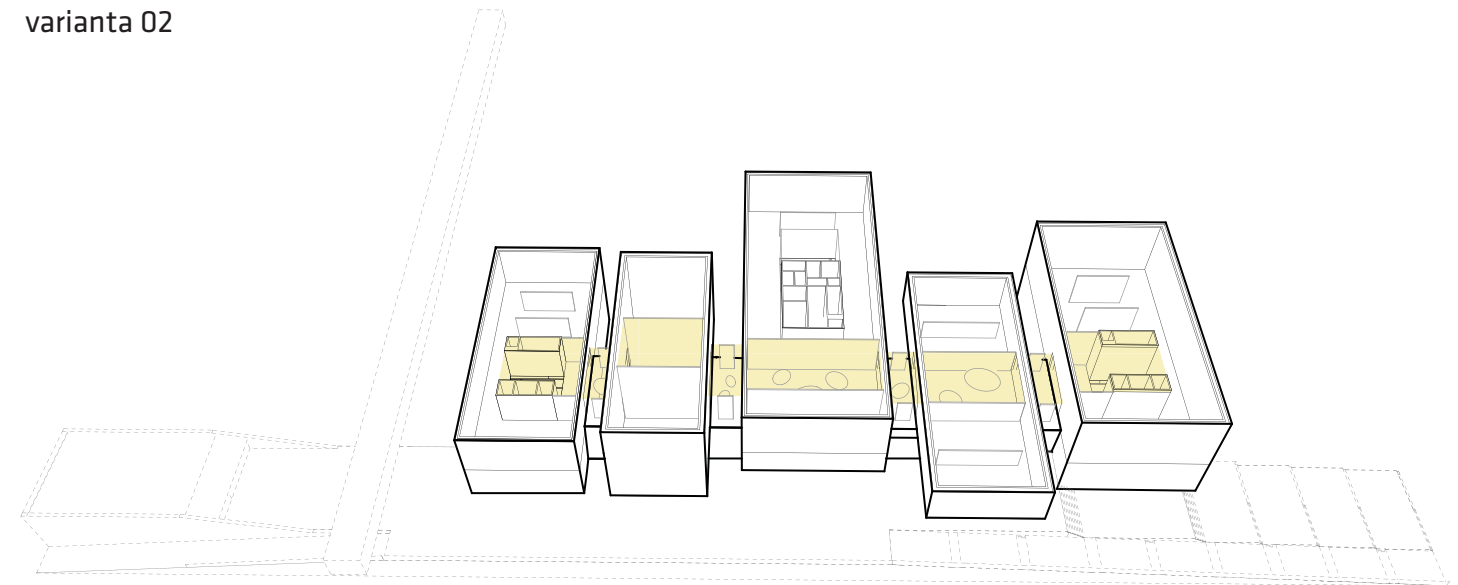
Osvětlení galerie je navrženo jako horní, přirozené denní světlo je regulováno systémem stínění (viz technická zpráva), je tedy možné denní světlo nevyužít a pracovat pouze se světlem umělým. Žebírka, jako hlavní konstrukční prvek stropní konstrukce, byly voleny z toho důvodu, že umožňují lokální zastínění jednotlivých částí, aniž by došlo k narušení celkového prostorového dojmu interiéru. Jejich provedení a tvar zároveň umožňuje lepší odraz světla a tím strop více odlehčuje.

varianta 01

V tomto expozičním uspořádání je možné oddělit každou galerijní hmotu a do té umístit samostatnou expozici. Mezipros-
tory tvořené lávkami mohou být využity jako výstavní, případně také mohou sloužit k odpočinku návštěvníku jako mezipauza s
výhledem do okolí muzea. Střechy lávek je také možno lokálně zastínit (viz technická zpráva). Dělicí stěny pro jednotlivé hmoty jsou
navrženy jako vysouvateľné z instalačních předstěn.

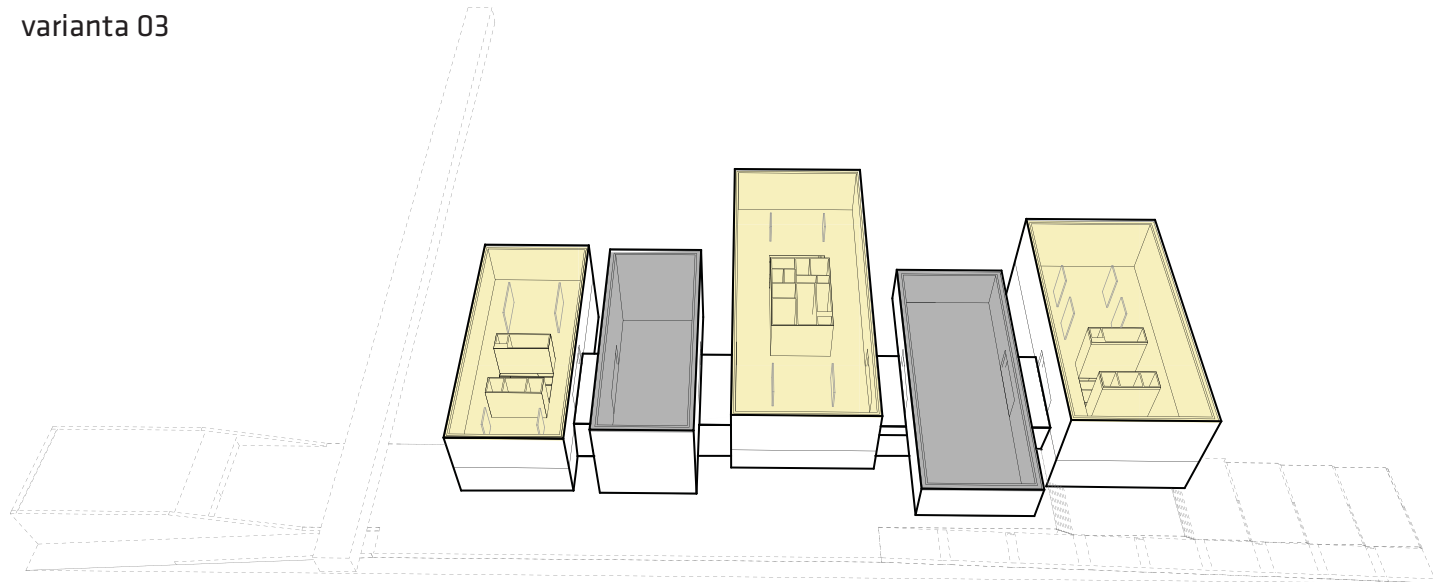
varianta 02

Hlavní komunikační koridor může sloužit jako lineární výstavní prostor se dvěma hlavními vstupy. Zde je možné pracovat
s proměnlivostí světla a atmosféry během průchodu expozicí. Zbývající prostory mohou sloužit pro další výstavy.

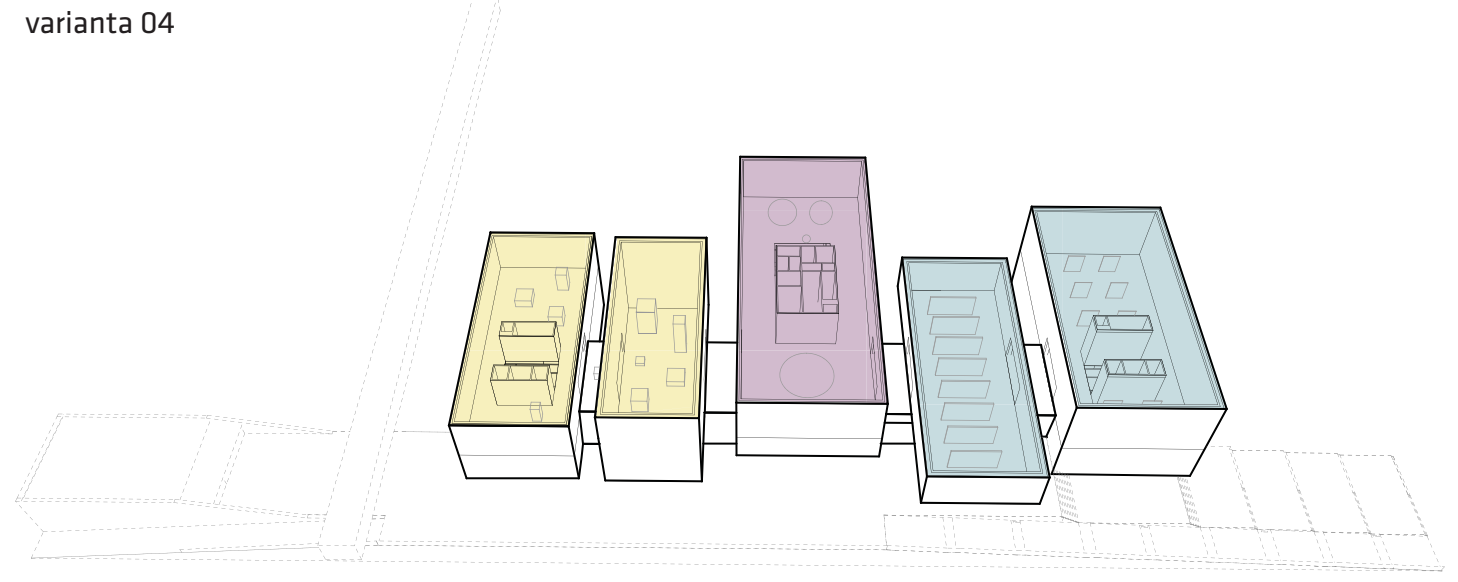
Prostor atria se dá využít jako samostatný výstavní prostor prostupující do 1NP, je zde navržena skleněná stěna
umožňující akustické oddělení, ale zachování vizuální vazby. Tento prostor je také možné libovolně zatemnit a zapojit například
pouze do prostoru 1NP.

varianta 03

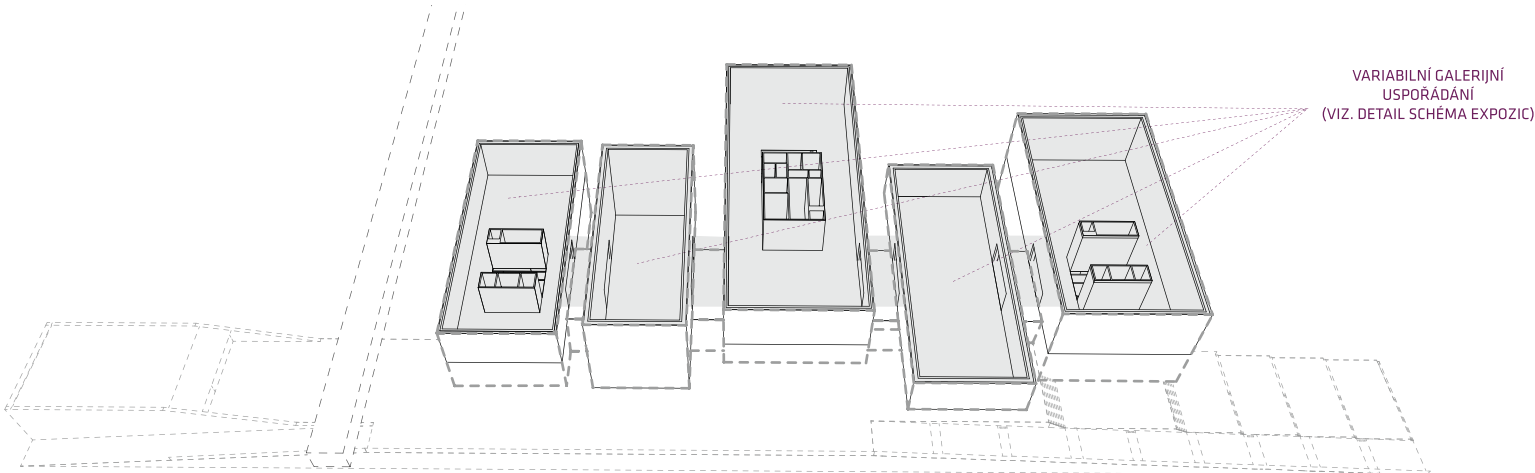
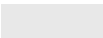
Dvě z hmot se dají také kompletně uzavřít a plně zatemnit pomocí přiznaného lamelového systému. Je tedy možné
vytvořit rovný, uzavřený strop a prostor využít pro projekce a práci s médii. Ve zbylých hmotách se světelné podmínky dají také
měnit a objekty se dají zatemnit pomocí žaluziového systému integrovaného do střešního souvrství (viz technická zpráva), zde se
však díky lamelám dá také pracovat se změnou charakteru prostoru.

varianta 04

Výstavní prostory je možné libovolně dělit a spojovat do různorodých kombinací uzavřením či otevřením průchodu po
lávkách. Díky dvěma schodištím mohou mít úplně samostatný přístup.

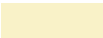
výstavní prostory

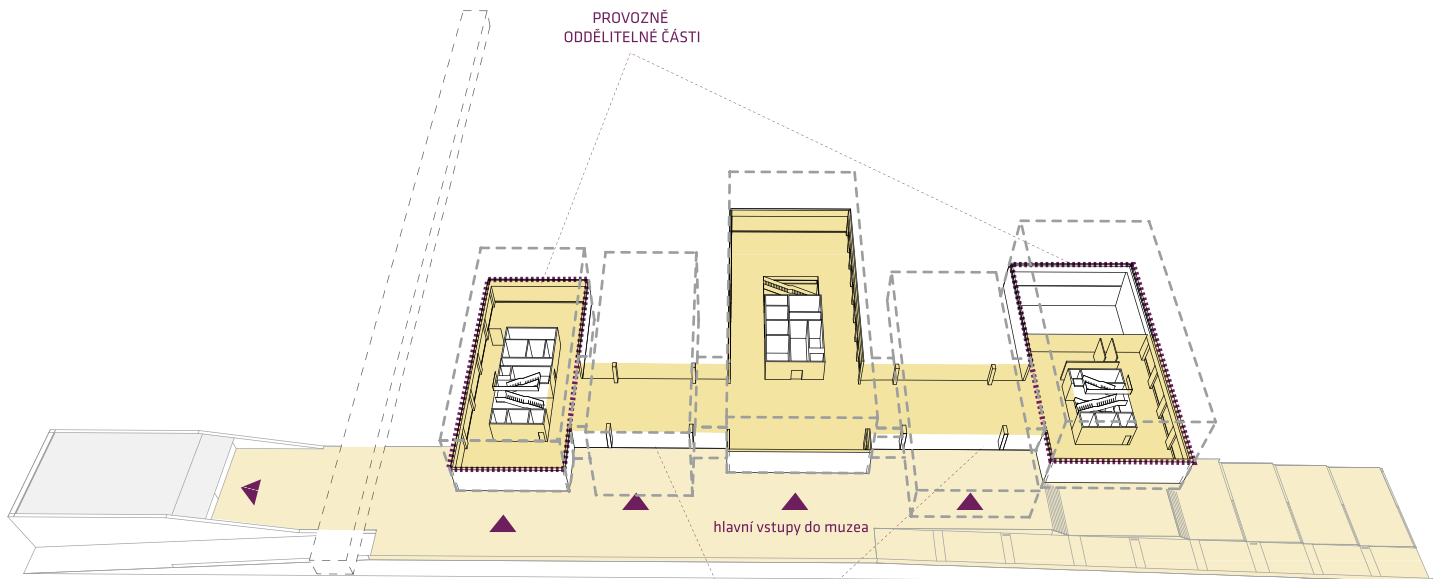
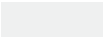
vnitřní veřejný prostor

venkovní veřejný prostor

terminál

vstup, zázemí zaměstnanců

správa expozic, dokovací prostor

kanceláře, vedení

kuchyně, jídelna

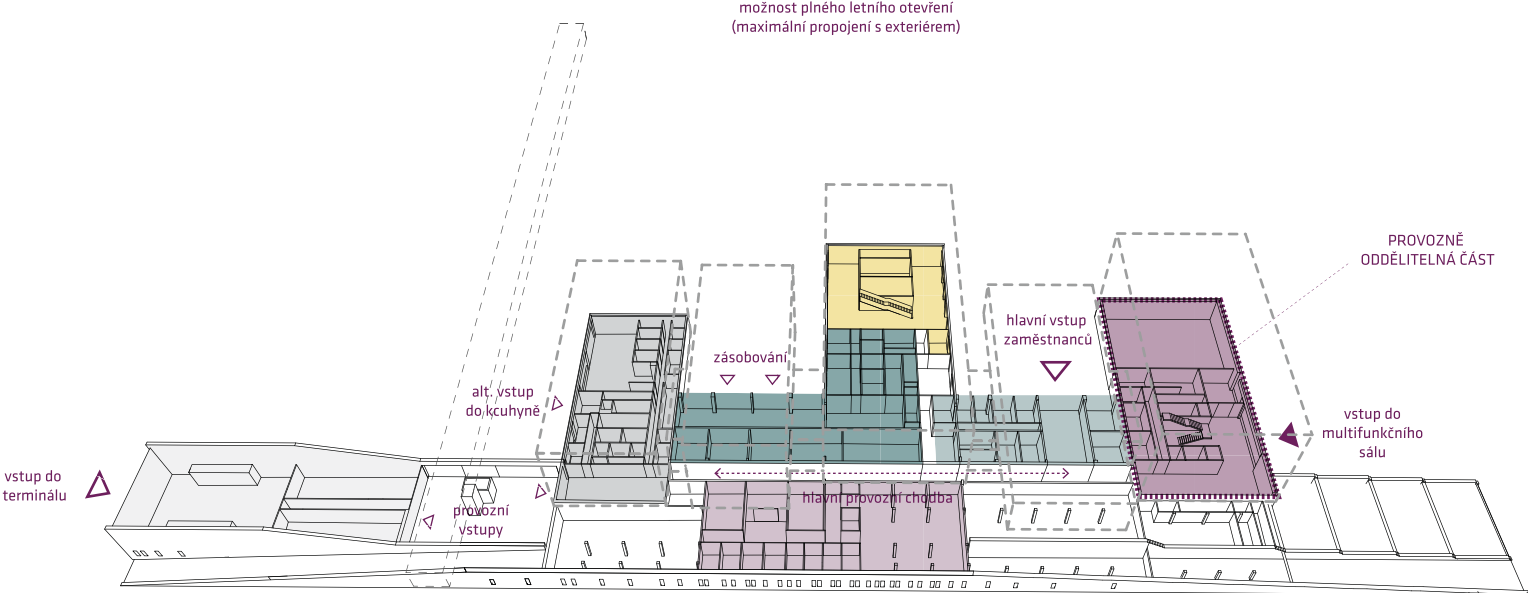
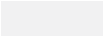
edukativní část - přednáškový sál

zázemí vstupu návštěvníků

terminál

Průvodní zpráva

| Parcela a podmínky zadání

Základní vazby parcely a její širší okolí byly popsány výše.

Parcela je z východní a západní strany velmi jasně definovaná. Na východní straně přiléhá ke břehu moře, západní strana je lemována důležitou městskou pěší a automobilovou komunikací, která se z roviny přístavu zvedá směrem k terminálu. Na své severní straně parcela navazuje na hlavní městský veřejný prostor, jižní okraj parcely je neprostupný, místo sousedí s veřejností nepřístupným areálem dopravního lodního terminálu.

Zadání omezovalo výstavbu na pozemku hned několika způsoby. V západní části parcely bylo nutné počítat s plánovaným rozšířením stávající pěší komunikace o 5m, paralelně s touto komunikací měl být zachován průjezd do areálu přístavu o šířce 10 m, který bude fungovat také jako zásobovací komunikace pro muzeum. Na hraně parcely sousedící s mořem měl být zachován komunikační pruh pro občasný průjezd obsluhy přístavu, zamezeno bylo výraznému vykonzolování hmoty směrem do moře (z důvodu možného omezení provozu přístavu). Návrh muzea pracuje s drobným vykonzolováním lávky, jedná se však pouze o doplňkovou konstrukci nevelkého rozměru, která by neměla provozu vadit. Vzhledem k zachování komunikačního pruhu pro příležitostnou obsluhu břehu byla omezena výstavba v této části, tedy v těsné návaznosti na mořský břeh. Koncept domu však umožnil navrhnout tuto část takovým způsobem, aby mohlo dojít k zastavění až po hranu parcely a přitom zachovat prostupnost břehu. Výška domu nebyla v zadání nijak omezena. Součástí budovy muzea mohl být malý lodní terminál pro expresní loď nahrazující z části stávající objekt. Požadavky na něj nebyly nijak specifikovány, byl definován pouze plošný požadavek 1000 m2 a měl být umístěn na pozemku muzea. Terminál je navržen jako součást budovy, jeho řešení vychází z analýzy stávajícího terminálu nacházejícího se na parcele.

| Základní principy řešení a funkční členění

Koncept domu byl podrobně popsán výše. Objekt je rozdělen do jedné lineární hmoty „mola“ a pěti hlavních muzejních objemů spojených lávkami - komunikačními koridory.

Hmota mola je lineární jednopodlažní hmota s rostoucí výškou směrem ze severu na jih. V severní části klesá na úroveň okolního terénu. V jižní části plynule přechází do hmoty malého lodního terminálu. Součástíí mola je hlavní vstupní rampa (odpovídající parametrům přístupu osob s omezenou schopností pohybu) a vstupní schodiště s výstavními mezipodestami (přístupné také z rampy). Hmota umožňuje průjezd obsluhy přístavu, v jižní části je navržen sjezd pro vozidla směrem do areálu přístavu. Molo, konkrétně provoz terminálu, záměrně zasahuje mimo parcelu určenou pro stavbu muzea, z důvodu snahy o protažení hmoty a jeho lepší návaznost na okolní komunikace. Plocha zabraná touto částí stavby mimo parcelu je vynahrazena přístavu tím, že provozní plocha muzea na jeho pozemku o podobném rozměru je nabídnuta ke společnému využití. Hmota terminálu také nabízí další skladovací prostory využitelné pro přístav, malý lodní terminál i muzeum. Pozice navrženého terminálu je srovnatelná se stávajícím objemem terminálu a jeho lávek, nemělo by tedy tímto záměrem dojít k žádnému provoznímu omezení.

Hlavní galerijní objemy rozdělené do pěti hmot mají tři podlaží, dvě nadzemní a jedno podzemní (pouze formální značení vzhledem k úrovni vedlejší komunikace). V prvním podzemním podlaží ve spojení s hmotou mola se nachází provozní zázemí objektu ve vazbě na stávající úroveň terénu z důvodu zajištění zásobování. V prvním nadzemním podlaží ve vazbě na střešní patro mola jsou navrženy doplňkové funkce muzea: v severní části edukativní funkce, dále hlavní zázemí muzea, nejbliže přístavu kavárna a restaurace.

| Dopravní řešení, komunikace, vstupy

Hlavní vstup pro pěší do areálu muzea je situován na severní straně pozemku, vstupní předprostor plynule navazuje na hlavní městský veřejný prostor vedoucí kolem přístavu k hlavní městské třídě a Tržnímu náměstí. Nezastavěná část pozemku je ve své severní polovině veřejná, jižní část pozemku v těsné návaznosti na areál přístavu je navržena jako veřejnosti nepřístupná provozní plocha určená pro obsluhu muzea. Jako symbolický předěl mezi oběma částmi funguje největší středová hmota muzea. Provozní část pozemku, do které patří také objekt terminálu lodní dopravy, bude využitelná také pro účely sousedního Olympia terminálu.

Další vstup vytváří lávka pro pěší v jižní části parcely, spojující úroveň parku, mola a hlavní městskou komunikaci pro pěší (sklon odpovídá požadovanému sklonu venkovních komunikací). Dále je možné do areálu muzea vstoupit z lodního terminálu.

Hlavní vjezd na pozemek (na hlavní provozní komunikaci) se nachází v severní části, jeho pozice byla převzata ze zadání. Komunikace navržená v západní části parcely je dvousměrná, široká 10 m, umožňuje průjezd nákladní automobilové dopravy do přístavu, zároveň funguje jako zásobovací komunikace muzea. V jižní části je navržena provozní plocha o ploše, která umožňuje pohodlné otočení nákladního auta a navazuje na zásobovací doky muzea. Komunikace slouží v severní části také jako hlavní vjezd pro osobní automobily zaměstnanců a návštěvníků.

Parkování na pozemku muzea má omezenou velikost, která byla umožněna zadáním. Město plánuje do budoucna vybudovat samostatný parkovací dům o dostačující kapacitě, nebylo tedy nutné navrhovat na parcele parkování pro návštěvníky. Je zde navrženo pouze parkování pro tělesně postižené návštěvníky, VIP hosty a drop off zóna. Parkování pro zaměstnance je situováno v blízkosti zaměstnaneckého vstupu, je možné jej rozšířit také o další kapacity v areálu přístavu. Navrženy jsou také stojany pro jízdní kola, jak pro zaměstnance, tak pro návštěvníky.

Hlavní návštěvnické vstupy do objektu jsou navrženy z výstavního mola, tedy z úrovně 1NP. Vstupů je navrženo několik, tak aby došlo k rozptýlení návštěvníků po celém areálu. Přednášková místnost navržená v edukativní části muzea, tedy nejbliže městu, má svůj samostatný vstup z úrovně břehu. Provoz lze tedy samostatně oddělit.

Zaměstnanecké vstupy se nachází v úrovni 1PP, jsou odděleny od vstupů návštěvníků. Předpokládáný je jeden hlavní vstup v severní části, navržen je pak ale také alternativní vstup (doplněn o samostatné zázemí) pro část kuchyně. Dále je umožněno samostatně vstoupit do jídelny pro zaměstnance, což dává příležitost k využití této funkce také pro zaměstnance terminálu nebo přístavu. Lodní terminál má samostatný provozní vstup a vstup návštěvníků rozdělený pro příjezd a odjezd. Na otevřeně prostranství v okolí objektu také ústí tři hlavní komunikace z evakuačních jader.

| Dispoziční a provozní řešení muzea

1PP

První podzemní podlaží má přímou vazbu na úroveň okolního terénu. Toto podlaží je navrženo jako provozní, hmota mola funguje jako hlavní komunikační a zásobovací koridor. Podlaží je rozděleno do několika provozních celků, aby mohlo dojít k jejich vzájemnému oddělení a zajištění bezpečnosti na požadovaných místech (dokování umění, přístup do galerií apod.).

Objekt má celkově tři hlavní komunikační jádra, všechny z nich slouží jako provozní (zároveň jako evakuační), střední jádro je hlavní provozní komunikace domu, s nákladním výtahem pro transport umění (vybaveno také dalším rezervním nákladním výtahem). Dvě krajní jádra doplněná o otevřené schodiště fungují také jako hlavní návštěvnické komunikace.

V severní části 1PP, v nejsevernější hmotě je navržen multifunkční přednáškový a koncertní sál s příslušným zázemím, který má samostatný vstup a zázemí a může být provozně oddělen. V zázemí sálu jsou dostatečně nadimenzované sklady pro umístění nábytku a mobilního podia, tak aby mohlo dojít k jeho libovolnému využití. Sál má přirození denní osvětlení a také velkorysé prosklení z úrovně 1NP. Obě prosklené plochy budou opatřeny stínícím akustickým systémem, který umožní plochy uzavřít. Obsluha sálu a přístup personálu je umožněn z hlavní komunikační chodby. Chodba je v přímé vazbě na kuchyňskou část domu, je tedy možná příprava občerstvení přímo v objektu. Na provoz navazuje v 1NP menší výuková místnost pro rodiny a školy, dále část kavárny s barem. Je možné také uzavřít celou tuto funkční část v 1NP i 2NP a využít ji pro samostatnou akci, případně může být v provozu do pozdních nočních hodin.

Hlavní vstup zaměstnanců je situovaný v severozápadní části objektu, na něj navazuje hlavní zázemí zaměstnanců a hlavní vstup na centrální koridor. Zde dochází k oddělení zaměstnanců dle jejich příslušného zaměření (kanceláře, obsluha muzea, alt. kuchyně).

Ve středové hmotě je ve východní části navrženo hlavní hygienické zázemí návštěvníků, dále šatny a skříňky. Východní část hmoty je již součástí zázemí muzea. Nachází se zde hlavní komunikace pro zaměstnance (obsluha muzea, apod.). Dále zázemí dokování uměleckých děl, a kanceláře obchodu. Provozy budou od sebe vzhledem k bezpečnosti transportu exponátů odděleny vstupy na čipovou kartu.

Jižní hmota obsahuje zázemí restauračního jádra, tedy kuchyni o dostatečné kapacitě skladů, varné i přípravné části (příprava cateringu a drobného občerstvení). Distribuce jídla je zajištěna jídelním výtahem. Na kuchyni navazuje jídelna pro zaměstnance, která může být alternativně využitelná pro zaměstnance přístavu, případně terminálu. Do tohoto provozu je možné vstoupit samostatně, je zde navrženo samostatné zázemí pro zaměstnance kuchyně.

Mezi provozem kuchyně a správou sbírek je centrální dokovací zóna. Tento prostor je navržený jako libovolně předělitelný pomocí posuvných vrat. Je uvažováno se dvěma hlavními vjezdy, dvěma krajními nezastřešenými doplňkovými vjezdy pro menší automobily (snadnější zacouvání). V této části dochází k zásobování kuchyně, obchodu, ale také k transportu uměleckých děl.

Ve středové hlavní hmotě mola, jsou navrženy kanceláře vedení a správy muzea. Tyto kanceláře mají výhled na moře. Dále jsou zde navrženy technické místnosti rozdělené na dvě části z důvodu samostatné VZT pro kuchyňskou část.

1NP

První nadzemní podlaží je navrženo v přímé vazbě na molo – střešní terasu jednopodlažní hmoty na břehu moře. V principu je rozděleno na tři hlavní provozní části. Hlavní vstupy do galerie umožňují zmíněná krajní jádra, ke kterým byla posunuta pozice bezpečnostní kontroly návštěvníků, tak aby bylo celé podlaží muzea maximálně přístupné a veřejné, a ke kontrole docházelo pouze u návštěvníků jdoucích do výstavních prostor.

V severní části je navržena kavárna / bar, malá a výuková místnost. Tato část nemá samostatné toalety, pouze pohotovostní toalety pro vozíčkáře. Předpokládané je využití centrálních toalet a šaten v 1PP. Tato část nemá vstup z úrovně 1NP, pouze ve své dolní části 1PP (přednášková místnost).

Ve středové hmotě je navržen obchod s designem a reklamními předměty muzea, sklad obchodu se nachází v hlavním jádře objemu. Dále je zde navržen prodej lístků a informace. V zadní části hmoty je navržen otevřený průhled – atrium, spojující galerijní část a veřejnou část. Ve vazbě na tento průhled je umístěna multifunkční výuková zóna, uzavíratelná pomocí mobilních prvků, sloužící k veřejným přednáškám a akcím.

V jižní hmotě je umístěna kavárna a restaurace. Kapacita kavárny stanovená zadáním byla rozdělená do dvou částí a situovaná na dvě protější strany muzea ke komunikačním jádrům. Zatímco kavárna navržená v severní části slouží pouze jako bar (z důvodu zásobování), kavárna v blízkosti restaurace a kuchyně může mít širší sortiment a může být provozně oddělena a být otevřena do pozdních večerních hodin. Z toho důvodu jsou zde navrženy samostatné toalety.

Prostor pod konzolami slouží jako rozptylový prostor, umožňuje umístění interaktivních informačních prvků pro návštěvníky, případně vystavení drobných exponátů, či prezentaci finského designu formou možnosti použití jednotlivých prvků.

2NP

Druhé nadzemní podlaží funguje jako výstavní (podrobně viz detail expoziční varianty, dále technická zpráva). Toto podlaží obsluhují tři hlavní komunikační jádra (dvě návštěvnické, 3 provozní). Je zde umístěno základní zázemí zaměstnanců, prostory pro transport umění, a také menší toalety pro návštěvníky. Vzhledem k výšce galerijních pater je v mezipatrech jader navržen doplňkový instalační prostor (servery jednotlivých galerií, VZT pro úniková jádra apod.).

TERMINÁL

Objekt terminálu je řešen jednoduše, objekt funguje jako třetí vstup do areálu muzea. Terminál bude fungovat pro malé výletní lodě, předpokládáný je sezonní provoz. V 1PP je umístěno zázemí výstupu a nástupu z lodí a hlavní hala se zázemím, úschovnou zavazadel. Dále také provozní zázemí a technická místnost. V 1NP je navržen prodej lístků, rozptylová plocha s výhledem do nižšího patra. Nejsou zde záměrně navržené žádné doplňkové funkce, předpokládá se využití těchto funkcí v muzeu (kavárna apod.).

| Veřejné prostory a bezprostřední okolí

Venkovní prostory areálu muzea mohou být rozděleny do tří částí. Vstupní předprostor v úrovni okolního veřejného prostoru, vyvýšená terasa mola, jižní provozní a zásobovací část.

Vstupní předprostor materiálově navazuje na charakter okolí, je vydlážděn z žulových kostek. Použity jsou celkově tři typy velikostí, které slouží k pocitovému oddělení provozní komunikace, pakování a veřejného prostoru. Komunikace obsluhující muzeum je v této úrovni ve stejné výšce jako veřejný prostor, dále postupně mírně klesá a dostává se na nižší úroveň umožňující zásobování v zadní (jižní) části objektu, kde navazuje na úroveň plochy přístavu. Do vstupního předprostoru se symbolicky propisuje park, je zde navržena městská zeleň doplňující parkoviště a drop off zónu. Zeleň má tři charaktery, je uzavřena dominantním stromem, který celé místo zakončuje (viz situace).

Veřejný prostor mola je tvořen nášlapnou plochou z pohledového betonu (viz technická zpráva), doplněn o několik světlíků osvětlujících provozní část mola, také o několik laviček, součástí kompozice plochy mola je také řešení osvětlení. Tento prostor funguje jako veřejný výstavní prostor, je nadimenzován tak aby umožnil umístění výstavních exponátů, pohyb návštěvníků a také případný občasný průjezd obsluhy přístavu.

Jižní provozní plocha je určena k zásobování, tedy je dimenzovaná tak aby umožnila pohodlný pohyb nákladních vozidel, jejich případné krátkodobé odstavení. Tato plocha je společná pro provoz muzea a přístavu.

Technická zpráva

Konstrukční řešení

| Svislé nosné konstrukce

Svislé nosné konstrukce jsou v celém objektu navrženy z monolitického železobetonu. Konstrukčně je objekt rozdělen na 6 částí, které budou vzájemně dilatovány (5 hmot galerijních lodí, objekt mola). Celkově se jedná o kombinaci sloupového a stěnového konstrukčního systému.

Objekt mola a terminálu je řešen jako kombinovaná konstrukce se sloupy a obvodovými nosnými stěnami. Navržená tloušťka nosných železobetonových stěn je 300 mm, profil sloupů 400 x 400 mm.

Obvodové konstrukce budou zateplený tepelnou izolací o předpokládané tloušťce 200 mm, dále budou oplášťeny fasádními panely z pohledového betonu, které budou do nosné konstrukce kotveny systémem předpokládajícím přerušení tepelných mostů.

Konstrukce dvou galerijních objektů, které jsou navržené jako konzoly je stěnová, s tloušťkou nosné konstrukce 300 mm. Konzoly jsou nesené na 4 sloupech rozměru 600 x 1000 mm, ztužení sloupové konstrukce v nižších patrech probíhá v rámci stropu.

Konstrukce zbývajících tří galerijních hmot je řešena jako kombinovaná, v galerijní části ve 2NP je konstrukce těchto objektů stěnová o tloušťce 300 mm. V 1NP a 1PP přechází do konstrukce sloupové (konstrukce je zamodulovaná s rastroem fasády), v některých částech pokračuje konstrukce stěnová. V těchto hmotách jsou také navržena nosná a ztužující jádra.

Obvodové konstrukce těchto objektů budou oplášťeny fasádou z mléčného a klasického skla (strukturální zasklení s horizontálním nosným systémem). Zasklení bude řešeno jako izolační v celé části objektu, i přesto že skladba fasády bude rozdělena do několika typů. V části objektu (2NP, velká část 1PP) bude nosná konstrukce zateplena tepelnou izolací o tloušťce 200 mm, dále bude oplášťena fasádou z mléčného skla, která bude kotvena do nosné konstrukce systémem předpokládajícím přerušení tepelných mostů. V další části objektu (1NP, nosná konstrukce sloupová) bude použito dvojí interiérové i exteriérové zasklení, bez tepelné izolace konstrukce (viz. níže).

V části výstavních prostorů jsou v nosných konstrukcích navrženy otvory pro transport nadrozměrných exponátů (viz. níže).

| Vodorovné nosné konstrukce

Vodorovné nosné konstrukce jsou v celém objektu navrženy z monolitického železobetonu.

Vodorovné nosné konstrukce v části mola a lodního terminálu jsou řešeny jako železobetonové stropní desky.

Vodorovné konstrukce v části galerijních hmot jsou navrženy trojího typu. Ve výstavních prostorách, tedy v 2NP je navržen jako sestava železobetonových žeber umožňující prostup světla střešní konstrukcí. Strop je nadimenzován na výšku 1/15 rozpětí.

Hmoty konzol jsou ve druhém směru ztuženy středovým železobetonovým táhlem zajišťujícím jejich správné fungování.

V 1NP galerijních hmot jsou na stejné rozpětí jako v galerijním patře navrženy klasické žebírkové stropy, které jsou dimenzované na výšku 1/20 rozpětí. V 1PP galerijních hmot jsou navrženy železobetonové stropní desky, z důvodu snahy o snížení celkové tloušťky stropní konstrukce. Toto řešení je umožněno díky tomu, že rozpětí je zde vzhledem k dispozici zkráceno nosnými železobetonovými stěnami.

| Základové konstrukce

Řešení základových konstrukcí je schematické, bylo by následně upřesněno dle konkrétní situace na místě. Základové konstrukce tvoří železobetonová deska o tloušťce 300 mm řešena jako bílá vana (vzhledem k blízkosti mořské vody je nutné použít velmi kvalitní betony), veškeré svislé konstrukce jsou dále založené na pilotách průměru 900 mm, nosné sloupy konzol průměru 1200 mm.

Z toho důvodu, že objekt je navržen v těsné návaznosti na břeh moře, základové konstrukce v této části budou řešeny na principu vykonzolování části vodorovné nosné konstrukce. Není tedy nutné zasahovat do stávající nábrežní zdi .

Do výšky +3,1 m n.m. (700 mm nad úrovní podlahy 1PP), by veškeré konstrukce byly řešeny jako voděodolné, z důvodu preventivního doporučení města na ochranu konstrukcí do této výšky. Vstupy do objektu v úrovni 1PP by z toho důvodu byly opatřeny integrovanými protipovodňovými zábranami.

| Schodiště a rampy

Horizontální komunikace jsou navrženy jako schodiště a rampy, které svými parametry umožňují pohyb osobám s omezenou možností pohybu a orientace. Konstrukce hlavní vstupní rampy a schodiště je navržena jako monolitická železobetonová. Konstrukce interiérových komunikací je vzhledem k zatížení a frekvenci pohybu osob také navržena jako železobetonová.

Zábradlí v exteriéru je navrženo jako skleněné, v interiéru je kombinováno zábradlí skleněné a u hlavních schodišť zábradlí z ocelového plechu.

| Střešní konstrukce

Střešní konstrukce jsou v objektu navrženy dvojího typu. V části mola se jedná o pochozí střešní konstrukci s nášlapnou vrstvou z pohledového betonu (v principu sendvičová konstrukce předpokládající tepelnou izolaci o tloušťce 200 mm mezi nosnou a nášlapnou vrstvou). V této části je navrženo několik pojízdných střešních světlíků umožňující prosvětlení prostorů v 1PP.

V části galerijních objektů je střecha prosklená, jedná se o ploché zasklení spádované a odvodnění k delším okrajům střechy, kotvené do železobetonových nosných žeber. Prosklená střešní konstrukce umožňuje průnik světla do galerijních prostor, je opatřena žaluziovým systémem umožňujícím regulaci intenzity osvětlení v průběhu dne (viz. detail). Veškeré ploché střešní konstrukce budou provedeny s odporovými dráty umožňujícími odtávání sněhu v zimních měsících.

Řešení střešních konstrukcí je spojeno s návrhem osvětlení galerie, v principu jsou ve výstavních prostorách navrženy 2 typy stínění a osvětlení (2 konzoly samostatné lamelové stínění, 3 hlavní hmoty stínění integrované mezi zaklení – viz. detail). V části lávek spojujících galerijní hmoty je navržena prosklená střecha, k jejímu stínění bude připraven systém rolet instalovaný v předstěnách, které budou využívány pouze v případě estetického záměru expozice.

| Příčky a další nenosné konstrukce

Nenosné svislé konstrukce budou v objektu řešeny v několika typech. V částech provozního zázemí jsou ve většině navrženy jako zděné. V galerijní a veřejné části v 1NP a 2NP jsou navrženy také příčky skleněné. Ve výstavních prostorách ve 2NP jsou navrženy instalační předstěny umožňující vedení potrubí vzduchotechniky a dalších instalací, tyto stěny v sobě zároveň integrují systém posuvných stěn (zároveň požárně dělicí konstrukce), které umožňují variabilní předělení výstavního prostoru. Stěny zároveň poskytují variabilitu ve svém barevném či materiálovém ztvárnění, aniž by došlo k zásahu do nosné konstrukce (exponáty přímo tvořené na stěnu apod.). Stěny budou provedeny z materiálu umožňující snadnou výměnu a opravu (například SDK desky s dobrými akustickými parametry).

V části galerijních hmot v 1NP je navržen pohled z mléčného skla, které navazuje na materiál fasády a dodává tak domu jednotný charakter. Umělé osvětlení v této části je umístěno pod podhledem, nejsou zde tedy instalována přisazená světla, vznikne zde ale prostor pro solitérní zavěšená svítidla v kavárnách, restauraci apod. Podhled tak vytváří celistvě působící světelnou plochu, rastrovanou pouze modulem dílů zasklení připomínající dělení fasády.

| Řešení lávky

Lávka spojující objekt muzea s parkem a pěší cestou je navržena jako ocelový příhradový nosník. Výška nosníku je dimenzována na 1/20 rozpětí. Na ocelovou konstrukci jsou zavěšeny dvě lávky pomocí ocelových táhel. Přední část lávky tvoří konzolu, která vystupuje nad hladinu moře, podlaha v této části je proto prosklená.

Součástí konstrukce lávky je jednoduchý prosklený výtah s ocelovou nosnou konstrukcí (zadní část jeho konstrukce také slouží jako nosná konstrukce lávky). Konstrukce mostovky je tvořena ocelovými obvodovými nosnými prvky, se kterými je spřažena ocelobetonová konstrukce. Nášlapná vrstva je betonová, hrubá, protiskluzově upravená. Zábradlí bude řešeno jako jednoduchá ocelová konstrukce kombinovaná s výplní s ocelovou sítí. Veškeré povrchy konstrukce budou provedeny v černé barvě.

Materiálové řešení

| Exteriérové povrchy a fasáda

Materiálové řešení vychází z kontrastu dvou materiálů, pohledového betonu a mléčného skla. Fasáda objektu mola je zhotovena z panelů z pohledového betonu. Povrch pochozí střechy mola je také navržen z pohledového betonu, ovšem v pohledově hrubší struktuře než beton na fasádě. Okenní otvory v této části jsou navržené s bezrámovým zasklením. Beton na fasádě bude svou hladkou strukturou lépe navazovat na stávající žulovou zed' břehu, fasáda však bude oddělena spárou potvrzující rozdílnost obou materiálů.

Fasáda hlavních galerijních hmot je navržena z mléčného skla s lesklou povrchovou úpravou. Jedná se o systém strukturálního zasklení s horizontální nosnou konstrukcí fasády kotvenou do nosné konstrukce objektů. Horizontální spáry budou řešeny překryvem (zajistí možnost dilatace), vertikální spáry budou zajištěny speciál-ním lepidlem (používaný například na mořská akvária), po několika modulech bude nutná dilatace. Mléčné sklo je ve fasádním systému kombinováno s čirým sklem ve stejném principu. Do systému fasády jsou integrovány veškeré vstupní dveře. Fasáda tedy bude vytvářet dojem jednotlitě skleněné kostky a tvoří ji tedy několik typů souvrství.

Typické souvrství exteriérové fasády (ext – int):

1 NP: mléčné sklo, sloupová konstrukce, interiérové opláštění mléčným sklem

(toto řešení také umožňuje vytvořit prostor pro světelné výtvarné instalace mezi dvojím zasklením)

2NP: mléčné sklo, tepelná izolace tl. 200 mm, žb nosná konstrukce

(systém v sobě bude integrovat noční exteriérové nasvícení)

V části výstavních prostorů jsou v nosných konstrukcích navrženy otvory pro transport nadrozměrných exponátů. Fasáda je navržena tak, aby transport umožňovala (část fasády je navržena jako odnímatelný rám, zakotvený pomocí háků k doplňkové nosné konstrukci a tedy snadno vyjmutelný pomocí jeřábu).

Fasáda lávek, tedy koridoru spojující galerijní hmoty, je navržena jako bezrámové zasklení, s minimálně viditelnými spárami. Část fasády navazující na veřejný prostor mola v 1NP bude provedena tak, aby bylo možné její úplné otevření v letních měsících. Nosné konstrukce v této části jsou oplášťeny leštěným hliníkovým plechem, který plynule na sklo svým charakterem navazuje. Panely z hliníkového plechu jsou použity také na vrata kryjící hlavní zásobovací doky.

| Interiérové povrchy

Řešení materiálu v interiéru vychází také z principů kontrastu dvou světů, tedy hrubého ztvárnění výstavního mola a odlehčeného materiálového řešení muzejních hmot. Interiérové povrchy v části mola, kde se nachází především provozy, budou přiznávat materiál nosné konstrukce. Povrchy stěn tedy budou tvořit pohledový beton, případně velmi hrubá omítka. Nášlapné vrstvy podlah budou z broušeného betonu, kombinované s cementovými stěrkami a keramickou dlažbou.

Galerijní hmoty budou provedeny v materiálech ve velmi světlých odstínech, podporujících jejich odlehčení. Nášlapná vrstva podlah ve výstavních prostorech bude z cementové stěrky s mírným leskem, (povrch umožňující snadnou opravu), stěny budou opatřeny omítkou v bílé barvě. Strop bude tvořen difuzním zasklením. V 1NP budou nášlapné vrstvy podlah také v cementové stěrce, s větším leskem. Interiér budou dotvářet průsvitné stěny z mléčného skla, na které bude navazovat řešení podhledů (viz. výše).

TZB

| Vodovod / kanalizace

Řešení těchto instalací nemá v tomto objektu žádné specifické požadavky. Dešťová voda bude odváděna samostatným potrubním systémem, pochozí povrchy mola jsou vyspádovány k okrajům a odvodněny skrytými žlaby. Prosklená střešní konstrukce galerijních hmot je vyspádovaná k okrajům a voda je odváděna potrubím v instalačních předstěnách.

| Vytápění

Objekt se nachází v centru města a okolí je plně zasíťováno, v blízkosti místa se nachází centrální rozvody tepla. V objektu bude proto umístěna výměníková stanice. Vytápění objektu bude teplovodní, je předpokládáno podlahové vytápění.

V terminálu je předpokládán sezónní provoz, vytápění bude řešeno stejný způsobem jako v objektu galerie, jeho provoz však bude samostatný, nezávislý na provozu muzea.

| Vzduchotechnika

Strojovny vzduchotechniky jsou v objektu rozděleny na dvě části, jedna samostatná strojovna je navržena pro kuchyni a příslušné restaurační provozy. Druhá strojovna je umístěna v technické místnosti v návaznosti na výměníkovou stanici. Doplnkové instalační prostory jsou (vzhledem k výšce galerijních prostor) navržené také v horní části hlavních komunikačních jader. Vzduchotechnické potrubí bude ve výstavních prostorách rozváděno v instalačních předstěrách, v 1NP bude skryté v podhledu. Dostatečná výška 1PP umožňuje dobré vedení hlavních potrubí objektem mola (částečně s podhledem, částečně bez), které spojuje a obsluhuje další hmoty na něj navázané.

Objekt terminálu má z důvodu provozního oddělení samostatnou strojovnu VZT umístěnou v 1PP.

V objektu bude v technické místnosti umístěn také náhradní zdroj elektrické energie.

| Požární řešení

V pěti hlavních galerijních objemech jsou navrženy tři hlavní úniková jádra ve standardu CHUC typu A. Celkově se v objektu nachází 3 evakuační schodiště a 2 evakuační výtahy umístěné v krajních hmotách vedoucí na venkovní otevřené prostranství, délka nechráněných únikových cest odpovídá normovým hodnotám. Středovou hmotu je možno oddělit jako samostatný požární úsek pomocí posuvných stěn integrovaných do systému předstěn. Chráněné únikové cesty budou opatřeny elektrickou požární signalizací, instalováno bude nouzové osvětlení. Ve výstavních prostorách jsou nad jádry navržené otevíratelné světlíky pro odvod kouře. Stabilní hasicí systém v objektu bude používat inertní plyn (z důvodu možného poškození exponátů vodou). V nevýstavních prostorách budou umístěny požární hydranty. Veškeré ocelové konstrukce budou chráněny požárně odolnou povrchovou úpravou.

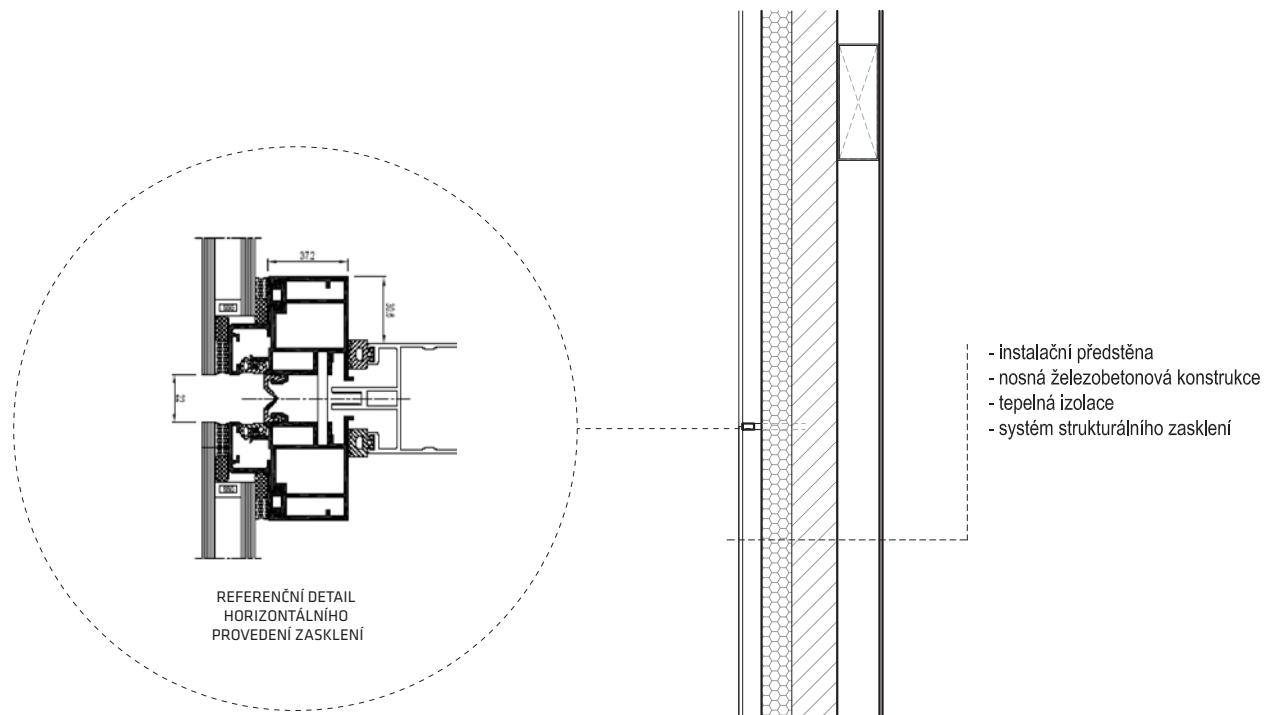
V objektu je navržena centrální také ústředna požární signalizace.

Objekt terminálu lodní dopravy je dvoupodlažní, evakuace bude z 1NP bude probíhat přímo na terén, evakuace 2NP proběhne na molo - otevřené venkovní prostranství.

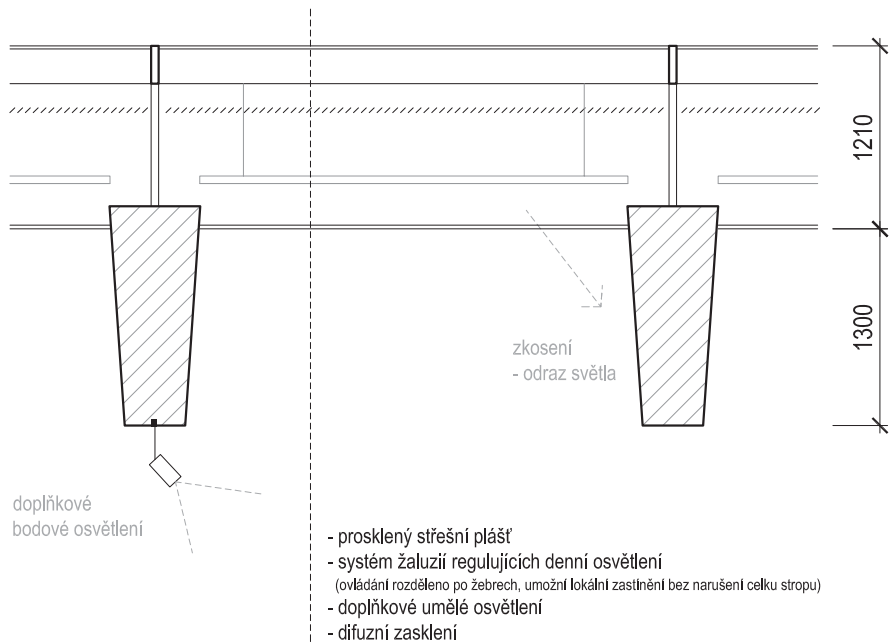
Bilance ploch:

Plocha pozemku: 18 520 m2 Zastavěná plocha celého objektu včetně terminálu: 9 275 m2	Podlahové plocha místností včetně komunikací: plocha 1PP: 5 144,4 m2 plocha 1NP: 3 279,3 m2 plocha 2NP: 4 443,4 m2 celkem: 12 867,1 m2
Plocha terminálu: 1014,7 m2	
Obestavěný prostor: 117 000 m3	

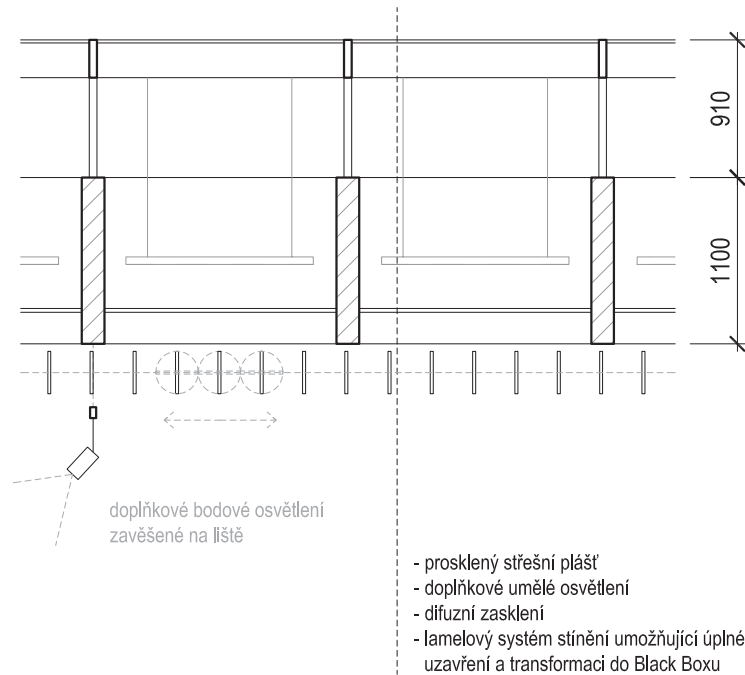
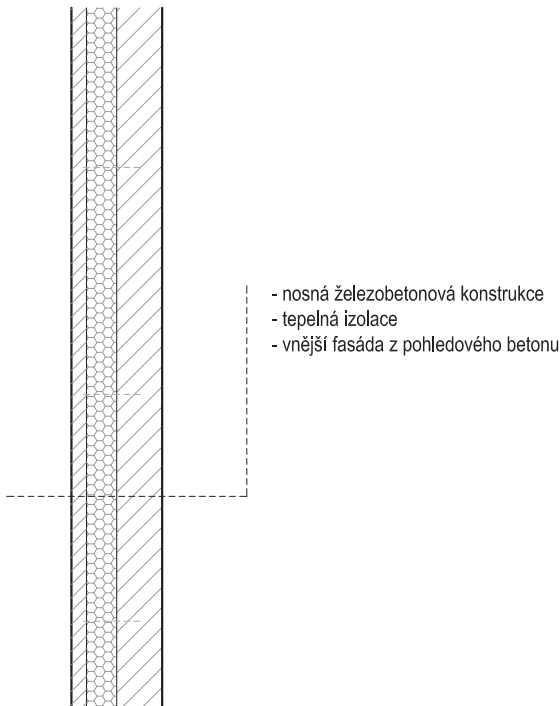
| SCHEMATICKÝ DETAIL FASÁDY Z MLÉČNÉHO SKLA

| SCHEMATICKÉ DETAILY 2 TYPŮ GALERIJNÍCH STROPŮ

| SCHEMATICKÝ DETAIL FASÁDY Z POHLEDOVÉHO BETONU

ZDROJ DETAILU ZASKLENÍ: http___15123.fa.cvut.cz_download=_predmet.ps3_ps3_cviceni_lop2007

ZDROJE MAP A OBRAZOVÉHO MATERIÁLU :

[1]
helsinki-eniro .jpg [online]. [cit. 27.10.2014]. dostupné z:
<http://aitoa.wordpress.com/2010/05/16/urban-innovations-1-2-flow/>

[2]
fotografie .jpg [online]. [cit. 2.11.2014]. dostupné z:
<http://cs.wikipedia.org/wiki/Helsinki>

[3]
fotografie .jpg [online]. [cit. 10.11.2014]. dostupné z:
http://en.wikipedia.org/wiki/Architecture_of_Finland

[4]
fotografie .jpg [online]. [cit. 29.10.2014]. dostupné z:
<http://www.archiweb.cz/architects.php?type=arch&id=22&action=show>

[5]
fotografie street view .jpg [online]. [cit. 20.10.2014]. dostupné z:
<https://maps.google.cz/maps?output=classico-dg=brw>

[6]
historické mapy [online]. [cit. 28.10.2014]. dostupné z:
<http://kartta.hel.fi/?setlanguage=en&e=25496825&n=6673044&r=3.99&w=64&l=Karttasarja&o=100>

[7]
historické mapy [online]. [cit. 28.10.2014]. dostupné z:
<http://www.historical-helsinki.net/>

[8]
historické fotografie [online]. [cit. 20.10.2014]. dostupné z:
<http://www.finnbay.com/media/homebred/helsinki-1907-1913-pictures/>

[9]
historické fotografie [online]. [cit. 20.10.2014]. dostupné z:
<http://www.histdoc.net/edlund/index.html>

[10]
historické fotografie [online]. [cit. 20.10.2014]. dostupné z:
<http://historyinphotos.blogspot.cz/2014/08/vintage-finland.html>

[11]
fotografie .jpg [online]. [cit. 5.11.2014]. dostupné z:
[http://cs.wikipedia.org/wiki/Guggenheimovo_muzeum_\(Bilbao\)](http://cs.wikipedia.org/wiki/Guggenheimovo_muzeum_(Bilbao))

[12]
fotografie .jpg [online]. [cit. 5.11.2014]. dostupné z:
http://cs.wikipedia.org/wiki/Guggenheimovo_muzeum

[13]
fotografie .jpg [online]. [cit. 7.11.2014]. dostupné z:
<http://www.radiodixie.cz/clanek/guggenheim-vymenil-doly-za-moderni-umeni/>

[14]
fotografie .jpg [online]. [cit. 5.11.2014]. dostupné z:
http://cs.wikipedia.org/wiki/Sbirka_Peggy_Guggenheimové

[15]
fotografie .jpg [online]. [cit. 5.11.2014]. dostupné z:
<http://www.deutsche-guggenheim.de/>

[16]
fotografie .jpg [online]. [cit. 7.11.2014]. dostupné z:
http://en.wikipedia.org/wiki/Architecture_of_Finland

[17]
fotografie .jpg [online]. [cit. 7.11.2014]. dostupné z:
http://cs.wikipedia.org/wiki/Akseli_Gallen-Kallela

[18]
fotografie .jpg [online]. [cit. 5.11.2014]. dostupné z:
<http://cs.wikipedia.org/wiki/Helsinki>

[19]
fotografie .jpg [online]. [cit. 1.11.2014]. dostupné z:
<http://en.wikipedia.org/wiki/Kiasma>

[20]
KESNER, Ladislav. *Muzeum umění v digitální době*. Vyd.1. Praha: Argo, 2000. 260 s., ISBN: 80-7203-252-6

[21]
ŠMÍDEK, Petr, *Lentos Museum* [online]. [cit. 10.11.2014] dostupné z:
<http://www.archiweb.cz/buildings.php?action=show&id=666>

[22]
ČTK, *Pobočka Louvru v Lens od SANAA je dokončena* [online]. [cit. 10.11.2014] dostupné z:
<http://www.archiweb.cz/news.php?action=show&id=12840&type=2>

[23]
ŠMÍDEK, Petr, *MAS - Městské muzeum v Antverpách* [online]. [cit. 10.11.2014] dostupné z:
<http://www.archiweb.cz/buildings.php?action=show&id=3207>

[24]
fotografie .jpg [online]. [cit. 1.11.2014]. dostupné z:
http://en.wikipedia.org/wiki/21st_Century_Museum_of_Contemporary_Art,_Kanazawa

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY:

[1]
KESNER, Ladislav. *Muzeum umění v digitální době*. Vyd.1. Praha: Argo, 2000. 260 s., ISBN: 80-7203-252-6

[2]
MASÁK, Miroslav. *Stavební úkol: Galerie*. 1999. Brno: Fakulta architektury, VUT Brno, 1999. str. 20

[3]
Willem Jan Neutelings, *Recent Museums (záznam přednášky)*
http://www.theberlage.nl/events/details/2010_03_30_recent_museum

[4]
ŠMÍDEK, Petr, *Lentos Museum* [online]. dostupné z:
<http://www.archiweb.cz/buildings.php?action=show&id=666>

[5]
ČTK, *Pobočka Louvru v Lens od SANAA je dokončena* [online]. dostupné z:
<http://www.archiweb.cz/news.php?action=show&id=12840&type=2>

[6]
ŠMÍDEK, Petr, *MAS - Městské muzeum v Antverpách* [online]. dostupné z:
<http://www.archiweb.cz/buildings.php?action=show&id=3207>

[7]
Finsko [online]. dostupné z:
<http://cs.wikipedia.org/wiki/Finsko>

[8]
Helsinki [online]. dostupné z:
<http://cs.wikipedia.org/wiki/Helsinki>

[9]
REJZEK, Jiří. *Český etymologický slovník*. Vyd.2. Leda, 2012. 757 s., ISBN: 978-80-7335-296-7

Informace byly čerpány také ze soutěžních podkladů a analýz, které byly jejich součástí.

